

העולם הזה

רוסים בין נכבדי ההפגזה בסואץ

החזית המצרית מתלקחת -

מה יעשו הרוסים
עכשיו?

מפ"ם, והרצון לחסום את דרכה של סיעת העולם הזה — כוח-חדש — אשר לפי מישאלי דעת-הקהל צפויה לעלייה ב-2.5 אחוזים, בבחירות הבאות. לפי חשבונו של ספיר, עלולה בליעת-מפ"ם להוסיף, אף היא, קולות להעולם הזה. האחוז הנראה לו כבטוח הוא 5%.

„סגירת הגשרים —

נקמנות!

„סגירת המעבר לירדן דרך גשריאלנבי, פרט לפוחרים ולנהגים, הוא אקט של נקי-מנות ממשלתית!“ מאשימים תושבי-הגדה. נימוקיהם: הסגירה בוצעה עלידי השלטונות הצבאיים וזמן קצר לאחר ראשי-הערים בשטחים הגישו תוכרי התובע הגשמת החלטותיה של מועצת-הביטחון. העצומה הוגשה לשר-הביטחון משה דיין. עתה דנים חוגים בגדה על השבתת הנהגים הסותרים המקיימים קשר עם הגדה — צעד שיפגע, אומנם, במצב-השטחים אך גם עלול להגביר את הנטל הכלכלי שהגדה מעמיסה על ישראל.

שלייפר עזב

את ירושלים

עבדאללה סולימאן שלייפר, הסופר והעיתונאי היהודי-המתאסם, שהתגורר בעיר העתיקה בירושלים בעת הכיבוש, שימש מאז כתב אנטי-ישראלי של השבועון הצר-פתי-תוניסאי „ז'ן אפריק“ — נטש את ירושלים ועבר לירדן. הוא מתכוון לכתוב את תולדות מלחמת-ששת-הימים בירושלים, מנקודת-ראותם של הערבים.

מיבצע אנטי-

זנות בעזה

משטרת-ישראל התחילה במיבצע ללוחמה בזנות, ברצועת-עזה, לאחר שהתברר שאחת היזאניות הישראליות הפועלות בעזה שימשה כ„אמצעי“ להעברת מחלות-מין מן השטחים לתחום-המדינה. במיוחד, התגלה מספר רב של פגועים ממחלות-מין — באשקלון.

איסור הופעות

בערבי-ראיונות

מתגבשת החלטה, בדרך ממשלתית, לאסור להבא על שרים, קציני-צבא בכירים ומנהלי-מישרדים, להופיע ברבי-ראיונות. צעד ראשון בכיוון זה היה באיסור הופעתם של הרמטכ"ל, חיים בר-לב, ושל אלוף-עוז וייצמן, על בימת „קלידוסקופ“. מאחרי דרישת-האיסור עומד משרד-ההסברה של השר גלילי, הרוצה לייחד הופעת שרים לבימות-ההסברה הרשמיות — אשר לא הצליחו עד עתה למשוך קהל רב. הטיעון הרשמי: „אין זה נאה לשרים להופיע בבימה מיסחרית כשבעליה מתכוונים להפיק רווחים מהופעת השר.“

מנהיגי-הגדה

נגד אוניברסיטה

האוניברסיטה, אותה הציעו חוגי-הממשלה הישראליים להקים בשכם — לא תוקם. ברוח זו קיבלו החלטה נכבדי ומנהיגי הגדה המערבית. לעומת זאת פנו המנהיגים לממשלה, בבקשה להתיר העברתם של סטודנטים מן השטחים, לארצות-ערב, כדי לאפשר להם ללמוד שם במוסדות להשכלה גבוהה. המדובר במסמית-בגרות, השנה. אוניברסיטת-שכם עמדה לקום בקולג' אלי-נג'אח אשר בשכם, הפועל בהנהלתו של הד"ר קאדרי טוקאן — אחד המנהיגים המרכזיים יותר בגדה.

ככנסת ובמוסדות, נזהרים מאוד זקני-מפ"ם להכין את רשימת המועמדים לכנסת השביעית בצורה כזאת, שהצעירים לא יזכו בה למספר מכריע של מקומות-מובטחים — אשר עשויים היו להביא להם רוב מוחלט בתוך המפלגה.

הסוכנות נזעקת

לעזרת האוצר

הסוכנות היהודית וההסתדרות הציונית העולמית הודו עקו עלידי ממשלת-ישראל, להפעיל מאמצים נואשים, כדי להתרים מספר גדול והולך של יהודים בחו"ל — על-מנת לסייע לאוצר הישראלי.

עקב המצב ובגלל תקציבה המנופח החדש של ממשלת-ישראל, מתקשה האוצר לדאוג אפילו לתשלום שכרם הפדיר של הפקידים הממשלתיים. למעשה, פרץ כבר בשלב זה משבר כלכלי חריף, כמה שנוגע להכנסות המדינה.

הרב הראשי יצטרף

למלחמת-האפיפיור

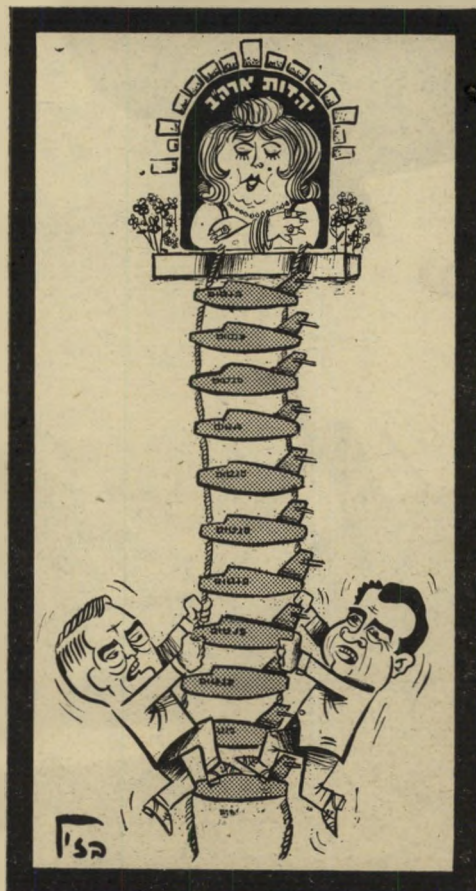
נגד הגלולה

צפה לכך שהרב הראשי האשכנזי, איסר אונטרמן, יצטרף למסע-ההתעמולה של האי-פיפיור הקאתולי נגד הנשים המשתמשות בגלולות למניעת הריון. אחרי שחוגים קתוליים בירושלים רמזו שהיו רואים ברצון מחאה רבנית-ישראלית נגד הגלולה, קיבלה חיוק עמדתו הישנה של הרב אונטרמן — שכדוע אינו חסיד של אמצעי-מניעה מסוג זה.

ספיר בעד

אחוז-החסימה

פנחס ספיר, מזכיר מפלגת העבודה, הת-ייצב מאחרי המצדדים בהעלאת אחוז-החסימה לכנסת. בין שיקוליו המכריעים: הרצון להכריח גם את הלי-בראליים העצמאיים להצטרף למערך, לאחר שיכלע את

אשכול נגד אבן

או: מלחמת-פירסום

לוי אשכול ועם על אבא אבן, הנוגב לו, לדבריו, חלק נכבד מן ההצהרות הפומביות שראש-הממשלה היה רוצה למסור בעצמו. בין השאר „גזל אבן מאשכול“, דעת חוגים המקורבים לראש-הממשלה, את ה-הצהרה על שיתרוך ממס „אלי-על“. התוצאה: חוגים אלה רמזו להעדת עורכי העיתונות היומית, כי אין טעם להקדיש מקום נרחב כל-כך להצ-הרות שרה-חוק. בפגישתם האחרונה עם אבא אבן שעו כמה מן העורכים לרמזים אלה, נטשו את המקום ללא נימוס רב, עוד בטרם סייב אבא אבן את דבריו.

דנים בהחזרת

עונש-המוות

דיון בין-מישרדי בדרג גבוה מתנהל כי-ימים אלה, בשאלת החזרת עונש-המוות לגבי חבלנים. בדיון משתתפים אנשי משרד-המשפטים והפרקליטות. נציגי רשויות-הביטחון, הממונה על ענייני ערבים והשר ששון. בשלב זה נפלה ההצעה — חרף מערכה מאורגנת של מיכתבים למערכות העיתות-נים ולחצים שונים. עם זאת, נראה כי תתי-קבל החלטה להחמיר בעונשי החבלנים ולי-זרו את שפיטתם.

סמכויות-דיקטאטור

לשר-הפנים

תיקון חוקי-האזרחות שמקנה לכל ישרא-לי-עולה לאומיות כפולה, אם ירצה בכך, גם מקנה לשר-הפנים סמכויות של דיק-טאטור כלייכול כלפי האזרח: הוא רשאי לגרש אותו מגבולות-ישראל — לצמיתות. אומנם חייב השר לפנות לבית-המשפט המחוזי, אך ההוכחות של השר יספיקו, לפי התיקונים שאושרו בחי-פון עלידי הכנסת, ערב הפגרה, כדי לכפות על השופט לאשר את גירושם של אזרחים. לפי חוק זה אפשר היה, למשל, לגרש מן המדינה כל אדם שאינו מסכים למדיניותה הרשמית של ממשלת-הליכוד, או אף התיר בע בחירות בתוך מפ"ם לפני הבחירות לי-כנסת — בטענה כי „תביעה כזו מעלילה על המישטר כאילו הוא דיקטאטור, פוגע בשמו הטוב.“

רשימת-מע"י —

נגד אפשרות-פוטש

כבר בשלב זה מנהלים זקני-מפא"י ומני-היגיי-אחדות-העבודה דיונים קדחתניים לקי-ראת האפשרות שחלק מצעירי-מע"י יפרשו, אחרי הבחירות. הם לוקחים בחשבון שצעירים אלה עשויים ללכת, עם משה דיין בראש, לקואליציה עם גח"ל ועם המפלגות הדתיות, לפג את מע"י מחדש. כדי למנוע פוטש שיחסל את הרוב שלהם

1000

טיסות לאירופה

מזה 10 שנים מייצרת, עליה את הקפה הנמס שהפך לחביב הקהל בישראל ואשר קנה לו שם ב-28 ארצות לרגל מאורע זה וכאות הערכה לנאמנותם של רבבות אוהדי קפה נמס, עליה **מזמינה עליה 1000 חובבי קפה לטיסה לשוייץ הלוך וחזור**

לכל הקונה קפה נמס, עליה עד סוף אוקטובר 1968 סיכוי לזכות בטיסה. - כל אשר עליך לעשות הוא:

- 1 הסר 3 תוויות מקופסאות או צנצנות קפה נמס, "עליה".
- 2 ציין על גב אחת התוויות את שמך וכתובתך, וכן שם וכתובת החנות בה קנית את הקפה. כתוב במשפט קצר (בכל שפה שהיא) — מדוע הנך מעדיף קפה נמס, "עליה".
- 3 הכנס את 3 התוויות למעטפה, ציין עליה, "עם עליה — טיול לחו"ל", ושלח לפי הכתובת עליה בע"מ, ת.ד. 9117, תל-אביב.
- 4 הנך יכול לשלוח מספר בלתי מוגבל של מעטפות, ובלבד שבכל מעטפה תהיינה 3 תוויות (שבאחת מהן יצויינו הפרטים הנזכרים לעיל).

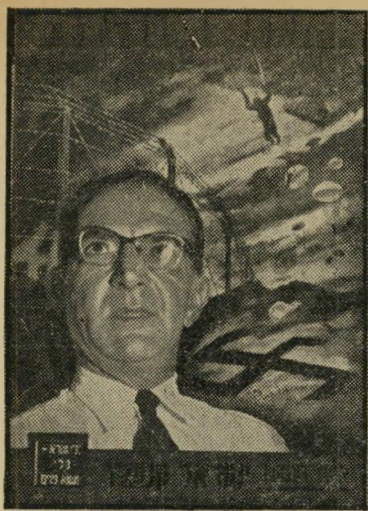
כל התוויות שתשלחנה עד 31 באוקטובר 1968, תשתתפנה בהגרלה שתתקיים בחודש נובמבר 1968 בפקוחם של אחד מחברי הנהלת "עליה", רואה החשבון של החברה ויועץ הפרסום שלה.

100 המעטפות שתעלינה בגורל, תזכינה את שולחיהן בכרטיס טיסה לנסיעה קבוצתית לוד—ציריך (הלוך וחזור), כולל מס נסיעות.

כל זוכה יוכל לבחור את תאריכי הטיסה הנוחים לו במשך שנה אחת. הודעה על הזכייה תשלח לכל זוכה לפי כתובתו שתצוין בתווית ושמותיהם של כל הזוכים יפורסמו בעתונות.

עובדי "עליה" (תעשיות מזון) בע"מ, צפת, לא ישתפו במכצע זה.

איש השנה תשי"ד
עסקן-השואה קסנר

איש השנה תשי"ג
יועץ משפטי כהן

איש השנה תשי"ב
מבקר הסוכנות שמוראק

איש השנה תשי"א
העולה החדש

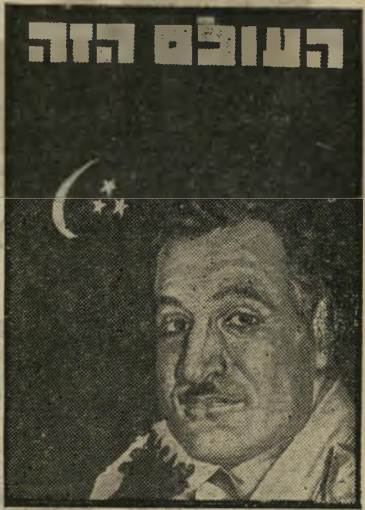
איש השנה תשי"ט
סופר דיון

איש השנה תשי"ח
חתן התנין חכם

איש השנה תשי"ז
מצביא סיני דין

איש השנה תשי"ז
נשיא מצרים עבד אלנאצר

קצא ירי.

העיקרון המנחה את בחירת איש-השנה נקבע לפני 17 שנים, כאשר בחרנו בעולה החדש האלמוני כאיש-השנה תשי"א:

הוא צריך לעמוד במרכז מאורע גדול, שהשפיע יותר מכל מאורע אחר על חיי המדינה במשך אותה שנה.

אין, "העולם הזה" מסתיר את דיעור תיו. אין הוא גם מתבייש למתוח ביקור רת. אבל בבואנו לבחור את איש-השנה, אין לנו חשבונות. אנו אוניקטיביים גם לגבי הדעות שלנו. אם האיש אמר או עשה דבר המוצא חן בעינינו — אין זה מספיק כדי לזכותו בתואר. עובדה היא, שרק מעטים מבין 17 אנשי-השנה הקודמים החזיקו בדעות שאנו מחייבים.

בדרך כלל, כאשר מתקרב השנה לסיומה, כבר ברור לעורכי "העולם הזה" מי עומד להיבחר על-ידם כאיש השנה שחלפה. מספר פעמים במשך השנה קורים מאורעות, בהם מתבלט איש מסוים. ואז אנו רושמים בפינקס המיועד לכך: איש זה הוא מועמד לתואר איש השנה.

הפעם מצאנו את עצמנו במצב משונה: הפינקס היה ריק כימעט לחלוטין. קרו אומנם מאורעות גדולים. אבל במקום שהאירועים יעמדו בצילם של האישים — עמדו האנשים בצל המאורעות. מעצבי המעשים של אשתקד נראו השנה כנגררים פאסיביים אחרי המאורעות שהתרחשו בארץ ובשאר חלקי העולם.

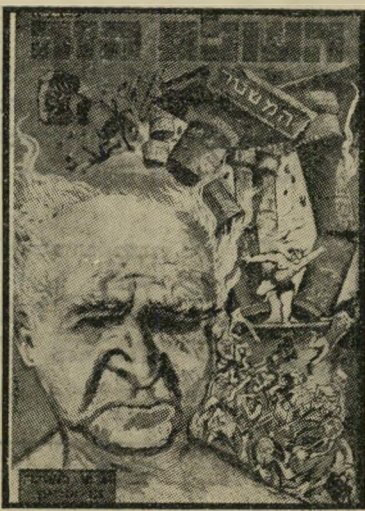
איש השנה תשי"ב
קורבן סובלן

איש השנה תשי"א
מודח לבון

איש השנה תשי"ז
כלכלן ספיר

איש השנה תשי"ח
מפגל-מפא"י בן-גוריון

איש השנה תשי"ד
יורש אשכול

איש השנה תשי"ג
מתפטר בן-גוריון

צפרניים יפות וחזקות

סוד הידים החטובות :
כה קל : טפלי בצפר-
נייך ובמקום גדילתן
פעמים אחדות בשבוע
(או כשאת מורידה את
הלכה) בנורניל. ראי
כיצד שברים וסדקים
נפסקים מיד וכיצד יג-
דלו צפורנייך במהי-
רות ותהיינה שלמות
וחזקות.

סוד ה נורניל : נורניל
מכיל חומרי בנין הד-
רושים לגדול ולהשל-
מת שומן הצפרן, המ-
גן עליה מפני חומרי
רחיצה מודרניים או
כל גורם אחר.
סוד : שמרי על צפר-
נייך עם נורניל בקבי-
עות, וצפרניים דקות
ושבירות יהיו ממך ו-
הלאה ובמקומן צפר-
ניים יפות וחזקות
אשר ישוו לידך מר-
אה נאה, אלגנטי ו-
חטוב.

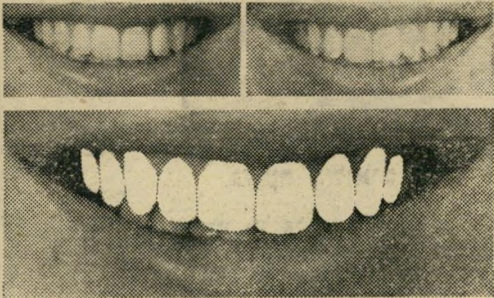
NuNale
מחזק צפרנים שבירות

מוצר דיסקו בע"מ חיפה

תוך 7 ימים יהיו שינייך לבנות כפי שלא היו מעולם

לאחר הברשה עם טילאק
במשך 3 ימים

שיניים מזהמות
ע"י אבן שן וניקוטין

לאחר 7 ימי שמוש בטילאק

טילאק
אינו סתם משחת שיניים :
טילאק הוא
"מלבין שיניים"

טילאק הוא תכשיר מדעי חדש, אשר
מרחיק את אבן השן הצהובה והמסוכנת
וכתמי טבק חומים. עד עתה לא היו שינייך
לבנות כפי שהיו יכולות להיות. טילאק
יהפוך את צבע שינייך ללבן טהור. אם
ברצונך להיות נאה יום יום, עבור לטיפול
פה ושיניים מודרני, מדעי, ובטוח, עבור
לשמוש בטילאק.

תראה! את ההבדל לאחר שמוש בשופרת
אחת.

3-60
ל"מ

teelak

שופרת אחת — מספיקה לחודש ימים

מוצר דיסקו בע"מ חיפה

**הרחיקי
שיער בלתי רצוי
בדרך הושיח
המיוחדת
בביטחה ובמהירות**

לשמוש על הזרועות, בתי השחי,
הרגליים... נבדק לשמוש גם על
עור הפנים.

השמוש בויט-א הריחני והמכיל
לנולין — זו הדרך הנשית ביותר
להרחקת שיער בלתי רצוי. מרחי
אותו בפשטות כמו כל קרם קוסמטי
אחר. תוך דקות יעלמו השערות עד
לשורשיהן ללא כללך או ריח בלתי
נעים.

ויט-א העדין, נבדק לשמוש אפילו
על עור הפנים. משאיר את זרועותיך,
רגליך ובתי השחי חלקים ונקיים
מ"צל". אחרי טפול בויט-א תיראה
לך כל שיטה אחרת
להורדת שיער כמיושנת.

3.80
ל"מ

מוצר דיסקו בע"מ חיפה

מכותבים

איש השנה

איש-השנה? כמובן שחייבים לבחור ב-
גונאר יארינג, המצפון המשוטט של הארץ
ושל האנושות, שמגע את נחוקי-היחסים ה-
סופי בין שלום להגיון, הוסיף לפעול גם
כשהמצרים, הירדנים והישראלים הוסיפו
לירות זה בזה.

חנוך בריאבן, תל-אביב

...עודד אברבנאל, שמסמל את רוח-הגבור
רה ואת השקט הנפשי העז והלוהט של
הצבר הישראלי המצוי.

שולה ברגר, ראשון-לציון

...גולדה מאיר, הגבר היחידי בממשלת-
הגמושות, שסיכלה את תוכניות-הפוטש של
משה דיין, חסמה את דרכו, הפכה את ה-
אשכוליות למישר-שליקבע.

משה מר, חיפה

...לוי אשכול, איש-השנה של אתמול, של
היום — וחושני של מחר.

אדם נויבך, ירושלים

...משה דיין. איך אפשר בכלל לחלום
על משהו אחר? שר-ביטחון, מדינאי, בעל-
הומור, שליט-השחחים... מי עוד יש,
בכלל?

אהובה צדוקי, חולון

השנה האחרונה היתה שנת-כישלונות ל-
לוחמי-החופש בוייזאט'נאס, ארצות-הברית,
באירופה, במרחב ובצ'כוסלובקיה. לכן מסמל
מארתין לותר קינג יותר מכל את התקוות
שנותרו.

יהודה לביא, קופנהגן, דנמרק

...דני כהן-בנדיט, איש העתיד. הוא סימל
את אופי-הנוער, הזכיר לנו את המצפון ואת
היושר הלוהט של אלה שטרם הפכו לחלק
מן המיסד הבינלאומי.

יהושע כגן, תל-אביב

...איש-צה"ל במילואים. מי לא יבין את
גדולתו?

קצין מירואים, איש-ש

כבוד ישראל

הימאי א. ברזובסקי שואל בהעלם הזה
(1617) מה עשו הגורמים המוסמכים כדי
למנוע הפלייה אנטי-ישראלית המתבטאת ב-
מניעת-חופשה מימאים ישראלים בפורטוגל.
בעייה זו נחמורה

יותר לימאים העוב-
דים באוניות ישראל
ליות ולא רק לאלה
הנושאים דרכון יש-
ראלי. הימאי הישר-
אלי הגיב על בעייה
זו בתמונת-שער (גל)
יון יולי 1968) וכן
דיווח על פעולות
מזכירות איגוד-ה-
ימאים — אשר פנה
לפדרציה הבינ-
לאומית של עובדי-
התובלה, אי.טי.אף.

גונר

וביקש ממנה — בהיעדר יחסים דיפלומא-
טיים בין ישראל לפורטוגל — להעביר
מחאה, כמו כן נתבקש האיגוד להפיץ בין
חבריו בכל הארצות את תוכן-המחאה, ל-
בקשם למחות אף הם.

האיגוד הראשון שנענה לפנייה זו היה
איגוד קציני-הים והאוויר של בריטניה ש-
הבריך מחאה לשלטונות-פורטוגל.

משה גונר, עורך

הימאי הישראלי, חיפה

הפוגרום בתחנה

נדחמתי לשמוע על מלחמת-הקודש, כביכול,
של האספסוף בתחנה המרכזית כנגד ה-
ערבים. אותם אפסים אינטלקטואליים, גנבים
ועיריים, סרסורים למיניהם ושאר דגירקק
נטלו את החוק לידיהם, ואבוי למדינה אשר
ברנשים מופקקים כאלה באים להגן עליה.
ולא עוד אלא שאותם פרחתים אשר ללא
ספק לא שירתו בצה"ל העזו להכות גם חייל
שהגן על ערבי! אני מקווה שהם יועמדו
לדין.

מדי ביבאם, תל-אביב

חינוך נגד שינאה

...אתם מטיפים בהסתמך על הגיון מדיני
ועל כדאיותה של ישראל לנקוט בקו מסוים.
(המשך בעמוד 6)

איש השנה תשנ"ו
פרקליט תמיר

איש השנה תש"ך
רכו השואה אייכמן

ייתכן שזאת הסיבה העיקרית לכך,
שאי-השנה של "העולם הזה" הפך
למוסד שאין לו מתחרה. זוהי בחירה
שרק אנו עושים — כי רק אנו מסוגלים
לעשותה בלי מורא ובלי משוא פנים.

מי יהיה איש-השנה ה-18? מי הוא
הישראלי המסמל יותר מכל אדם אחר
את אירועי תשכ"ח? הפעל-נא את כוח-
השיפוט שלך. קבע לעצמך את המועמד
שלך. בשבוע הבא יופיע הגליון המוגדל
המויוחד של "העולם הזה", לקראת ראש-
השנה. תדע אם נחשת נכון.

איש השנה

איש השנה תשכ"ח
שר-ביטחון דיין

מכתבים

(המשך מעמוד 5)

לי נראה שכל עוד ישנא הישראלי את הערבי ויחסו האנושי לא ישתנה — שום הסבר הגיוני שכדאי לעשות שלום או ש' מלחמה זה דבר נורא, לא יבשרו על הי' תהום העמוקה שבין ישראל לשכנותיה. הכרחית הטסה לשינוי יחסו של הישראלי כלפי העולם, עמי העולם, הגוי בכלל וה' ערבי בפרט.

א. ריבלין, מונטריאול, קאנדה

הצנחן הנואף

קראנו אצל רחל המרחלת (העולם הזה 1613) על הצנחן מחדרה שצק הצילו, כשה' בעל היכה אותו מכותר צח.

מאחר ואנו מכירות את קצין הצנחנים הזה ואת גבורותיו — שהן רק בנושא של רדיפה אחר המין היפה — מן הנכון היה כי תפרסמו יותר פרטים על זהותו, כדי להזהיר את הנערות.

אנו שותפות לשימחתו של המכה. **ציפי**, בשם קבוצת חיילות, אישש רחל המרחלת מצטערת: מטעמיהן נות לא יהיה זה יפה למסור על הקצין פרטים נוספים.

גדיעך המיואמים

אנא, פרסמו את התצלום הר"ב, המראה את גליעד שהוקם במעבר גידי, בלב סיני. בתמונה: חברי, אנשי מילואים, סירי חטיבת

גדיעך מיואמים בסיני

השיריון של אל"מ איסקה. שנה לאחר המלחמה חזרו לוירת הקרבות במסגרת שירות המילואים שלהם ובלב המיד' בר היבש והשחר, באמצע הקיץ הלוהט, כשכל טיפת מים יקרה, השקו את עצי האשל שניסעו מסביב לגלעד שהוקם לזכר חבריהם שנפלו במקום.

ראוי לציינן שהשקית העצים אינה פעולה חד-פעמית אלא מצריכה נסיעה ארוכה ו' חוזרת לצורך זה.

יחזקאל א., חיפה

ב.ב. והקמטים

לקוראת שולה ניר המשמיצה את בריוט

בארדו (העולם הזה 1617): שולה יקירתי! הקינאה גוזלת לך מכל גופך! ב"ב לא זקנה ולא בלה. להד"ם.

את מנסה להעפיל למונט-בלאן כשאת אוחות סיכה בידך. והקמטים שבבטנה של ב"ב אינם מוכיחים שהיא ירדה מן הי' אופנה. נהפוך הוא — הם משווים לה צורה אנושית.

ולסיום הצעה: התיישבי באותה תנוחה של ב"ב (להבדיל!) ובדקי אם אין גם לך קמטים כאלה. לא? בחיי, יש משהו לא נורמאלי בגופך!

שוקי גפן, עיה"ק תל-אביב

איציק בגיהות

ברצוני להביע דעתי על התנהגות הנהל' תו של ג'יהות שבת-אביב, אשר סירבה להכניס את כלבי לתוך שטח הגן — היות ורופא-הגן אסר כניסת כלבים, חתולים וכיו"ב.

איני מבינה זאת. הכלבים שחוסנו הם בהשגחה מתמדת ו' אינם מזיקים לחיות. כלום הכלב שלי הוא חיה גרועה מ' חיות-הגן?

עדנה בורין, מעוז-אביב

בורין

פרוטקציה בתור

עמדתי בתור ארוך לאוטובוס לחולון ו' הנה, ראיתי איך שנהג הכניס ידדים מחוץ לתור.

הנהגים של האוטובוסים שוכחים שתפקידם לשאת את הציבור, ולא להיות ג'נטלמ'נים כלפי ידדים פרטיים משלהם!

חנן גולדברג, חולון

רוצה תיזמורת!

שמי הוא אברהם שמש. אני גר ב' חולון. ברצוני להצ' טרף ללהקה ובקש' תי: אולי אחד הקור' אים שלכם יהיה מוכן לצרף אותי ל' להקה, או להורות לי איך לעשות את זה.

יש לי גיטרה חשמלית ואני גם יודע לנגן עליה היטב.

אברהם שמש, חולון

שמש

זכות קדימה במדור זה תינתן למכתביהם של קוראים המצרפים את תצלומיהם למכתבים.

אמור ברכתך לשנה החדשה בתקליט 'הד ארצי'

הבא למשפחתך או שלח לידידיך שי-חג — תקליט ארץ-נגן של „הד ארצי" לבחירתך המבחר הגדול ביותר של שירי ילדים ופזמונים ותקליטי תעוד.

יותר מדי אנארכיסטי

כאשר התכנסו הגברים המזוקנים ב' חליפות כהות, מתחת לסימנות שקטות, היה הכל כמו שצריך להיות בקונגרס מסודר: מאורגן, שליו, הוגן.

עד שהופיעה מישמרת של פורעים צעירי, רים, הלבושים חולצות ציבעוניות ומכנסיים קצרים — והמבליטים את שיערם המגודל. הם נראים כמו אנארכיסטים! העירה אחת התושבות של העירה האיטלקית קאררה. היא טענה: כי דני כהן בנדיט וחבריו למישלחת, היו היחידים בקונגרס האנארכיסטי הבינלאומי החמישי שלא ייצגו את התנועה המתנגדת לממשלות, למישטר ולסדר. הם ייצגו דווקא את תנועת ה'22 במאי', שהוצאה בצרפת מחוץ לחוק, ואשר חוללה חלק נכבד ממהפכת צרפת.

מקהלת צעקנות. כאשר נערכו הדיונים, שוב היה ניכר שהאנרכיסטים מתנהגים

חלק נכבד מתחנות שידור מחתרניות אלו היו 'תחנות מקבילות', שהוקמו וצויירו עלידי הסובייטים עצמם, לפני שנים אחדות, כדי לאפשר לרשת התעמולה הקומוניסטית להמשיך ולפעול אם המערב יכבוש את צ'כוסלובקיה.

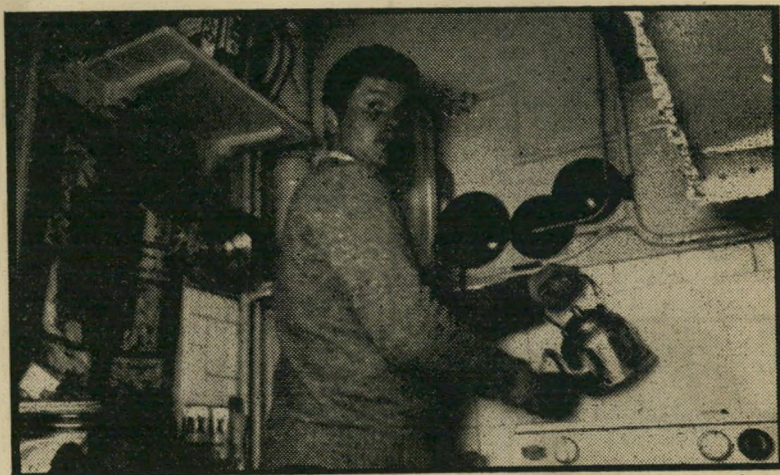
עתה הסכו תחנות אלו — לקול צ'כוסלובקיה החופשית.

אבל במקביל להן נשמע גם קול אחר, מוזיקל כלשהו, ששידר מתחנות כגון ראדיו צ'כוסלובקיה החופשית, ראדיו מספר שבע, ומתחנות הראדיו בוהמיה הצפונית ה' חופשית.

השבוע התגלה הסוד: היו בין תחנות אלו תחנות תעמולה של הצבא המערבי-גרמני, ששידרו מעבר לגבול — אליהן צ'כוסלובקיה הנצורה.

דבר שלא רק עור לציבים — אלא הפריע וגרם לחידוש האשמות הפולשים כי מאבק החירות שלהם אינו אלא 'קנוניה אמריקאית'.

באלונים פורחים. עוד לפני שנה היה

אנארכיסט כהן בנדיט מעשים במקום כנסים

כבורגנים טובים — ואנשי כהן בנדיט כי אנארכיסטים.

האנארכיסטים הרשמיים העלו הצעות ל' סדרהיום, נאמו נאומים ארוכים, סירבו לתת לדני דובר מן היציע — שם עמד.

וכאשר יושב הראש המבוויש הודה, לרגע, שאסור לעסוק בין אנארכיסטים בדיקדוקי עניות — סירב הנואם התורן, הצרפתי מוריס ז'ווייה, לנטוש את המיקרופון, הגן עליו כמו על מיתרס.

מקהלת אנשי בנדיט פרצה בזעקות: 'ס.י. א.י.י. ס.י.א.י.י.'

ניסו לשחר את דני. כי לדברי תנועת ה'22 במאי', קנו אנשי סוכנות הביון המר' כיות האמריקאית חלק מהנהגות האנארכיסטים, ברוב הארצות.

בנדיט, כשסוף סוף איפשרו לו לנאום, גם אנחנו מתנגדים לכל הממשלות המארכיסטיות, לכל המשעבדים.

אלא שחלק נכבד מן המהפכנים הגולים נקנו עלידי אנשי הסי.א.י.א.י. אני יודע על מה שאני מדבר: גם אותנו ניסו לקנות באביב האחרון.

מה אתם מתוככים אם באקונין צדק או מארכס צדק? המשיך המהפכן הדורש 'ספוטנאניות' מעל לכל. אנחנו נאבקים על שתי החזיתות, כמו הבולשביקים הרוסיים ב'1917: נגד הביוגדים ונגד הדיכוי המערבי. ולא מעניין אותנו מה עדיף: סוציאליזם או אנארכיזם. אנחנו רוצים לדעת איך אפשר לעשות, בהצלחה, את המהפכה — מייד.

אבל חברי התנועה האנרכיסטים, שלא התקדמו בהשקפותיהם או במינהגיהם מאז ימי המאה ה'19 בהם תיכננו פרודותיו ו' באקונין חברה ללא ממשלות — סירבו להכיר שיש היום, צעירים שמגשימים את חלומם הלכה למעשה.

הם התפזרו מבלי להכיר בהצעותיהם של כהן בנדיט וחבריו.

ארצות הברית

חופשות
האהבה

אישה אחת מהחיים חלק בלתי נפרד מ' ארצות הברית של אמריקה. אך הם גם נמצאים בלב האוקיינוס השקט, מרתק אלפי (המשך בעמוד 8)

צ'כוסלובקיה

הקול המזויין

עם פרוץ מרד החירות הציבי, מייד עם פלישת הכובשים הרוסיים, התחילו משדרות כתריסר תחנות ראדיו חשאיות.

לעור פנים
חלק
ללא נגם
Bio-Clear

שיטת טיפוח
לעור צעיר
ולעור שמן

תכשירי BIO-CLEAR

הינם תוצאה של מחקרים מדעיים, ונועדו לטהור פגמי העור ולמניעת היווצרותם מחדש.

לניקוי — Bio Clear Wash — מחטא ומטהר את העור, משחרר את נקבוביות העור הסתומות מאבק ולכלוך.

Bio Clear Pore Lotion ממריץ ומרענן. מפחית את פעילות היתר של בלוטות החלב השומני ומכווץ את נקבוביות העור המורחבות.

Bio Clear Cream מיבש את פגמי העור, ועוזר להם להיעלם, מאזן את התחדשותם הטבעית של תאי העור, ומטהר את העור עד לשכבות העמוקות ביותר.

לאיפור — Bio Coverfluid — איפור מושלם ישפופרת, מכסה את פגמי העור ושומר על רעננות העור תוך כדי הגנה עליו.

Bio Clear Compact — תכשיר איפור פודרה-אבן, מכיל החומרים המיוחדים של תכשירי ביורקלייר לעור שמן ופגום.

Bio Clear — שיטת טיפוח היופיו לעור פנים רענן, חלק וקטיפתי.

Helena Rubinstein

העולם הזה, שבועון החדשות הישראלי, המערכת והמנהלה: תל-אביב, רח' קרליבך 12, טלפון 30134. ת.ד. 136 • מען מברקי: עולמסטר • רסוס משה שהם בע"מ, תל-אביב, רח' פין 6 • גלוטות: צינקוגרטיה כססי בע"מ. • העורך הראשי: אורי אבנרי • המו"ל: העולם הזה בע"מ.

בעולם

(המשך מעמוד 7)

קילומטרים מן החוף האמריקאי — וב-
מתצית-הדרך בין יבשת אמריקה לבין יב-
שת אסיה.

משום כך החליטה מיסדת כוחות ארצות-
הברית בוויאטנאם להפוך את החאיי, בין
השאר, גם למרכז-הנופש העיקרי של חיילים
אמריקאיים היוצאים לבלות, משך שישה-
שיבועה ימים, בחברת רעיותיהם או חברי-
תיהם — בין קרב לקרב המתנהל בארץ-
האומללה.

„גבר צריך אשה!“ לפני חודש,
למשל, סיים מייק ברוקס את הריצה הכפופה
אל-תוך הבונקר, כשמעל ראשו מתפוצצים
פגזי-המרגמות. חסר-נשימה התיישב, הצית
סיגרית, הפליט: „חביבי, שרק יחזיק מזלי
מעמד עד יום א'!“

כי ביום הראשון שלאחר מכן עמד לצאת
טייס-המסוק מלאי-ה-40 קילומטר מצפון
לסייגון, לחופשת „מנוחה ובידור“ אותם
מבלים ניבחר-החיילים בבנגקוק, סיניי,
טייפה, טוקיו — ובעיקר באי החאיי ש-
באוקיינוס השקט.

שם עמד לפגוש את אשתו קורי ואת בנו
דוגלס, בן 21 החודש. אחרים המתינו ל-
פגישות עם ארוסותיהם, הטסות במיוחד
מאמריקה להונולולו.

ברוקס הגיע ליעדו. אך כמה מחבריו
הטייסים נשארו — ברגע האחרון — כחייט-
נאם. לצמיתות.

לרא משמעת. מודה מפקדת האמרי-
קאיים בסייגון, בגילוי-לב: „הגברים אינם
יכולים להתקיים בלי נשים. והכוונה לא

ברוקס וגלדים
להשתחף — ולא בנינג'ל

ליצאניות. כאלו יש, לצערנו, יותר מדי,
בדרום וייאטנאם.

„גבר צריך חברתה של אשה. הוא צריך
לחלום עליה, לפגוש בה, לבלות בחברתה.
„זהו תפקידן המרכזי של חופשות ה-
מנוחה והבידור שלנו.“

בהחאיי — וביתר מרכזי-הבידור —
מתמוססת לחלוטין המישימעת הצבאית. איש
אינו מקפיד על לבוש, על הופעה, על כללי-
נוהג.

מבלים. שרים. משתכרים. מוצאים את
נערות-הבארים המסתובבות — למרות הצהרר-
תיהם החסודות של שלטונות-הצבא —
למאות ואלפים בהונולולו, ודווקא ליד
מרכזי-הנחיתה.

לא מצדיעים לקצינים, גם שעה שהחיילים
לבושים במדי צבא. יורקים על המלחמה
הנוראה.

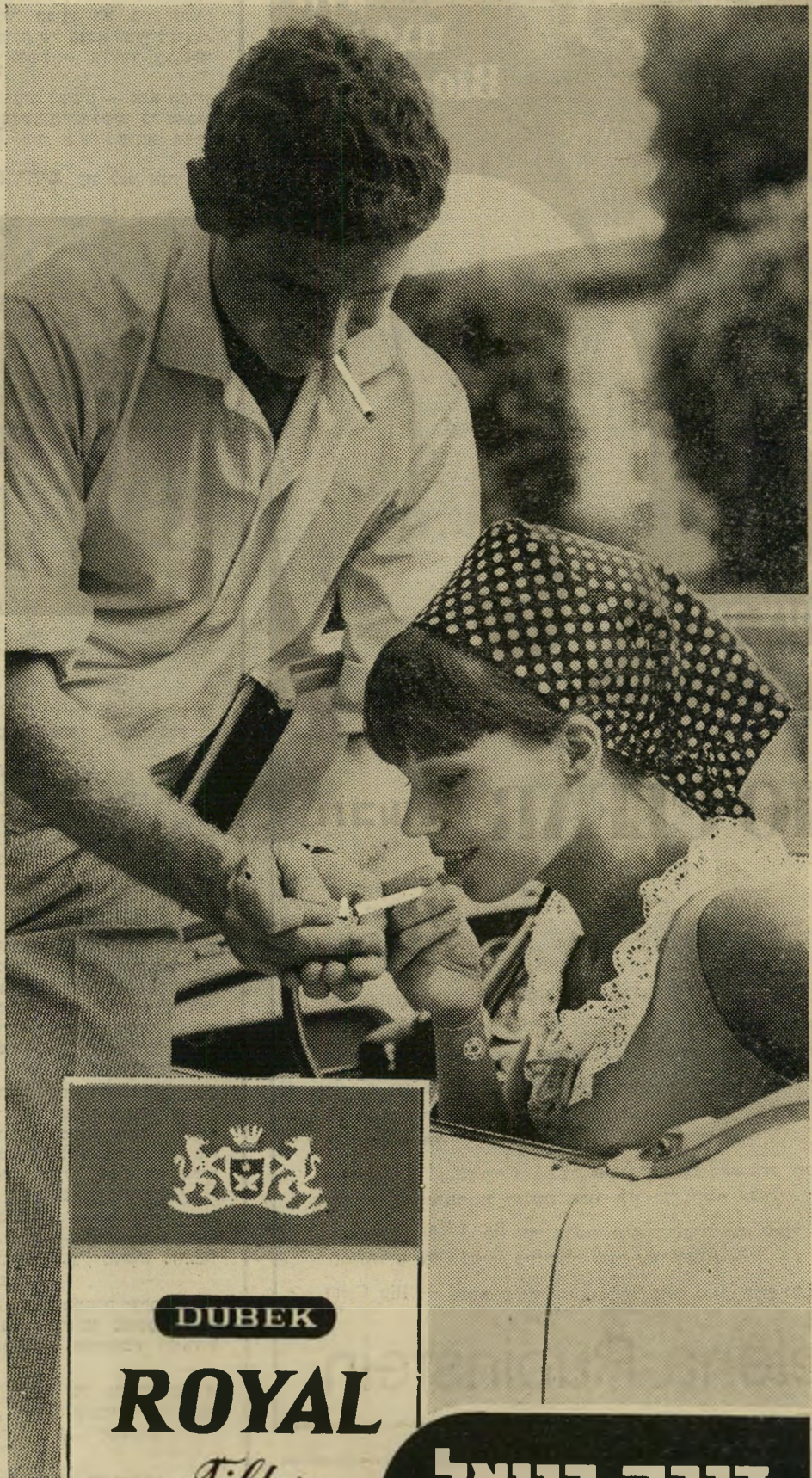
משתופים על שפת-הים. לוקחים נערה
ויוצאים לטיול, בין ההרים מכוסיה-העצים
ובין הריהגש פולטי-העשן. מחפשים רק
דבר אחד — בילויים.

אוכלים טוב. ושוכחים פשוטו כמשמעו,
את העבר — ואת העתיד.

וביום השביעי חוזרים לנקודת-האיסוף.
לרוב — בחברת האשה או הנערה איתה
בילה החייל. נפרדים, בנשיקות או בניפנוף-
יד. בדמעות ובלעדיה.

וחוזרים לגיוגל הרטוב ולטיסות בין
קוריאה-ויבין הפגזות-העורף האמרי-
קאיות. לחיי-גיהנום — ההופכים את ה-
תקווה לזכות בעוד שנה בחופשת-אהבה
נוספת לחלום-גן-עדן בלתי-מושג — אך
שבלעדיו בכלל קשה לחיות.

רויאל

דובק רויאל
יוצאת מן הכף

פרסום דיר יעקבסון

הדג הגדול

להכריח אותם להצביע בעד מפלגה שאינם רוצים בה, או בעד מערך מפלגתי שהם לא הקימו אותו מרצון חופשי. להביא להיעלמן הכפוי של רוב המפלגות בישראל — לא מפני שחבריהן, בתהליך דמוקרטי, החליטו שעבר זמנן, אלא מפני שהדג הגדול רוצה להטביען במכת זנבו.

והי פגיעה גסה, שרירותית ושפלה בזכויות המיעוט — זכות שהיא אבן-בוחן של כל דמוקרטיה אמיתית. ולא הרוב הוא הפוגע בזכויות המיעוט. הרוב לא נשאל. הוא לא הביע את דעתו על נושא זה בדרך של מישאל-עם או בחירות. כל סקרי דעת-הקהל שי נערכו עד כה הוכיחו כי רוב מכריע של הציבור מתנגד לקנוניה זו בתוקף.

מיעוט זעיר — העסקנים האינטרסנטיים של שתיים-שלוש מפלגות-מנגנון — הוא החורש מזימה זו, והוא המשתול לבצעה לאלתר. כדי להשתיק כל אופוזיציה, אפילו זו שהיא מיטרת בלבד. כדי לבסס שילטון ללא-מצרים של מפלגה אחת. כדי לזכות בעוד כמה כיסי אות בכנסת לחלוקה לעסקנים וזטרים.

והי נקודה שאין לשכחה. הסיעות שאין להן ארבעה אחוזים מחוקות כרגע 24 מקומות בכנסת. חלק במעלי המקומות האלה, כגון ערביי מפא"י, בחדאי ישולבו ברשימות הגדולות. אך יוזמיה-קנוניה מקחים כי ישתחררו בדרך זו לפחות 14 מקומות.

רוב המקומות האלה יפלו אוטומאטית, לפי המפתח הסיעתי, לידי מע"י — כך שהרוב של מע"י יגדל אוטומאטית בשמונה או תשעה קולות בכנסת הבאה.

במיקרה הגרוע ביותר למע"י, עשוי אחוזה-חסימה להנחיל לה רוב מוחלט בכנסת, גם אם לא תזכה לרוב בבחירות עצמן. כי ביטול ערכם של רבבות קולות, שיינתנו לרשימות שלא יעברו את אחוזה-חסימה החדש, יוריד את המודד, וממילא יעלה את ערכו של כל קול הניתן למפלגת הרוב.

קנוניה להעלאת אחוזה-חסימה היא חמורה מאוד בפני עצמה. עוד נדבר על כך בבוא יום הקרב. אך היא חמורה שבעתיים אם רואים בה סימן-דרך, את לבאות.

מודקרת כאן שאלה פשוטה בתכלית: אם מפלגת-העבודה מתנהגת כך כשעדיין אין לה רוב מוחלט בכנסת, כשעדיין לא עיכלה את רפ"י, כשעדיין לא בלעה את מפ"ם — איך היא תתנהג כשהיה לה רוב מוחלט?

לקראת איוה מישטר אנחנו הולכים? פספסנים ושקרגים מנסים להעמיד פנים כאילו הולכים אנחנו לקראת מישטר דו-מפלגתי או תלת-מפלגתי, ומעלים לגנז ענינו חיוני של מישטר דמוקרטי יציב, בנוסח הבריטי או האמריקאי.

איזו שטות! איזו איוולת! האם ישנו אדם תמים אחד בארץ המאמין כי מפלגה זו — מפא"י בגלגולה החדש — תרד אי-פעם מן השילטון, אחרי שהגיעה פעם אחת לרוב מוחלט בכנסת ותוכל לחקוק בה כל חוק שתמצא?

האם מאמין מישו כי אחרי שתגיע לכך, תאפשר מפא"י תנאים למפלגה שנייה או שלישית שיאפשרו לה להחליף אותה בשילטון בדור זה או בדור הבא?

אנחנו הולכים לקראת מישטר חד-מפלגתי, פשוטו כמשמעו! מפלגה אחת, בנוסח המפלגות הקומוניסטיות, שבה יילחמו אישים שונים על השילטון, אך שכל אישה יהיו מאוחדים בהחלטתם הנחושה לבל לאפשר את עלייתו של שום כוח העלול לסכן את שילטונה המוחלט והבלעדי.

בוודאי, יהיו בארץ גם מפלגות אחרות. איזה שהיא גח"ל, ואולי אפילו איזו מפד"ל. גם בדמוקראטיות עממיות מסוימות יש כמה מפלגות, המקבלות פירושים מן השולחן, תמורת נכונותן לאחו את עיניה-הציבור בבימוי קומדיה דמוקראטית. אם לא נשים לאל את הקנוניות, אם לא נשיב מלחמה שוערה, תתרוקן הדמוקראטיה הישראלית מתוכנה תוך שנה-שנתיים.

היא תהיה דומה לאגם של מים מצחינים, שבו ישחה דג גדול אחד, בלוויית שניים-שלושה דגירקק שיעשו את מלאכתו.

האחרים פוגע בזכויות-היסוד של רבבות או מאות-אלפים. ניקח את מיקרהו של אליהו כהן, חבר מושב כפר-ספיר או עין-אלמוג. (אין כאלה? אין דבר, עוד יהיו.) אותו אליהו כהן חייב לקיים בכספו את המנגנונים של מע"י, גח"ל, מפ"ם ומק"י, אם ירצה בכך ואם לאו. הוא יהיה חייב למלא את כל הוראות מזכירי תנועת המושבים, גם ביחס לאורח חייו, השקפותיו וסדרי-עבודתו, בהתאם לחוק המושבים.

אם הוא חברי-מע"י, הוא חייב להיות מיוצג עלידי ראשיה-ממשלה, שרים, סיעה בכנסת, ופונקציונרים אחרים בכל המישורים, שמונו

עלידי צמרת מפלגתו מבלי שתהיה לו הש-פעה כלשהי על מינוי זה, לא למעשה ואף לא להלכה.

ואם ירצה, חלילה, להביע את מחאתו על כך על-ידי בחירת מפלגה אחרת, באה הצעת אחוזה-חסימה כדי למנוע זאת ממנו.

דאי להתעכב על ההצעה להעלאת אחוזה-חסימה, לא מפני שהיא עולה על שאר המעשים וגרועה מהם, אלא מפני שהיא מסמלת את כולם בגסותה ובחוצפתה. בבחירות לכנסת הנוכחית הצביעו 223,113 אזרחים ישראלים — כימעט כל בוחר חמישי — בעד רשימות שזכו, כל אחת, בפחות כאר-בעה אחוזים.

בעד הסיעות שעברו את אחוזה-חסימה ושזכו לייצוג בכנסת, מבלי שהגיעו לארבעה אחוזים בקלפי, הצביעו 202,208 בוחרים. (מיספר זה אינו כולל את אוהדי הפלגים שפרשו מאז הבחירות מגח"ל.)

בין הרשימות המייצגות ציבורים חשובים ומגודרים, ושל הגיעו לארבעה אחוזים, נימצאות מפלגת הליברלים העצמאיים ואגודת-ישראל, שלא לדבר על מק"י, שעברה בקושי את האחוז האחד.

ההצעה להעלות את אחוזה-חסימה לארבעה אחוזים אומרת פשוטו כמשמעו:

לשלוש את זכות הייצוג החופשי ממאות אלפי אזרחים ישראלים — לפחות מכל ישראלי חמישי.

ספורו של הספן הישראלי החובב, שספינתו נט-רסה מול חוף-תורכיה, עשתה עלי רושם עמוק.

הוא ראה דג גדול, שאורכו היה כ-15 מטרים, הרבה יותר מאורך הספינה. רוחב הזנב בלבד היה כארבעה מטרים. הדג הגדול הופיע ליד הספינה. בלי משיב, בהיסחיה-רעת, נגע בה בזנבו. די היה בכך כדי להטריף אותה. היא שקעה תוך שלוש דקות. אך בקושי הספיקו שלושת הגברים והאשה שבספינה להשיט רפסודת-גומי. הם טלטלו בה במשך כמה שעות, עד שבאה האונייה הרוסית להצילם.

מסופקני אם הדג עצמו הרגיש כמה שעשה. הוא המשיך בדרכו כאילו דבר לא קרה.

אז שמעתי סיפור זה בטליוויזיה שלנו, הוא מתהלך לי בראש. כי זה הזכיר לי משהו. זה מסמל משהו.

את מפלגת-העבודה הישראלית. פעם היתה מפא"י, ליבה היה גם, וידיה כבדות. אז היו לה פחות מ-40 אחוזים בעם.

היא הקימה מערך עם אחדות-העבודה וזכתה ב-45 מקומות בכנסת. היא עשתה בה כבתוך שלה. אחר-כך היא בלעה את רפ"י האומללה. במקום בן-גוריון הוקן, שלא הצטרף, בא יוהר הררי.

יחד עם משרתיה הערביים, יש לה כעת 59 מבין 120 המקומות בכנסת.

עכשיו מתכוונן הדג הגדול לבלוע גם את מפ"ם, הבורחת מתפקידה כמו יונה הנביא בשעתו. יחד עימה, כך בטוח ראשיה-הדג, יהיה למפלגת-העבודה רוב מוחלט בטוח בכנסת השביעית.

כלומר: מפלגת-העבודה עצמה תבוא במקום הכנסת הבאה. בה יפלו כל ההכרעות. עליפה יישק דבר.

אך תתנהג מפלגת-העבודה כשהיה לה רוב מוחלט, ושוב לא תהיה זקוקה להסכמת איש?

כל המעניין לנחש את התשובה על כך, די לו בסקירה קצרה של מעשיה כיום, כשעדיין אין לה רוב מוחלט כזה, אך כשהיא בטוחה שהוא כבר בכיסה.

בהשוואה להתנהגותה, הצטיינה התנהגותו של הדג התורכי הנ"ל באדיבות, בתשומת-הלב ובהתחשבות בזולת.

הנה תקציר מעשיה בשבועות האחרונים בלבד — החל באותו רגע פסיכולוגי בו חדרה תחושת הכוח הבלתי-מובגל לליבה (אוי, בלשון הצברים, כשנוול מסוים עלה לה לראש):

- היא העבירה בכנסת, במיבצע-בזק, את חוק מסי-המפלגות, המכריח את מרבית אזרחי המדינה, חבריה-הסתדרות, לקיים בזיעת-אפי-הם את המנגנון הנפוח והדורסני של מפלגת-העבודה וגרוריה.

- היא העבירה בקריאה ראשונה את חוק המושבות, חוק המעניק לבוסים של תנועת המושבים (אנשי צמרת מפא"י) שילטון טוטאליטארי מוחלט על משפחתו, ביתו, פרנסתו והשקפותיו של כל אחד מרבבות חבריה-המושיבים בארץ.

- ועדה מיוחדת של מפלגת-העבודה החליטה להעביר בכנסת השביעית חוקי-בחירות חדש, איזורי-כניכול, שעיקרו הוא הנהגת אחוזה-חסימה של כ-25%.

- מזכיר מפלגת-העבודה הודיע כי צמרת-המפלגה שוקלת, וכנראה עומדת לקבל, הצעה להנהיג בבחירות הקרובות אחוזה-חסימה של שלושה או ארבעה אחוזים.

- מזכירות-המפלגה החליטה שלא לאפשר לחבריה-המפלגה עצמם להשפיע בכל צורה שהיא על הרצב מועמדי המפלגה לממשלה ולכנסת בבחירות הקרובות — אלא לקיים את ועידת-המפלגה הנבחרת רק אחרי הבחירות.

והי רשימה מרשימה, אם לוקחים בחשבון שכל זה קרה תוך חודש ימים בלבד. מסי-המפלגות דורס כרגל גאיה את זכויות הציבור ההסדרות, העולה על מיליון נפש. כל אחד מן המעשים

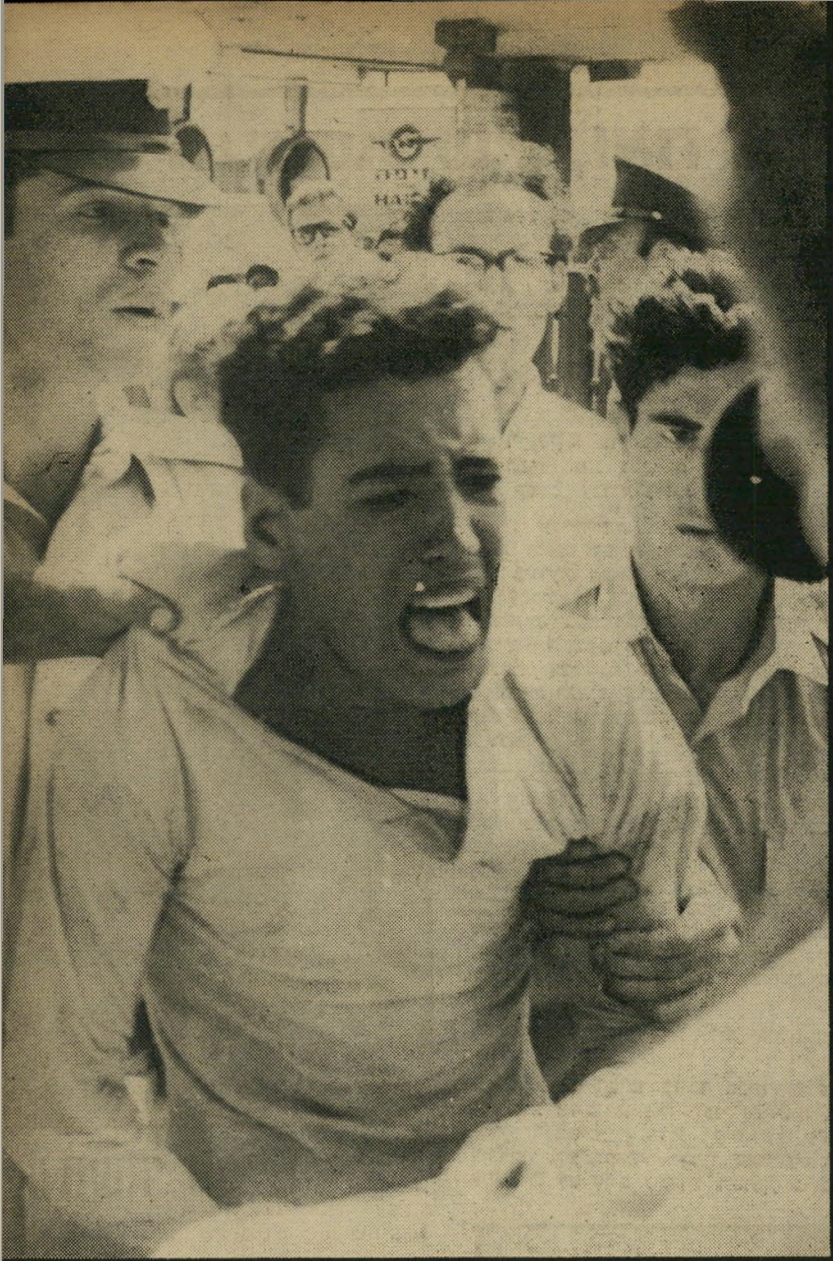
זה היה רעיון טוב באמת!

פעם היתה לי בעיה - כסף הרבה פעמים. ביחוד בדרכים. הייתי צריך כסף. תבין נכון. תמיד אני לוקח אתי כסף. אבל מי כמוך יודע. יש הוצאות בלתי צפויות. אני, למשל. אוהב לפעמים להחזיר את הרסן ומחליט פתאום לקנות איזו מתנה לאשה או צעצוע לילד. אבל היום, חביבי, גם בנושא זה אין בעיות. פתרתי אותן כשפתחתי חשבון בבנק דיסקונט וקבלתי "פנקס דיסקונט". כשאני זקוק לכסף אני פשוט ניגש לאיזה שהוא סניף דיסקונט (ויש להם יותר מ-100 כאלה בארץ). שולף את "פנקס דיסקונט" ובלי בעיות מקבל במקום כסף. בחיי. אני מרגיש אז כמו מלך. זה היה באמת רעיון טוב לקבל "פנקס דיסקונט"

כן. אתה צודק. אני אדם שאמנם נהנה מהחיים. אני בדרכים רוב רובו של השבוע. פרט לשבתות ולחגים. אני עובד בחברה קבלנית וזה סוג העבודה בו רציתי תמיד. אני אוהב מאד לנסוע. לבוא למקומות זרים. להכיר אנשים. ערים ונופים חדשים. מה רע לי? איזה בעיות יכולות להיות למי שנמצא בעיר זרה? מכרים? אני מתיידד בקלות. הנה. אני לא מכיר אותך ובכל זאת מספר לך על עצמי. אוכל? הו. זו החולשה שלי. לגלות מסעדה חדשה זה בשבילי כמו להכיר חבר חדש. תחבורה? בנושא זה באמת אין בעיות. יש לי מכונית קטנה. שאינה צורכת הרבה דלק ואינה מתקלקלת בקלות. לומר לך את האמת.

בנק דיסקונט
לשרות טוב יותר

קורבן ההמון
צעיר ערבי, העובד בסביבת התחנה המרכזית. ההמון, שערך מצוד אחר כל ערבי — או כל מי שנראה לו כערבי — לכד אותו. לפני שהשוטר יכול היה לגשת אליו, ספג מכות מכל עבר. על פניו מצטייר הפחד.

קורבן הרימון
רסיס פגע במצחו, מעל לעינו השמאלית. הוא נפל ארצה, ואזרחים נחרדים מנגבים את הדם, לפני העברתו באמבולנס לבית החולים. מטביבם כבר

„המפקד בגד בנו!“ רטן הערבי הצעיר מירושלים, „הרימון התבוצץ מוקדם מדי!“

מתתרת בכח

קראו לה „מתתרת פחיהזבל“ — והיא נפלה בפח שטמנה. שלושת הרימונים שהטילו אנשיה לפחיהזבל, בתחנה ה' מרכזית בתל-אביב, אומנם התפוצצו — אבל הרבה יותר מוקדם ממה שחשבו החבלנים. רק הודות לכך נלכדו במקום, בטרם יספיקו לברוח.

מה לחשוב על מתתרת כזו?

את מיבצעים הקודמים — כולם בירושלים — ביצעה ללא תקלה. שם פעלו עפרונות ההשחיה כהלכה, וכל מאמצי המשטרה ושירותי הבטחון לגלות את עיקבות הטרוריסטים — לא הועילו.

עתה, משנתפסו שני החשודים הראשונים בתחנה המרכזית, יכלו החוקרים להבין גם מדוע לא לכדו את הרשת, קודם לכן. כי „מתתרת פחיהזבל“ לא היתה מסוגלת לאף אחד מאירגוני הטרור הגדולים, המוכרים. היא לא היתה מסוגלת בשום כרססת, ושום חוט לא הוביל לעבר אנשיה, משום כיוון ידוע.

היתה זו — מתתרת-שלא-אפשר-ביוציה. היוזמים הם שני אחים מחברון — ודוקא הם הספיקו לברוח אל מעבר לירדן, לפני שאנשי הביטחון הגיעו לביתם. את אות האזהרה העביר להם אחד מארבעת הצעירים, שנשלחו להטמין את הרימונים בתחנה ה' מרכזית.

הוא הספיק לברוח, הגיע לירושלים, הר' ידע להם שעסרונות ההשחיה פעלו מוקדם מדי — וכי יתר חבריו נלכדו. אותם חברים, בעת חקירתם, קיללו את

„תפסו אחד!“ היתה קריאת הקרב האימתנית, שי' מילאה את חלל התחנה המרכזית. מאות צעירים, צמא'ינקס, ערכו לינץ' בכל ערבי שנתקלו בו —

כמו זה, הכורע תחת מהלומות הפורעים. שוטרים וחיילים שניסו להתערב ולהוציא את הערבי מידי הפורעים — הוכו אף בהתפרצות השנאה השחורה ביותר שידעה העיר תל-אביב.

שני בנים של שייד, ואח של שוטר ישראלי

הכושם של ירושלים העתיקה, מול כיפת הסלע. כאן הוא הכיר את הנערה ישרא (כיום בת 40), ונשא אותה לאשה. עתה יש להם ששה ילדים — שלוש בנות ושלושה בנים — מהם שניים חשודים בהשתייכות ל"מחתרת פחיהובל".

מוחמד הבכור, (24), סיים עשר כיתות, עבד עד למעצרו כטלפונאי במרכזית הוואר ביריחו. תחביבו היה ספורט, בעיקר איגרוף.

את שאר זמנו היה מבלה עם חברים בבית-קפה ובמועדון קלוב אל-אפריקי.

אחיו מחמוד (20) הוא הבינוני והאינטימי. טיליגנטי שבבני אדם גידה. אחרי שלמד 12 שנים בבתי-הספר של המיסיון ובגימנסיה אל-אברהמית החל לעבוד כאח בבית-החולים אל-מוטאלה, במטרה להשלים את לימודיו ולהיות רופא.

אמו של חיכמת אל-דימיר שוחחה ברצון על בנה העצור, אך בגמר השיחה לא יכלה להתאפק ומירה בכני מתוך כאב לב אם החרדה לגורל בנה.

היתה לו חברה

את המסעדה הנאה והמקושטת של האחים שאהין מנהל האח הבוגר שאהיב. לקוחותיו קבועים במסעדה, ערבים כיהודים, ניכנסים לאכול ושואלים על האח סלאח, שעבד במסעדה כמלצר.

שאהיב מוחה דמעה מעיניו ומספר: "הוא נעצר כחשוד בהשתייכות לרשת-החבלנים".

חג' שאהין היה בן 65, כשנהרג מפצצה שנפלה על ביתו, ליד שער-האריות, בי-מלחמת-שת-הימים.

בנו הצעיר סלאח (18), היה עובד במס' עזה משבע בבוקר עד שבע בערב. אז היה הולך להתפלל במסגד האדום או הולך ל-מועדון סטאר לתרבות הגוף, שם היה מת-

עבד-אל-רחים ג'עבר מחברון. כאשר החלה חקירתם, הסתבר כי איש מהם לא ידע את זהות כל חברי-המחתרת, אלא רק את חברי-החוליה שלו. כתב העולם הזה שיצא לראיין את משפחותיהם, מתאר את הרקע שעליו צמחו:

מדבר ומפזם עברית

עד ליום בו נעצר, היה חיכמת אל-דימירי נהג במשאית של אביו פלאח (60), המדבר עברית עילגת.

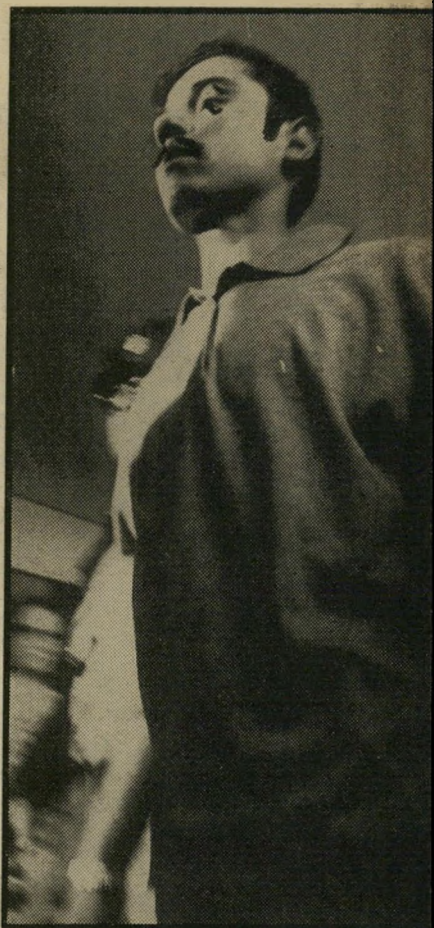
דודו של חיכמת, מיזרעה גיד' מחברון, מדבר ומפזם עברית שוטפת. את העברית למד מיזרעה, הסוחר בעופות ובציצים, תוך כדי עסקיו עם יהודים עוד לפני מלחמת-העצמאות. בעת השלטון הירדני האזין ל-קול-ישראל בעברית: בעיקר לשידורי ה-חדשות, אבל גם לגל הקל, מתוכו הוא מפזם את הלהיט הפופולארי העם החליט — קפה עליה, כדי להוכיח את בקיאותו בהוי הישראלי.

לפני כחודש ערך גיד' מסיבה לכל ידידיו היהודים משכב-הימים, ביניהם שופט מבאר-שבע. כמה מהידידים באו עם בניהם, בהם שלושה סרנים בצה"ל.

אחמד סנדוקה מוחיימר (23), למד שמונה שנים ואחר יצא לעבוד כפקיד במוסד, עד שנעצר השבוע. אביו של אחמד מתפרנס בדוחק מעבודתו כנגר, בעיקר מתיקון כיס-אות ורהיטי-בית. עתה, משנעצר אחמד, לא יודעים הוריו מה לעשות.

"הכל מן אללה ובעזרת אללה יהיה טוב", הם חוזרים וממלמלים.

אדם גידה, העובד כנוטר בבית-החרושת לסיגריות אל-קודס, נולד לפני 40 שנה ב-אפריקה, כמוסלמי אדוק, עזב את צ'אד מולדתו, נסע לקאהיר ללמוד באוניברסיטת אל-אזהר. עם סיום לימודיו השתקע ברובע

חשוד מס' 1 ניצב בפני שופט השלום בתל-

אביב, אחרי שהודה בפני חוקרי-המטרה כי הניח רימון בתחנה המרכזית בתל-אביב.

(המשך מעמוד 11)

מפקדיהם: "אמרו שהפצצות יפעלו אחרי שעה. חשבנו שיהיה לנו זמן להסתלק".

מספרים כמו כולם

ברגע שנגלתה ראשיתו של החוט — הגיעו החוקרים במהרה אל קצותיו. מבחינה זאת לא היתה "מחתרת פחיהובל" שונה מכל התאים שנלכדו לפני: הנתפסים מיהרו לספר את הכל, סיפקו לחוקרים את האינפורמציה שהובילה אל יתר חבריהם.

חוקרי תל-אביב העבירו כל שם חדש ל-עמיתיהם בירושלים. אלה ערכו את המעצ-רים — כשכל עצור מספק להם אינפורמציה לתפיסת חוליה נוספת ברשרת. תוך 24 שעות היו 17 חשודים במעצר.

הם היו, ברובם המכריע, בני-טובים אשר קרוביהם נדחמו לשמוע על מעצרים. שניים מהם הם בניו של שייד. חבר של עצור אחד הצהיר שהוא אוהב את השלטון ה-ישראלי. אחיו של עצור נוסף הוא שוטר במשטרת-ישראל.

הם גויסו אחרי-אחד, בתנאי-מחתרת, על-ידי

הקצין שהציל

מפקד משטרת מחוז תל-אביב, ניצב יעקב קנר, הגיע מייד למקום-ההתפוצצות. בראותו קהל פורעים מכה אזרח ערבי שניקלע במיקרה למקום הציל את הערבי, ספג תוך כדי-כך מכות מידי ההמון המשתולל. חולצתו מכוסה בדם הערבי שהוא הציל מלינף' שההמון עמד לעשות לו.

חבל תלייה

טיפס על גג אחד מרציפי התחנה המרכזית וקרא: "לתלות כל ערבי לחרוג אותנו".

אמן בעיקר בג'ודו ובקראטה.

עם כל 18 שנותיו היה סלאח מגיב ומתנהג כילד בן 10. לאחר שש שנות לימוד לא ידע לכתוב, ובקושי היה משרטט את שמו. למרות, ואולי בגלל אופיו הילדותי, הצליח סלאח הצעיר במקום בו לא מצליחים רובם של הנערים הערביים: היתה לו חברה, עימה היה נפגש בלכתה לשוק, שם היה מדבר איתה ומחליף עימה שבועונים מצויירים.

לא סוף-פסוק

בס'יהכז חתך רגל של הנער הפלס-טיני העירוני, החי כיום תחת שלטון ישראלי.

למראית-עין, לא היתה כל סיבה שתדחוף אותם להקים מחתרת — פרט לתיסכול הלאומי.

המחתרת שלהם חוסלה. אבל שום תרופה לא נמצאה לתיסכול. לכן, לדברי אחד מ-אנשי-הביטחון שעסקו בתפיסת אנשי-המח'תרת: "אין ספק שזה לא סוף-פסוק".

היה של "מחתרת פחיהובל": ששה מן העצורים הערבים בפני השופט בירושלים

העם

אות-אזעקה

„ארבע מטרות יש לאירגוני החבלה, לדעת שר המשטרה אליהן ששן, והן: להפריע את המהלך התקין של חי האזרחים במדינת ישראל; לערער את המוראל של האזרחים; לתקוע טריז בין יהודים וערבים בישראל; לגרום נזק לנפש ולרכוש. הטמנת שלושת הרימונים בתחנה המרכזית של תל-אביב, ביום הרביעי האחרון, המחיש עד כמה קרובים החבלנים להשגת מרבית המטרות הללו. הפגיעה בנפש וברכוש היתה מועטה יחסית. אבל המצב הנפשי והמוראלי שנחשף אצל רבבות אזרחים באותו יום היה מחריד. תאווה הדמים. במשך חמש שעות שלטו בתחנה המרכזית וברחבת השעון ביפו היצרים האפלים ביותר של ההמון. מאות גברים ערכו מצוד על ערבים, וכש' לכדו אחד מהם, היכו אותו עד זוב דם. גילויים אלה מעידים על מחלתי-נפש מיד-בית, אשר סכנתה חורגת הרחק מעבר ל-איום על שלומם של ערבים. שוטרים וחיי-

כמחנה לקדושת העיקרון של דמוקרטיה פנימית, הציעו הזקנים שהנוהג של ועידה נבחרת ייכנס לתוקפו רק משנת 1970 — כלומר אחרי הבחירות לכנסת. גריקה של דיון. את האגף השמאלי שלו — חיפה והצפון — הבטיח ספיר על ידי ברית עם יוסף אלמוגי. שר העבודה, שיחסי עם עמיתיו-לשעבר ברפ"י ירדו אל מתחת לנקודת-הקיפאון, הבטיח כי סניף חיפה של המפלגה יתן את קולו — לפחות חלקית — בעד דחיית ועידה נבחרת עד 1970. אבל כאשר התכנסו נציגי הסניף הגדול, התברר ההבטחה: הסניף החליט פה-אחד, שיש לקיים ועידה נבחרת מייד. גם אגף הימני נראה לספיר יציב ובטוח. שרגא נצר, אשר למרות צימצום השפעתו נשאר עדיין גורם חשוב במחוז תל-אביב, הבטיח רוב גדול בעד דחיית הוועידה הנבחרת. גם כאן התאכזב ספיר: עסקני המחוז לא היו מסוגלים להגיע לכלל הכרעה בשאר לה העקרונית, ורק בדוחק (40 נגד 38) הצליחו אנשי נצר להעביר החלטה שלא להצביע בכלל בנושא זה. ואילו בעורפו של המזכיר הכללי פעלה גרילה מיקצועית, מונהגת בידי משה דיין עצמו. הוא ידע, שרק השפעתו על המוני הצירים של הוועידה יכולה לשבור את ברית

מזכיר-כללי ספיר
ברית הזקנים

לים, שנחלצו להגן על האזרחים הערביים, הוכו אף הם, ואילו המהומות ביפו היו מכוונות נגד המשטרה, על כי התחזקה תחת מישור את הערבים העצורים, במקום להפ-קירם בידי הפורעים. ייתכן שיש מי שינסה לרכב על גלים עכורים אלה, וכבר יש המנופפים בהצעה להנהיג עונש-מוות בישראל, כדי לספק את תאוות-הדמים. דבר זה חייב לשמש אות-אזעקה לחלק הנאור של החברה, שישמיע את קולו נגד הטירוף הגואה, ויבהיר כי בארץ לא ישורר חוק הגיונול, גם לא חוקי חמלניצקי.

ליום, שנחלצו להגן על האזרחים הערביים, הוכו אף הם, ואילו המהומות ביפו היו מכוונות נגד המשטרה, על כי התחזקה תחת מישור את הערבים העצורים, במקום להפ-קירם בידי הפורעים.

ייתכן שיש מי שינסה לרכב על גלים עכורים אלה, וכבר יש המנופפים בהצעה להנהיג עונש-מוות בישראל, כדי לספק את תאוות-הדמים. דבר זה חייב לשמש אות-אזעקה לחלק הנאור של החברה, שישמיע את קולו נגד הטירוף הגואה, ויבהיר כי בארץ לא ישורר חוק הגיונול, גם לא חוקי חמלניצקי.

מפלגות

הראש החזק

לפינחס ספיר יש ראש חזק, והוא אינו חושש ללכת עם הראש נגד הקיר. עד כה — בעיקר בעת כהונתו כשר המיסחר וה-תעשייה וכשר האוצר — היה זה הקיר שנסדק. השבוע נראה היה, כי משהו השתנה מאז התמנה לתפקיד מזכיר הכללי של מפלגת העבודה. הוא המשיך אומנם ללכת עם הראש נגד הקיר — אבל משהו בלתי צפוי קרה: לא ברור אם לראש או לקיר. במקרה מסוים זה, החליט ספיר להע-ביר במוסדות מע"י החלטה, כי ועידת המפ-לגה שתכנס בשנה הבאה תהיה ועידה מוסכמת, ולא ועידה נבחרת. זהו רצונם של זקני מע"י — עימם נמנה ספיר — החוששים שבחעידיה נבחרת עשויים דיין ורעיו לזכות בייצוג גדול מדי. מכיוון ש-וועידת המפלגה היא שתבחר את המוסדות אשר ירכיבו את הרשימה הבאה לכנסת — נראית סכנה זו חמורה ביותר.

רבנות

גורן לא ינאם

המאורע הדתי המרכזי בהתקרב ראש-השנה הוא עריכת תפילת סליחות בבית-הכנסת הגדול בתל-אביב. אך השנה מעיבה בעייה קטנה על שימחת מארגני התפילה, העומדת להיות משודרת במוצאי-שבת על ידי קול ישראל לא רק לאזרחי המדינה, אלא גם לרחבי העולם כולו. מקום מיוחד בתפילה זו שמור לרב ה-ראשי של העיר, אשר צריך לשאת נאום על משמעות הימים הנוראים. גבאי בית-הכנסת שלחו הזמנה לרב הראשי — ולתודה-הם נענו בסירוב.

כי הרב הראשי של העדה האשכנזית בי-תל-אביב נמצא במצב עגום: האלוף שלמה גורן אומנם נבחר לתפקיד הרם, אבל מתנג-דיו פתחו בהליכים משפטיים כדי לפסול את הבחירה. היענות להזמנה, החליט גורן, לא זו בלבד שתיראה כהתגרות בכל אותם מתנגדים — אלא עלולה להתפרש ככיוון בית-המשפט.

קודמהו בכהונה הרב הראשי לישראל יהודה איסר אונטרמן, שוב אינו רואה את עצמו מוסמך להופיע כרבה של העיר. ואילו הגבאים חוששים להזמין אישיות אח-רת — פן יבוא אליהם גורן בתלונה שבכך אומנם הם מודים כי אין הוא רבה של העיר.

היכוננו!

היכוננו!

היכוננו!

פסטיבל

הקצב הישראלי

יתקיים בקרוב

לבחירת

תזמורת-הקצב הטובה ביותר

זמר-הקצב הטוב ביותר

זמרת-הקצב הטובה ביותר

וכן

מלכת האוגו 1968

לטובים ביותר יוענק פרס שרביט הזהב

פרטים נוספים — בגליון הבא

אחרת OTHERWISE

במה פוליטית חופשית בעריכת מקסים גילן

הופיע גליון 2:

נתן ילין-מור

(עורך „אתגר“)

ח"כ אורי אבנרי

(עורך „העולם הזה“)

בנימין עומרי

(מערכת „מצפן“)

חיים הנגבי

שמעון צבר (לונדון)

יוסף בן-טל

חנוך לוין

(„את ואני והמלחמה הבאה“)

חנוך אייל

פאזי אסמר

קרין לוי

יוסף יאיר

עורך פיינגרש

ג'וני אמיתי

מה אומרים ארגוני הסירור לעולם? כיצד הם רואים את המלחמה בישראל?

תגמולת אל-פתח

מאת נתן זהבי

"כלום אין זו הוכחה שהישראלים שח' דנים?"

ישראלים התחפשו ל"פתח"

בחברות המורכבות ממאמרים ש' הופיעו בעיתונות זרה, מתואר גם המצב האיסטראטגי:

"פני-הארץ, על הגבול עם ישראל, הם שטחים וגלויים. למרות זאת, לא עובר יום מבלי שאנשי פתח יבצעו מעשה-חבלה, כותבת ליאנורה סטראדאלובה, באחד ה' מאמרים שהועתקו מתוך ז' אפרק המודפס בצרפתית, הועתקו גם לאל-מסוואר הערבי. 'הובטח לי שמספר האבידות של פתח נופל, אפילו, ממה שמורים רישמית. אני נוטה לאמין בזה: כי ראיתי את החלבוותם ואת מירצם', כותבת העיתונאית.

"אנשי-הגדירה שואבים את ביטחונם ה' אישי משיטת-הפעולה של הכפריים, הוואגים להם ומאכסנים אותם", מסבירה העיתונאית, ושוב — מבלי לדייק במיוחד, אם אפשר להתבטא במחנינות, "הישראלים מנסים לש' לוח אנשי-קומאנדו משלהם, המסחים עצמם כלוחמי-פתח. וכאשר הכפריים מאמינים להם, ומקבלים את פניהם יפה — אוסרים ומע' נשים אותם."

שוב ושוב משוחים את ישראל לפאשיסטים: תנאי אנשי הפתח הם בלתי-רגילים, נאמר שם, "מקריאה מעמיקה בעיתונות אפשר

"דע את האוייב" — זהו כלל מקודש על כל אומה הנתונה במלחמה על חייה. במגמה להגשים כלל זה, נטלתי מנציגי תנועות-הסירור הפלסטיניות לפסטיבאל הנוער הבינלאומי בסופיה, בולגריה, את ה' מיסמכים המעידים — בסיגנונם ולפי השקפותיהם של אנשי "אל-פתח" — על מחותו של מאבקם נגדנו.

בחדש יולי החליטה הנהגת "אל-פתח" להקדיש רכבות דולארים לתעמולה, במיסגרת המישלחת לסופיה. הוכנו עשרות קונטרסים וחברות, בשפות רבות. הודפסו גלויות ציכעוניות עם מימרותיהם של מדינאים; צילומי-זוועה של קורבנות הפצצות-נאפאלם פלסטיניים הופצו בעת אירועי הפסטיבאל. בצד גלי התעמולה ההמונית, הופצו גם מיסמכים אחרים: בכמה עשרות עותקים, מודפסים על מכור' נות-שיכפול רגילות, חילקו "לראשיה-מישלחות הבאות לפסטיבאל בלבד!" "ראשיה-הפרקים של האירי-אולוגיה של "אל-פתח". חלקיו העיקריים של מיסמך זה, הנושא את השם "האידאולוגיה של אל-סיפה", הזרוע הצבאית של פתח" — מובאים בראש המיסמכים אותם הבאתי ארצה.

כימעט ולא ניתן לקרוא מיסמך זה: גם כרגע נתונים הם בהסגר, במשטרת-חיפה, בנמל. את המקור סירבה המשטרה להחזיר לידי המערכת. גם לצלם את המיסמכים הללו נאסר עלי. אחרי התערבות חריפה של "העולם הזה" הותר לי, השבוע, להעתיק סוף-סוף את עיקרי-הדברים. הם מובאים בזה, כדי להגשים את הכלל, "דע את האוייב". כשלעצמי — ייתכן שאצטרך לשלם במשפט פלילי על נסיון למלא חובה עיתונאית אלמנטרית ופשוטה, שעה שהבאתי חומר זה ארצה, במטרה לפרסם אותו בארץ.

"פאטרול ישראלי בן 20 איש עצר כמה מאיתנו", כותב הלוחם האלמוני. "הם כיוונו כלפינו את המיקלעים, הרמנו את ידינו. אחד מהם קרב, ואז שלף ידיו לפתע מיקלע חבוי וקצר בישראלים.

"בשם נביאכם מוחמד, סילחו לנו!" צרח אחד הישראלים. "עשה זאת בשם נביאנו!"

הטעות את האוייב. אלא שבחומר זה ניכר לא פעם שלוחמי-הסירור מטעים, בעיקר — את עצמם ואת עמיתיהם.

לדוגמה: אחד מלוחמי-הקומאנדו של פתח מספר, באחת החברות, על "מוגות-הלב של החיילים הישראליים":

הלק בלתי-מבוטל מן החומר המופץ עליי פתח היה מורכב מתיאורים של פעולות-הלוחמה בתחומי-ישראל.

זהו חומר מעורב מאוד. בצד עובדות יבשות, יש שם תיאורים דימינטיים, או תעמולה מעוותת, כפי שנוהגות להפיץ, בדרך כלל, ארצות בומן מלחמה כדי ל'

כך הם רואים את המצב

"כמו ויאט-נאם, דרום-אפריקה, אנגולה ובוליביה..."

העם היהודי כשלעצמו, איתו חיו הפלסטינים בהרמוניה, משך מאות בשנים. כמו כן אין בכונתו "לזרוק את היהודים לים". מחתרת זו ותנועת-השיחרור, המופעלות בידי פתח, מכחות אך ורק כנגד השלטון הציוני-צבאי-פאשיסטי, אשר שדד את מולדתנו ודיכא שני מיליון וחצי מבני עמנו, דן אותם לסבל.

פתח מבקש אף להזים, אחת ולתמיד, את ההשקפה הציו' נית כי תנועת "סטוריסטים" זו מקבלת את השראתה ואת הדרכתה מן החוץ, מארצות כגון סוריה, ירדן ואנגליה.

בתנאים הקיימים בברכה, לא תוכל תנועה הנעזרת-מבחוץ להתקיים ומן-רוב — כי אז העם הפלסטיני ידחה אותה.

מאידך — תנועת-השיחרור של העם הפלסטיני קמה מתוך הייאוש הנורא ומתוך שאיפותיהם העמוקות של בניה לחופש, צדק וכבוד, במולדתם שלהם, המונהגת על-ידיהם.

★ "כמו בעולם"

העולם חייב לזכור כי אלה אשר סבלו יותר מכל מ' קיומה של ישראל, משך 20 השנים האחרונות, הם בני העם הפלסטיני. ועל העולם לרשום לפניו, כי אלה הנוטלים כיום בידם נשק כדי להצטרף — בכל ליבם, באהחה ובאומץ-לב — למאבק נגד הדיכוי הישראלי האכזרי, ויוצאים למלח' מתגבילה תחת הנהגת הפתח — הם בני העם הפלסטיני.

זוהי תגובתם על הפצצות הנאפאלם, על מעשי-האכזריות, המאסרים, האלימות ויתר הפשעים של ישראל הפאשיסטית בחודשים האחרונים: הקמתה הספונטאנית של מחתרת מזוינת זו, למען הגנת כבודם וזכויותיהם השדודות.

פתח מגלם את ביטויו המאורגן של מאבק העם לשיחרור. כמוהו אפשר למצוא גופים במקומות רבים בעולם, בכל מקום בו נאבקים בתוקפנות פאשיסטית ואימפריאליסטית: בחיט-נאם, דרום-אפריקה, אנגולה, בוליביה, בכל מקום. עתה החליט העם הערבי של פלסטין לקחת את גורלו בידיו. כיום, עם נשק ביד ואומץ-לב, הוא מחזיר לעצמו את כבודו האבוד.

פתח, והעם הפלסטיני כולו, מאמינים באמונה שלימה במטרתם הצודקת ובנצחונם המחלט.

והם אף יודעים כי ביום בו יתנוסס דגל פלסטין שוב מעל ארצם המשוחררת, הדמוקי ראיתם והשלווה, תתחיל תקופה חדשה בה שוב יחיו היהודים הפלסטיניים בהרמוניה, זה בצד זה, עם הבעלים הראשונים של הארץ — הערבים הפלסטינאים.

אשר ישראל החלה להפעיל נגד הערבים, לאחר הפסקת-האש, הביא ליצירת תנועת-מחתרת הדומה לזו של ויאט-נאם.

★ שיתוף עם "פתח"

מייד לאחר התוקפנות, התחיל פתח לארגן את העם הערבי בשטחים הכבושים זה מקרוב — שהיו כבושים גם קודם לכן — ועודדם להאמין בכוחם לשחרר מולדתם. תנועת-השיחרור הלאומית הפלסטינית, המונהגת בכוח תאחד-הנקם שלה, נאבקה עתה באוייב שכוחו הצבאי עדיף לאי-דיוק, והנמצא בתוכה. היא עושה זאת בכל האמצעים העומדים לרשות הפלסטינים: שביתות, אי-שיתוף-פעולה, חרם על סחורות ישראליות, התנגדות למעשי-הדיכוי ועוד. תוך-כדי שיתוף-פעולה עם פתח, סירבו אישים פוליטיים ודתיים למלא אחר בקשות האוייב. מורים מסרבים לפתוח את בתי-הספר, וסטודנטים לומדים הרחק מכיתותיהם, כל עוד מולדתם נשלטת בידי הכוח העויין.

בימים שלאחר-התוקפנות, הגבירה אל עסיפה — הנורע הצבאית של פתח — את מיבציה הצבאיים ואת חבלותיה במיתקנים ישראלים — כולל מחנות-צבא ומחסנים, מיתקני כוח ומסילות-ברזל. וזאת — במטרה לחבל בכלכלתו של האוייב ולהחליש את יכולתו לשלוט בעמנו.

מיתקני-התעשייה בישראל, דפוסי-עיתונים, מכוזים אדמרי ניסטרטיביים והאחוזות צבאיות, שהוקמו עתה בשטחים ה' כבושים, מותקפים אף הם על-ידי יחידות-הקומנדו של פתח, הגורמות להם נזק רב ואבידות ומגבירות את המתח בישראל. כיבושה של פלסטין כולה על-ידי ישראל איפשר לפתח להגשים את אחת ממטרותיו החשובות ביותר, לסווח ארוך: העברת כל מחנותיו הצבאיים אל המולדת הכבושה. העברה זו הושלמה עתה. מן המחנות הללו, החבויים ומצויידים היטב, יוצאים אנשי-הקומנדו הפלסטיניים — רובם סטודנטים ואיכרים — לפעולות.

הממוצע החודשי הוא 90-100 פעולות בשטחים הכבושים החדשים והישנים. שום חלק מישראל, שום מיתקן ישראלי, שום מטרות ישראליות — אינם מחוץ להישגיהם; ועל השיל' טון הישראלי לצפות בחודשים והשנים הבאים, לעלייה ניכ' רת וקבוצה בפעולות אלו כנגד קיומו הקולוניאלי.

פעולות אלו נגד הקיום הישראלי-ציוני תימשכנה עד ש' פלסטין תוחזר לידי בעליה החוקיים, הערבים הפלסטיניים — שחיו בארץ זו בצד מיעוט יהודי משך 4,000 שנה בשלחה.

★ לא נגד העם היהודי

פתח" מבקש לציין כי פעולותיו, הנהגות היום מ' תמיכתו של העם הפלסטיני כולו, אינן מכחות כנגד

זהו תרגום של מיסמך שהופץ באנגלית בין ראשי המשלחות בלבד:

בתחילה קיווה העם הפלסטיני המגורש והמעונה כי האו"ם יפתור את הטראגדיה שלו. אך משך 20 שנה הכזיב אירגון בינלאומי זה את התיקוה.

משך זמן זה, המשיכה ישראל לפתח ולהשלים את חוכ' גיות-ההתפשטות שלה. תוכניות אלו באו לידי ביטוי ב'1956, כאשר ישראל כבשה את סיני ואת רצועת-עזה למשך ארבעה חודשים — על-אף דרישת האו"ם שהיא תסוג.

תוכניות אלו נתגלו שוב, מעבר לכל ספק, לאחר תוקפ' נות יוני, כאשר ישראל כבשה את הגדה-המערבית של הירדן, את רצועת-עזה, את החלק הדרומי של סוריה ואת העיר הקדושה, ירושלים, בניגוד לכל חוק בינלאומי, ותוך זילזול גמור באמנת-האר"ם, אמנת-זינבה והצהרת-זכויות' האדם.

עתה גילה האו"ם את אולות-ידו לגצוא פיתרון צודק לטראגדיה הפלסטינית, לא הצליח להגיע לידי הסכם הנוגע לנסיגת התוקפן מן השטחים הכבושים.

★ תנאים חדשים במאבק לשיחרור

של להודות כי במשך שנים אלו ניצלו מספר מנהיגים ערביים את הבעיה הפלסטינית לטובתם הם. בדומה לכן, יש להכיר בכך שאירגון השיחרור הפלסטיני לא הצליח עד עתה לשחרר את פלסטין.

כאבו וייאושו של העם הפלסטיני הוליד תנועת-שיחרור פלסטינית חדשה, עממית ודינאמית, אשר ביטאה את התנג' דותו של העם לכבוש הישראלי. פתח ("תנועת השיחרור הלאומית הפלסטינית"), אשר נאלץ לפעול בשטחים הכבו' שים, החל ב'1965 לבצע מיבצעי-גדירה, בחבלו במיתקנים הצבאיים האסטרטגיים של ישראל, במטרה להחליש ולרפות את רוחו וכוחו של המדכא, אשר איים על עצם קיומו של עמנו — כפי שאיים על העולם הערבי כולו.

עד לתוקפנות 1967, היו חייבים להתבצע מיבצעים אלה — אשר קיבלו מייד את תמיכתם הנהלית של ערביי פלסטין בעולם הערבי כולו — רק מבחוץ. מלחמת-ששת-הימים... הביאה ליצירת תנאים חדשים במאבק לשיחרור מולדתם.

האירוניה היא, כי בעיקבות הגבולות החדשים שתובעת ישראל לעצמה עתה, מצאו הפלסטינים את עצמם מעומתים עם אויבי ציוני משותף, בתוך הגבולות הטרטוריאליים של פלסטין הקודמת.

יתר-על-כן: היכוי השוביניסטי, בעל האופי הפאשיסטי,

על כך - מתוך מיסמכיהם הרשמיים

בהחל"ל

להיווכח שחיהם של הפלסטינים בשטחים הכבושים דומים לאלה של תושבי הארצות שנכבשו על-ידי הנאצים, לפני 25 שנה. אך אנשי הפתח טוענים שציפו לזה, וכי אינם חוששים.

בכל השטחים הכבושים מתחיל העוצר בשעה שבע בערב ומסתיים עם שחר, נאמר שם - למרות שהעוצר בוטל כבר לפני חודשים רבים. הוא אינו חל על הישראלים, מוספה העיתונאית, באידיק נוסף: בזמנו, חל העוצר על כל אזרח או תושב, ישראלי כערבי. כיום אסור לישראלים לנוע בשטחים בלילות, בעוד שלמקומיים מותר.

לפעולות של ממש. אספנו אינפורמציה, יצאנו לפאטרולים, חילקנו תפקידים, עברנו על התוכניות. כל תוכנית קיבלה את אישורו של מפקד האזור מטעם פתח.

הפעולה הראשונה שלו היתה פיצוץ בית-החרושת לשימורים ששכן באזור ה' מיושב הישן של נתניה. באחד מימי ספטמבר 1967, לאחר רדת-החשיכה, יצאו עלי ושיבעה אנשי-קומאנדו נוספים לסידרה בת חמש שעות.

כשהגיעה הקבוצה לשטח, התחלקה לשתי יחידות: האחת שימשה לצורכי-אבטחה, ה' שנייה חדרה למקום. קבוצה א' תפסה מחסה, קבוצה ב' חתכה את גדר-התיל שהקיפה את המקום.

אוסרים, משפילים, רוצחים!

נפת כבדים ומעצרים מוטלים על כל אלה שאינם משתפי-פעולה, ממ' שיכה החוברת. על כל אלה שנושאים נשק ואינם מצהירים עליו, על המחביאים אנשי-קומאנדו, על הכותבים או מדברים בגנות ישראל, על המאוינים או מקבלים, אינפור-

ללאחר שהפועלים המהווים את מישמרת-חצות נטשו את המפעל, נכנסה החוליה פנימה. אנשיה התקדמו בזוגות. אולמיי הייצור היו ריקים, בשעת-הלילה המאוחרת. הנחנו את מיטעני-הדינאמיט מתחת למכו' נות, פתחנו את ברזייהגאו והדלקנו את הפתילים.

התרחקנו במהירות-שיא. כעבור חמש

זוג על הגבו

ציורו של איסמעיל שאמוט, הדומה להפליא לציורי הווי של תקופת הפלמ"ח והעליה. ציור זה משמש גלויית-תעמולה לאירגונים הפלסטינים שרבים

ופוצץ את עצמו - ובכך השמיד עוד מס' פר רב של ישראלים יחד עימו. לאחר מס' פר ימים עברתי במקום, מצאתי את גופתו של מאון, ונטעתי במקום עץ זית...

"מוצאים את דמט"

סוג אחר לגמרי של תעמולת-פתח ה' מופצת בעולם הן - גלויית-דואר. הן נושאות עיטורים שונים, חלקם - של א-שיהפתח עצמם, חלקם - ציוריו של ה' צייר הפלסטיני איסמעיל שאמוט.

אחת הגלויית שמשכה את עיני נשאה את דיוקנם של ויליאם נאצר וכמאל גימרי, ש' נשפטו בבית-הדין הצבאי בלוד, ואשר את משפטם כיסיתי:

"חופש ללוחמים ויליאם וכמאל! שני סוכ' גימרי-עאספה אלה נולדו לאמהות יהודיות ר' גועים עתה לאיטם בגלל התנגדותם לבר' בארים הישראלים, כובשי פלסטין", נאמר מתחת לגלויית.

מוסיפה הגלוייה: "כמאל גימרי (26) היה נשיאו הקודם של אירגון הסטודנטים הפלס' טינים בקאהיר. הוא נידון למאסר-עולם על ידי ישראל, במארס 68, משום שהיה חבר בפתח.

דמו נמצא, בעזרת עינויים ברוטאליים. שעה שבינו פוצץ על-ידי הגבור' דין, ב' עזרת הפצצת-נאפאלם, הוא אמר: אחת יכול להרוס את האבן - אך לא את הבן-אדם!"

"ויליאם נאצר (22) נולד לאב ערבי-נוצרי ולגלוייה יהודי. הוא אומן על-ידי ה' וויאט'קונג בוויאט-נאם, ממש שעה שדיין שהה בסיגון עם המפלצות האמריקאיות. גלוייה אחרת נושאת את דיוקנו של תיי' סיר קובעה. מטרתה למחות נגד "מעצרו של מנהיג הסטודנטים הפלסטיניים, תייסיר קו' בעה, על-ידי הכובשים הישראלים..."

גלוייה שלישית נושאת את פניה של דמות ידועה פחות, בעולם: פאטמה ברנאווי, ה' כושית שהניחה את הפצצה בקולנוע ציון. הגלוייה, התובעת אף היא, "התערבות למען שחרורה של מי שנידונה למאסר-עולם על השתתפות בחזית-השחרור הלא-מית', חתומה על-ידי החזית הבינלאומית להגלת פאטמה ברנאווי והנשים הפלסטיניות הלוחמות".

תפקידו בשטחים הכבושים היה פוליטי: לחנך את האנשים. באמצע ספטמבר 67 הוא חדר לשטחים הכבושים, בנשאו עימו חומר מודפס, דון בכניקות המאבק נגד אי-הריאליות ומסתמך על ניטיונם של ה' קובאנים, החיאיט-נאנים, הכינים והמהפכות הסובייטיות.

"זמן קצר לאחר שהגיע מאון לכפר טובאס, שם שכן בסיס, גילו הכוחות הישראלים דבר-מה מוזר: הליקופטר יש' ראלי הבחין בפועל העורך חישובים טופו-גרפיים.

"הכוחות הישראלים פלשו לכפר בעזרת טנקים, שריוניות ו-500 אנשי-ח"ר.

הקרב עם אנשי-הקומאנדו התנהל בגבעות שמאחורי הכפר. משך 10 שעות הקרב נגד כוח קטן של פתח, נפצע אחד מ-16 אנשי-הקומאנדו, ואחד נישבה. הקרב נמשך, וב' מהלכו הצליחו אנשי פתח להעביר למקום מיבטחים את הנשק, שנישמר במערות לצורכי אימונים ומיבצעים.

"אילו לא אזלה התחמושת, לא היו לנו כל אבידות, אמר לי אחד מחבריו של מאון באותה פעולה. אך אפילו כך, הלי' קופטר אחד הושמד על-ידי מכונית-הירייה הקלות שלנו..."

"115 חי"ר הושמדו!"

למרות שתפקידו של מאון היה חינוכי גם הוא, כרבים מחבריו המעורבים בפעולות פוליטיות, לא יכול היה שלא להתערב בפעולות הצבאיות של יח' דתו הצבאית. וכך מצא הסטודנט האמין את עצמו עומד כנגד אש ארטילריה כבדה של הכוחות הישראלים בגבעות מאחורי טובאס. "חבריו של מאון, שלחמו איתו במשך הקרב, מספרים כמה אמיץ היה, ואין סייע להשמדתם של 115 אנשי-חי"ר ישראלים. הם אף סיפרו כי משהתמזר הקרב נגד כוח האוייב העדיף במספרו, הוא התנדב לעמוד לבדו נגד האוייב, חיפה על נסיגת חבריו, כאשר העבירו את בסיסם ואת נישקם ל' מקום בטוח.

"משאזלה תחמושתו, והאוייב עמד לשבות אותו, הוא חטף שני רימוני מילס אנגליים

שניים בכלא

הם ויליאם נאצר וכמאל גימרי, שהורשעו בבית-הדין הצבאי בלוד בעוון רצח וחבלה ליד הכפר הערבי אברגוש. עתה הם משמשים דוגמה וסמל של גיבורי אירגון הפתח - הנמקים וסובלים בתוך הכלא הישראלי.

דקות, בהיותו במרחק קילומטר וחצי מן המקום, שמענו פיצוץ כביר - שנגרם הודות לצינורות-הגאו במקום.

התפקיד בשטחים: פוליטי

היינו נכונים להתנגשות - אך רק אורות אחדים נדלקו בבתי מסביב. שמענו את קולות ההתפוצצות ואחר - דממה.

"במקום סמוך מצאנו טראקטור נטוש. עלינו עליו ונסענו שמונה קילומטרים על הטרקטור הישראלי, לקראת מקום-הבסיס שלנו.

"וכי מי יחשוד שאנשי-קומאנדו ערבים נוסעים, בשעת-לילה, על טראקטור? היינו בטוחים לחלוטין.

"אגב: ב-19 בספטמבר ביקר הגנרל דין, ש-הביטחון הישראלי, במקום-המיקוש. אף פתח השתמש בכלי-החבורה שלנו, הודיע ל' נציגי-העיתונות, כשאמד את הנזק וכשנודע לו על היעלמו של הטרקטור."

תיאור אחר מן הצד השני של קריאהש מאלף אף הוא - למרות ההנזמות, העיוותים והסילופים הרבים שבו. כי ניתן ללמוד ממנו איך אנשי-הפתח רואים את מעשיהם, וכיצד הם מנסים לראות את התגו' בה הישראלית המוחצת:

"מאון אבו רואלה הוא סטודנט פלסטיני הלומד הנדסה בקאהיר, מספרת החוברת, גבורתו ואומץ-ליבו מטופרים בכל מקום.

מציה, על אלה שנפגשים עם ידידים או מביעים אהדה למפגינים. על אלה הנושאים דגלים, שלטים, כרזות, כרזונים ומבצעים עוד כל מיני פשעים..."

"המשטרה, הצבא ושלטונות-הכיבוש מפ' ריעים ללא הרף לחייהם הפרטיים של ה' פלסטינים. הם נעצרים ברחוב, מורידים אותם מן האוטובוסים, לוקחים אותם מ' בתייהם לחקירה. אוסרים ומשפילים אותם. הורסים להם תנויות ובתים, מחוללים את קדושתם של מיסגדים, רוצחים אזרחים ב' רחובות הערים והכפרים. מוציאים להורג אנשים, ממשיכה הכותבת כי הדימיון ה' טובה עליה, מאחר ועד כה לא הוצא בישראל להורג, רשמית, אף חבלן אחד. גם שולחים אותם למאסר-עולם, על פשעים שלא היו ולא נבראו.

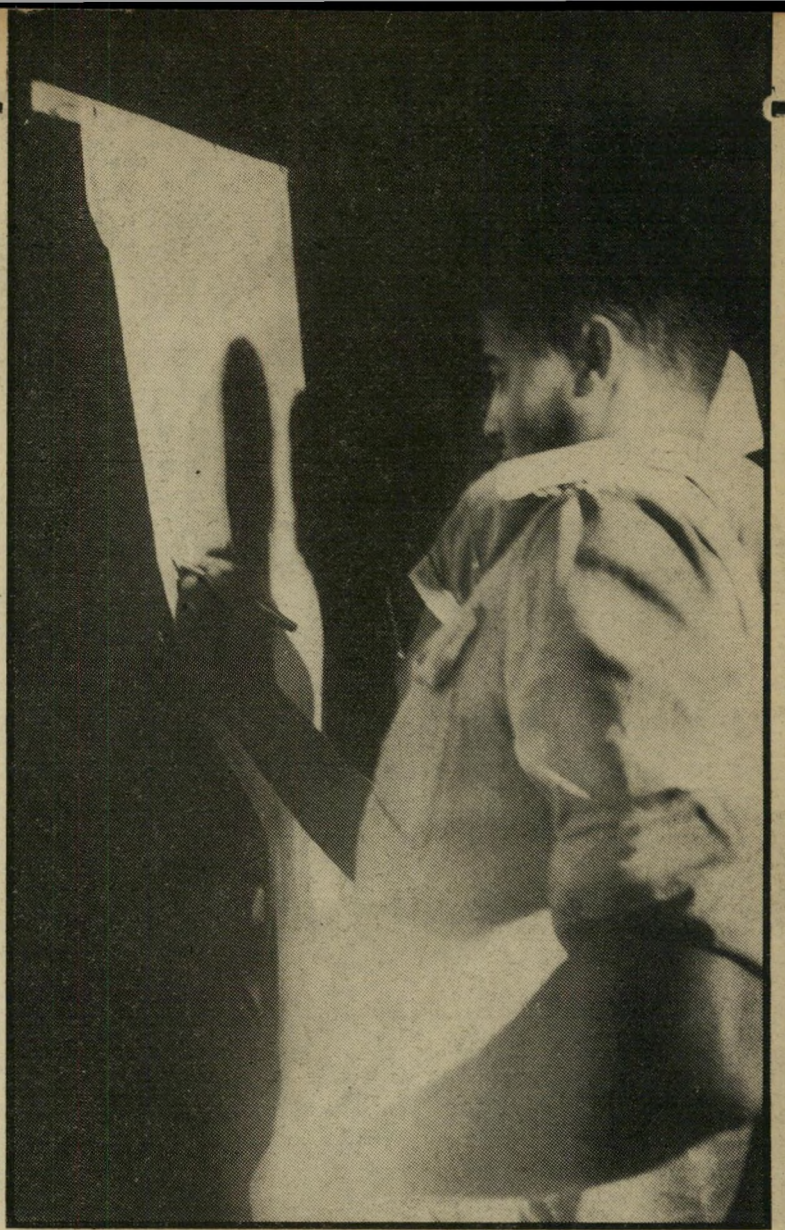
"יתר על כן: מגרשים תושבים ערביים מבתייהם, כדי לפנות מקום לעולים חושים הבאים לישראל, היא מאשימה.

פיצוץ המיפעל בנתניה

מעניינת במיוחד היא גירסתם של אנשי-הפתח על הנעשה בפעולות-החבלה שלהם. לראשונה יוכלו הישראלים לקרוא כאן על מעשה-המיקוש שאירע בתחילת פרוץ ג'יה-הטור, בגיבעת-חיים: וכך מספר עלי, מפקדם של אנשי-הפתח, "במחנה ארשם":

"לאחר אימונים ממושכים היינו מוכנים

המצרים הניחו את המארב - והם אשר התעלה:

מבוהלות על ריכוזים ישראליים, ועל תוקי כנות רבת-עוצמה המחקרבת ובאה.

★ ★ ★
מה רצוי לרוסים?

א כל צה"ל לא הגיב, הפעם. תחת זאת החליטה הממשלה לפנות בתלונה אל מועצת הביטחון. כי בינתיים נוסף שיקול חדש: הגורם הרוסי.

מאז החלו הסובייטים משקמים את הצבא המצרי, ומציבים קצינים ויועצים במפקדות המצריות לאורך התעלה. הורגשה משמעה קפדנית ביותר. היה ברור שהרוסים לא ירשו למצרים להתחיל בשום פעולה, אלא כי אישורם. אפילו זעקותיו של חוסיין, כי מצרים בפיקרה אותו שישא לבדו את כל כובד המלחמה בגבולות, לא הזיזה את המצרים.

והנה, לפתע, פעולה יזומה, מתוכננת בקפדנות, ובעלת משמעות חמורה למדי. אי-אפשר היה שלא להגיע למסקנה, כי הדבר נעשה באישורם — אם לא ביוזמתם — של הרוסים.

קל היה גם לנחש מדוע יהיו הרוסים מעוניינים במהלך כזה:

הוא בא בשיא הכעס והתדהמה של העולם על הפלישה הסובייטית לציפוסלור בקיה. חימום התזית המצרית, שהיתה ייררת

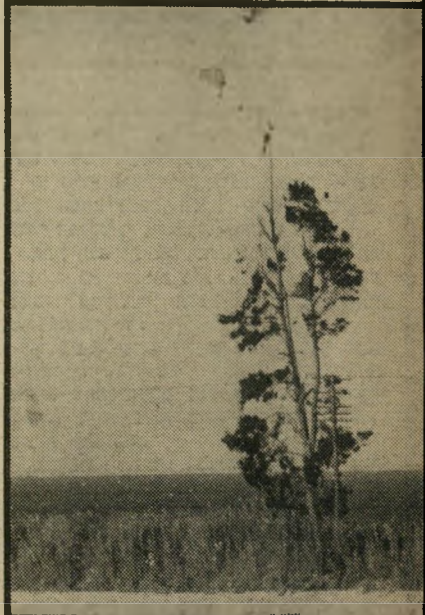
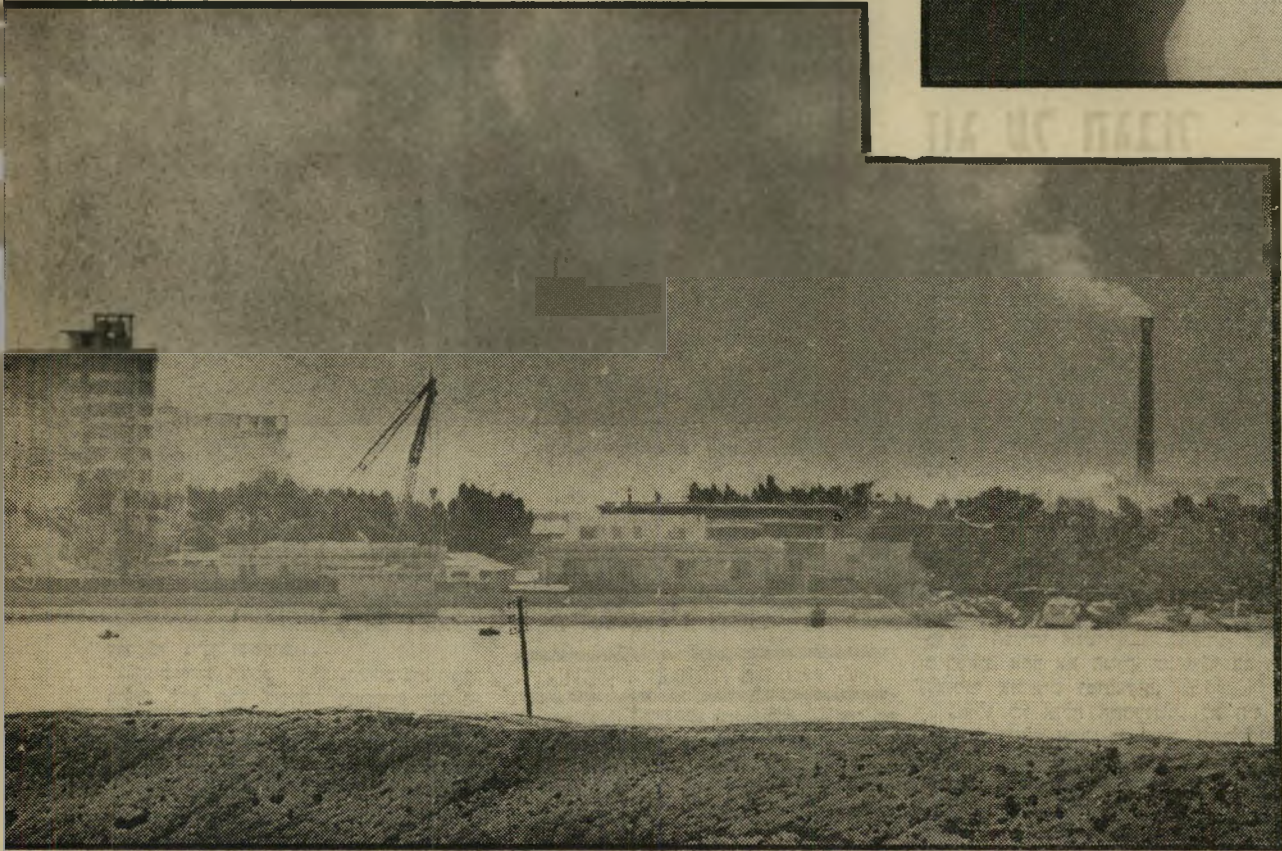
ואז התפוצץ המוקש. באותו רגע עצמו נורתה ראקטה שהאירה את הסביבה, ומצידו הכביש נפתחה אשיתופת מנשק אוטומטי. לשלושת נוסעיה גיפים לא היה כל סיכוי: שניים מהם נהרגו במקום, השלישי נעלם.

★ ★ ★
הפעם באו לפגוע

ה עקבות בשטח החולי סיפרו, למחרת בבוקר, את הסיפור המלא: חוליה מצרית עברה את קו הפסקת-האש, הציבה מארב בצד הכביש הראשי. בנקודה זו, מול פורט-תאופיק, בקצה הדרומי של התעלה, עובר קו הפסקת-האש ביבשה, ושתי גדות התעלה הן בידי המצרים. לכן קל היה לחצות את הקו בהסתר.

אחרי שהמארב ביצע את משימתו, חזרו אנשיו אל מעבר לקוים. סימני-גרירה העידו כי נטלו עימם את החייל הישראלי השלישי. למשפחת החייל נמסרה הודעה שהוא נעדר. אבל כאשר ביקשו נציגי הצלב-האדום פרטים על גורל הנעדר, השיבו להם המצרים כי לא ידוע להם דבר אודותיו. עוד יותר מזה: הם בכלל הכחישו שיחידה שלהם הצתה את הקוים לפעולה מעבר לתעלה.

הערים
המצרי עבד'אל-האדי עבד'אל-חלים סווידי מראה על מפה היכן חצה את התעלה, והיכן ניצב בתצפית, בליה בו הוטמן המארב לג'יפ.

פורט תאופיק, שהיא למעשה פרבר של סואץ. במבואותיה ערכו אנשי-הקומנדו המצריים את המארב, בו נהרגו שני חיילי-צה"ל ונשבה שלישי, אשר לדברי העריק, מת מפצעיו בבית-חולים מצרי.

ברקע נראית העיר סואץ. מצד ימין: ארובה של בתי-הזיקוק של התעלה עומדת גדולים, אשר הופגזו על-ידי צה"ל. מצד זה

פעולת-תגמול מאסיבית מצד ישראל, יכול היה להסיח את הדעת מפראג ולהפנותה לסואץ. דבר רצוי מאוד, מבחינה רוסית. כדי לא ליפול לפח הזה, החליטה ממשלת ישראל להתאפק. במקום לשלוח פגזים אל מעבר לתעלה, שיגרה תלונה לנאו-יורק.

צה"ל התייחס לתקרית בחומרה רבה. אומנם כבר נתקלו סיורים ישראליים במסי תננים בודדים — או אף בתוליות שלמות — שחצו את התעלה וחזרו אל מעבר לקוים של צה"ל. אבל חדירות אלו היו, רובן ככולן, לצורכי-מודיעין, והמצרים ניסו להימנע ממגע-אש.

מי התחיל? זאת השאלה הנשאלת "תמיד, ברגע שנודע על תקרית-גבול. הפעם היתה התשובה ברורה לחלוטין: המלחמה הועירה שהתלקחה השבוע לכל אורך תעלת-סואץ נפתחה ביוזמה מצרית, לפני למעלה משבוע.

רכב ישראלי נוסע בליה בכביש-האספלט, המתמשך לאורך התעלה. מאז הופסקו קרבות ששת-הימים, נחשב כביש זה לעורק-תחבורה עורפי — למרות היותו במרחק כמה מאות מטרים בלבד מן העמדות המצריות, בצד השני של התעלה. "כאן יותר בטוח מכביש חיפה-תל-אביב", קבעו נהגי הרכב הצבאי, שנעו בו בכל שעות היום והלילה. "יש פחות סיכויים ליהרג בתאונת-דרכים."

★ ★ ★
מרכיבים תותחים

א כל בצבא המצרי לא בוטלה ה- כוננות. להיפך: היחידות שלאורך-ה- תעלה תוגברו, ובעומק הרחוק יותר התרבה מספר הקנים. תותחים ארוכי-טווח ומרגמות כבדות רוכזו בכמויות עצומות — בהתאם

עץ התצפית
ממנו צפה סווידי די לעבר השטח הישראלי. דגל קעים נראה מתנוסס מעליו.

הבעילו ראשונים את מאות התוחמים השבוע — אך ההחלטה היתה רוסית

להדא את עימות?

לדוקטרינת הלחימה הסובייטית, הגורסת מכת'אש אדירה ממספר מירבי של קנים יוריאש.

במועצת הביטחון התנהלה התיכונה על התלונה הישראלית מתוך ידיעה ברורה, שאין לצפות לשום החלטה ממשית. אורחי ישראל עצמם התייחסו אל כל התהליך כאל פולחן מזור ובלתי-מציאותי.

אבל לאורך התעלה — ובעיקר בגדה המערבית — לא פגה המתיחות. חשבון המארב וחטיפת החייל השלישי נשאר תלוי ועומד. קציני-תותחנים מצריים, במוצבי-הפיקוד שלהם, שקדו עם יועציהם הרוסיים על לוחות מסובכים. כאשר יפתחו באש — תהיה זו הפגזה שטרם בוצעה דוגמתה על-ידי הצבא המצרי: מכת'אש אחת לאורך מאה קילומטרים.

★ ★ ★

אש מיקדעים

בצד הישראלי של התעלה חזרו ה' חיים למסלולם הנורמאלי. אוטובוסים פלטו תיירים בפתח המיסעדה הגדולה של קנטרה; חיילים לא רבצו בשעות-הפנאי בתוך הבונקרים והמחילות; בנקודות אסטרטגיות המשיכו להזדנב תורים של מכוניות צבאיות אשר חיכו למנת הקרח בשביל היחידות הפרושות לאורך התעלה. והפסדו לים המשיכו לסייר במרחק פסיעות אחדות ממימיה הכחולים של התעלה התסוכה.

ביום ראשון זה יצא סיור שיגרתי בדרך הפאטרולים, ליד פורט-תאופיק שבדרום ה' תעלה. לא הרחק מן המקום בו הונח המארב הקטלני. עיניו החדות של מפקד הסיור גילו סימנים של הטמנת מוקש בדרך העפר. הסיור נעצר, ואל המפקדה שודרה בקשה לשלוח חבלן.

באוויר הצח של הבוקר, נראה כל העניין כתרגילי שליו. החבלן הגיע, ניגש לבחון את המוקש. מן העבר השני של התעלה לא ניכרה שום תנועה. הכל היה שקט. יותר מדי שקט.

החבלן החליט שאין טעם להסתכן בפירוק המוקש: מוטב לפוצצו. הדיה-פיצוץ התגלגל במרחב הדומם. לפתע נעזרה הגדה המערבית לחיים: מוצב קדמי פתח באש מיקלעים. אנשי הסיור השתטחו, השיבו אש.

★ ★ ★

עד היכן ירכו?

בתנאים רגילים, ייתכן שהתקרית היתה מצטמצמת בכך. אבל התנאים לא היו רגילים השבוע. מן המפקדה המצרית ניתנה הפקודה, והתוכנית המדוקדקת, הערוכה כה'מראש, בוצעה בדיוקנות. מאות תותחים ומרגמות, מקנטרה בצפון ועד פורט-תאופיק שבדרום, פתחו באש לעבר העמדות הישראליות. המטחים הראשונים, שתפסו את הצד הישראלי בהילכות-השיגרה היומיומיות, הפי' לו את מרבית החללים של אותו יום עקוב מדם.

גם המכונה המשומנת של צה"ל ניכנסה לפעולה. תותחיו ומרגמותיו המטירו אש על מטרות מבוהלות. אולם בעוד צה"ל מחופר במידבר שומם, הרי שהצד המצרי מאוכלס בצפיפות. לכן גם היה מספר הנפ' געים המצריים גבוה יותר — ולדברי מקורות זרים באירופה אף היו ביניהם יועצים רוסיים.

גם בשעות בהן השיבו תותחי-צה"ל ל' ארטילריה המצרית, לא נעלמה הבעייה הרוסית. בצד הישראלי שבה ונשאלה ה' שאלה: מה יעשו הרוסים? אם אומנם עודדו את ההתלקחות הזאת — האם לא ישמחו על הרחבתה?

עובדה היא, שבניגוד לפעמים קודמות, התאפק צה"ל עד מאוד ולא הפעיל מטוסים. אבל גם כאשר נדמו התותחים, לא נעלמה עדיין השאלה: עד היכן מוכנים הרוסים להרשות לבני-חסותם ללכת?

והם עצמם — האם הם מכשירים את הקרקע להתערבות ישירה? ואם כן — עד היכן מוכנים הם ללכת?

שלושה חיילי-צה"ל, בצל גשר-הפלדה הענקי של פירדאן, בין קנטרה ואיס'

תחת הגשר

מעיליה. הגשר, עליו עברה הרכבת, חיבר את שתי גדות-התעלה, אך יצא משימוש מאז המלחמה. כאן הונחתה מכת'האש הראשונה.

תרבות חדשה צומחת בשולי

לעצור את הפטיפונים! לעקור להם את המחטים! לנפץ את התקליטים! תקליט זה לא סתרה היום. אפילו אם מוקלטת עליו מוסיקת-קצב, בקושי אפשר להעיר באמצעותה את השכנים. הדיסקוטקים — המועדונים בהם רוקדים עדיין לצלילי תקליטים — הם מוסדות למגמגמים, ליפיי הנפש, לאלה הרוצים לתפוס שלהה. ולאן הולך הנוער?

הנוער לא הולך. הוא רץ. הוא מקפץ ב' דילוגים. הוא נדחף במרפקים למוסד שבי' דינגוף עוד לא שמעו עליו אבל בקיבוצי השומר-הצעיר כבר יש לו אחיות כמו באשי קלון ובאור-עקיבא. אלה הם מועדוני-הקצב, מיקושיהם של להקות-הקצב הישראליות. זהו עולם אחר, על כוכב שונה, עם תרבות עצמאית משלו. מי שלא הוכנס בין כתליו לא יוכל להבין לעולם כיצד מגיעים הטיורי ניות החדשות לצה"ל עם מטען עצום כל-כך של מרץ וכוש-רסבילות. הורים בני דור הפלמ"ח או בוגרי מלחמת-ששת-הימים לא יבינו מדוע ילדיהם רגועים כל-כך — בבית. אבל די שיצאו אל תוך מועדון-קצב אחד לדוגמה, כדי שהכל יהיה מחור וברור.

★ ★ ★

המקומות ההגונים בעולם

רקימו אתם הרחק ממרכזי המגזר רים, בלב אזורים תעשייתיים, כדי לא להבהיל את נידות-המשטרה. אלה הם אולמות-ענק, שנועדו מלכתחילה להגברת ה' ייצור התעשייתי בישראל. צבעו להם את הכתלים, תוך ניצול מקסימלי של שחור ו' זהב; ריפדו את הקירות בציורי אלילי-הקצב הבינלאומיים; התקינו בהם קיוסק למיצים ותססים, האירו בכמה אורות פסיכודליים, העמידו להקת-קצב והנה מועדון-קצב מושלם. שלוש פעמים בשבוע, בעיקר בימי שישי ושבת, אפשר למצוא שם את כל הנוער מגיל 15 עד גיל-גיוס ואחרי זה. הם באים לשם בחבורות וביחידים. אין להם צורך לשבת, או בשרות של מלצרים. מספיק שהרמקולים יהיו חזקים דיים כדי שתופי ה' אוזניים יתפקעו — והמסיבה כבר בעיצומה.

האידיאליסט רוב הקסלי, נגן אנגלי שהגיע ל' ארץ עם הטורנדוס, הצטרף לצ'רצילים.

דני זשושן, איש „האריות", משגע את הנו

החתולות

אל תוך אולם כזה נדחסים לפעמים עד 1500 בני נוער. צפופים, משולהבים וחסרי-דאגה הם מפקירים עצמם לצלילי הלהקה שאינה פוסקת להשמיע את מיטב הלהיטים. אלה הם המקומות ההגונים ביותר בעולם. המקומות היחידים בארץ בהם יכולה נערה לצאת לבדה לבילוי, מבלי חשש שיטפלו אליה או יציקו לה. אין שם משקאות חריפים וגם לא ריקודים צמודים. כל אחד רוקד לעצמו. אלה שאינם רוקדים עומדים פעורי-פה ואוזניים, ונועצים עיניהם באילולים החדשים של נוער ישראל 1968 — אלילי להקות-הקצב.

★ ★ ★

חתולות הגימנסיה כובשות

רתופעה פשטה כמו מגיפה. ביש' ראל פועלות כיום, לפי הערכה זהירה, כ-120 להקות-קצב מוכרות. כמה מהן שייכות לקיבוצים, כמו קיבוצי השומר-ה' צעיר כרחביה ועין-השופט. גם שם קיימים אותם סממנים מקצועיים: שיער מגודל, גיטאות חשמליות, תלבושות נוצצות.

המאדונה של ה' צ'רצ'ילים היא סימה שובל, בת ה-17, 'תופיה תל-אביבית הצמודה אל להקת-הקצב הצ'רצילים, בכל חופעותיה. סימה, היא חברתו הקבועה של מתופף-הלהקה.

הווי הנוער - והופכת את הדיסקומק למיפגש של הדור הזקו

אבל האלילים האמיתיים הן להקות צמרת. כאלה יש כחריסר, לאלה, כמו האריות, הטינג-טינג, הצירצילים, או הר כוכבים הכחולים, כבר יש קהל קבוע של מעריצים שאינו מוכן להחליף אותן בשום להקה אחרת. הלהקות מתפרקות, מתאחדות מחדש בהרכבים אחרים, וכל גגן או זמר מושך עימו את מעריציו הפרטיים. בכל להקת צמרת המכבדת את עצמה כבר יש נציג רשמי של להקת קצב מבריטניה, מולדת להקות הקצב.

המעריצים והמעריצות אינם מסתפקים בלבד לראות ולרקוד. הם רוצים גם קשר אישי אל אליליהם. זו אולי הסיבה שאלילי הקצב הישראליים, שכמה מהם טרם שירתו בצה"ל, מצויים כבר לא רק בגיטרות החשמליות ובציוד האלקטרוני המעולה כי יותר, אלא גם בחתיכות הטובות ביותר בעיר — של שנתונים מסוימים, כמובן.

האריות — להקת צמרת מפורסמת, הגור דשת אולמות בכל מקום בו היא מופיעה, שנוסדה ברמלה עלידי האחים שוקי וחיימון אלגרנטי, והשתלטה על תל-אביב — נלכדו במהירות עלידי חתולות-הגימנסיה הישראליות. הן באו להופעותיהם בגפן, עמדו מהצד והסתכלו, נכבשו עלידי הקצב הלוחס וכבשו כל אחת אליל לעצמה. המונה "אלי" כבר איבד את משמעותו הראשונית, הפך שם נרדף לחתיך. "מה שלום האליל שלך?" הן שואלות זו את זו כדרך הטבע.

חיה זמל בת ה-18 יצאה עם שני אלילים. תחילה עם חיימון אלגרנטי הצעיר ואחר עם שוקי, אחיו המבוגר. "אז התחילו הצרות בבית-הספר ועם ההורים. הם לא היו מוכנים להבין איך אני יוצאת עם הדברים האלה מגודל-השערות, עד שהוכחתי להם שגם עם הסוג הזה אפשר להצטיין בלימודים." בשבוע הבא עומדת חיה להינשא לשוקי, ותיסע עימו לסיבוב ההופעות שעומדים האריות לערוך בעוד שבועות מספר בלונדון.

אבל כבר עתה חיה היא למודת-ניסיון: "התופעה העצובה בכל העסק הזה הן המעריצות. הן ממש מציפות את האריות." סימה שובל בת ה-17, יפהפיה אמיתית החיה על צילילי להקות-הקצב מגיל 14, היא המדונה של הצירצילים. אחרי שנאשה מ-הדוגמנות (אצל גדעון אוברון) ומהקולנוע ("הציעו לי ככה סרטים"), התמסרה סופית לעולם הקצב. גם היא התחילה כמו כולן, הציצה למועדון-הקצב עם חברה ונפגעה. כיום היא חלק קבוע מהנוף בו מופיעים הצירצילים.

"עד שאני ניגשת לנוחיות", היא מעידה על הווי מועדוני-הקצב, "אני מקבלת אלף הזמנות והצעות. אני לא רואה בזה עלבון — להיפך, זה לא מפריע. כאן אסור להיות סנובית. אם את מרימה את האף יחשבו עליך: מה היא חושבת את עצמה?"

נר שלוש פעמים בשבוע

שני האריות

גיל ה-14 המתוק

צעירות בגיל טיום בית-ספר-עממי מהוות כבר את קהל-המעריצים הנלהב ביותר של להקות-הקצב. הן יכולות להיכנס חיינם למועדונים, שם הן מבלות על חסס וריקודים.

יעות בנפן למועדון? כלל שיטפלו אליהן. ת עם חברה חדשה.

כלה בין המיתרים שוקי אלגרנטי, מייסד להקת-הקצב האריות, כבר מצא את אשתו העתידה בין חוגי-מעריצותיו. זוהי חיה זמל בת ה-18, העומדת להינשא לו בשבוע הבא בחתונה שתיהפך לפסטיבל להקות-הקצב.

נרות לרגלי-האלילים

חמשת נגני להקת-הקצב האריות, הנחשבו ללהקת-הצמרת של עולם-הצילי-המסורף ב ישראל, מעריצותיהן כורעות לרגליהם, מציפות אותם בהצעות הגורמות לריב עם חברותיהם.

הכושר הגופני של נבחרת ישראל* עלה במחנה בשווייץ-לא רק בגלל אימוני כדורגל

חיים. מתחילים. בסנט. מדורגים

שהאיסור על קירבה לנשים אינו כה המור כפי שנראה תחילה. כמה מדם שכחו בכלל על קיומן.

★ ★ ★
שפר לא יבדל היה לטעון באונוני
חניכיו כי "מה שמותר לרב אסור ל- תלמידיו". לכן עבר לסדר-היום על מספר הפרות-משמעת מטעם חברים שהתעלמו מ- צו-התנזרות שלו.

אולם יום אחד לא יכול היה להתעלם יותר: הסתבר, כי שניים מחתיקי-הנבחרת, שניהם נשואים, לא הסתפקו בבילויים מחוץ למחנה — דבר שעשו כולם — הביאו שתי נערות לבילוי-לילה בתוך המחנה עצמו. כשנדע הדבר לראשי-המשלחת נערו להם בירור מישמעותי. עמנואל שפר טען כי למעשה מגיע לשניים שיחזירו מייד לא- רץ — אולם הוא אינו רוצה להעניק להם את הכבוד. תחת זאת ינפה אותם מייד כשתחזור הנבחרת לישראל.

אך בינתיים הסתבר לשפר כי הוא זקוק לשני הוותיקים. האימונים בהרחקה ובניפוי נעלמו — ושפר לא דיווח על התקרית. התאיור החרוד על המשמעת הקפדנית לא הלם את המציאות גם בתחומים שאינם קשרים וזקא בענייני-נשים. שפר ידוע כמי שאינו נוצר את לשונו בשעת-האימונים, משתמש בביטויים בלתי-פרלמנטאריים. רוב הכדורגלנים הבלגים על כך. אבל שני האסס של הנבחרת, מרדכי שפיגלר וגיורא שפיגל, ראו את עצמם מחוסנים ויום כזו לא לש- תוק. מקומם מובטח כל זמן שהם בריאים.

★ ★ ★

יום אחד, בשעת-האימונים, נזף שפר ב- שפיגלר. אותו ערב, כשכל השחקנים התי- כנסו בבאר המלון, עזבו שפיגלר ושפיגל את הבניין, וזקו לעבר שפר כי אין להם עוד מה לעשות בנבחרת. הם חזרו למלון בשעת-לילה מאוחרת, בניגוד לתקנות. שפר הבטיח באונוני כל הנבחרת, כי עוד יזכור תקרית זו. אבל אימונו לא הפחיד. יום אחד איהר גיורא שפיגלר לאימון אח- רי שנסע לסנט-מוריץ להחזיר מכונת ש- שכרו החברה לטיוול בסביבה. הוא הודיע כי אינו חש בטוב ולא ישתתף באימון. שפר אמר כי "זו מחלה דיפלומאטית". אולם גיורא לא התרשם מהדיאנונה. באותו יום, אחרי-צהריים, הופיע לאימון כאלו כלום לא קרה. שפר נאלץ לבלוע את ה- צפרדע ולהבליג.

כשחזרה הנבחרת לארץ, כבר שררה אחירה עכורה במיקצת ביחסים בין המאמן לשחקנים. לעיני-הציבור הוצגה אמנם תמר נה אידיאלית. אבל לאור מה שקרה בסנט מוריץ ברור דבר אחד: כושרם הגופני של כדורגלני נבחרת-ישראל אומנם עלה במחנה-האימונים — אך הסיבה לכך אינה נעוצה באימוני-הכדורגל.

הרופא
הד"ר מתי קרנץ, שהיה אח- ראי על הכושר הגופני של הנבחרת, בשעת-אימוניה בשווייץ. קרנץ קי- בל טיוע נלהב לעבודתו ממזכירת-המלון בו התגוררה הנבחרת, שהצטרפה להמשך המסע.

עמנואל שפר, בן ה-42, והאחראי לאימוני הכושר הגופני, הד"ר מתי קרנץ (32).

אל שפר הגיעה אורחת פרטית מגרמניה — ערמונית מליאת-גוף העונה לשם אינג- ריד — ששפר הציגה בפני הכדורגלנים כמורה להתעמלות ואלופה בחתירה. לשחק- נים הסתבר כי אינגריד היא ידידה ותיקה של שפר מתקופת שהותה במכון וינגייט. לעומת שפר מצא הד"ר מתי קרנץ עניין במזכירת-המלון, שווייצית ממשקפת ובעלת מכונת פולקסוואגן. כשהתחילו הכדורגלנים לרטון ולהתמרמר מדוע מותר לראשי-המש- לחת מה שנאסר להם — השיב נציג הפועל יצחק משולם: "אנחנו חוסכים כסף. אנחנו מנצלים את הפולקסוואגן של המזכירה". לאחר שראו מצב זה, הבינו הכדורגלנים

הגמר האולימפיים במכסיקו. לאחר שבילו במחנה-אימונים מאומץ, בהררי-שווייץ, תחת פיקוחו של המאמן הישראלי עמנואל שפר, חזרו כדורגלני סגל הנבחרת הישראלית לארץ, כשאת כולם אופפים ציונים לשבח. "זו היתה המשלחת הממושעת ביותר של ספורטאים ישראלים בחו"ל", קרנו מאושר המאמן שפר והמלחה יצחק משולם. הם הסי- בירו את התנהגותם המופתית של הכדורג- לנים כתוצאה מן הפחד מפני הניפוי לפני הנסיעה למכסיקו.

אולם רק עתה, כשההרכב הסופי של ה- נוסעים כבר נקבע, ניתן להסיר את קשר- השתיקה מסביב למחנה-האימונים השווייצ- י. מסתבר שהתמונה לא היתה כל-כך ורודה כפי שצוירה. מה שנראה כמחנה-אימונים מפרך לא היה שונה בהרבה ממסעות אח- רים של כדורגלנים ישראלים בחו"ל. כי אפילו לאור ההזדמנות שניתנה, בפעם הרא- שונה, לנבחרת-כדורגל ישראלית להשתתף במישחקים האולימפיים, לא שכחו שחקני- הנבחרת כי בראש ובראשונה הם גברים.

★ ★ ★
שפר, אשר חזה מראש את הפי- תוים האורבים לצעירים ישראלים ב- חו"ל, הזהיר את הכדורגלנים, עוד לפני ש- הגיעו למחנה שבעיירה השליחה קאמפר שלידי סנט מוריץ. הוא אסר עליהם באיסור חמור להתקרב לנשים, קבע עונש לכל נפר- האיסור: חזרה מיידית הביתה.

השחקנים הקפידו למלא את ההוראה — בימים הראשונים לשהותם במלון איור. ב- אחירה אידיאלית. אך תוך זמן קצר הסתבר להם שהאיסור אינו חל על ראשי-המשלחת,

* בתמונה: כדורגלני הנבחרת ראובן יאנג ורוזנטל עם ידידות שווייציות.

עוזם לא תלו תקוות מרובות כל- כך בנבחרת-כדורגל ישראלית, כמו ב- נבחרת הלאומית העומדת לצאת למישחקי-

המאמן
עמנואל שפר, כפי שצולם בשווייץ עם שוער-הנבחרת, חיים לוין. שפר דרש מכדורגלני-הנבחרת להתנזר מנשים — אך לא החיל איסור זה על עצמו, דבר שגרם להתפוררות המשמעת.

אופנאית גפטר
באיזה אמצעים

מי מ'מין את אלה?

כל היפות של הארץ באו השבוע לחנות בתצוגת-האופנה הראשונה, אותה ערכה **אלה גפטר**, מיצירות הבוטיק החדש שלה — אותו פתחה השבוע ברוב הדור בי רחוב דיזנגוף בתל-אביב.

כולן הסתכלו בקינאה. היא נראתה להן המחשה חיה של האשה שעשתה את עצמה ושתוך שנים ספורות עלתה ממעמד של פקידה אפורה ואלמונית לדרגת אופנאית. הם ידעו שאלה עשתה זאת בלי לבחור באמצעי-עם. היא עצמה הכריזה, בזמנה, מעל דפי העיתונות, כי תמורת יהלומים היא מוכנה להתמסר אפילו כשהיא אשה נשואה.

אבל אלה לא רק הצהירה. היא גם עשתה. זמן קצר אחרי שנפרדה מבעלה עורך-הדיון, זכתה אלה במכונת פיאט אדומה ובי-בוטיק פרטי ברחוב דיזנגוף.

איפה מוצאים מיליונרים כאלה בארץ? תמנהו הרכלניות. התשובה התגלתה השבוע, כאשר הסתבר כי האיש שפרש את חסותו על אלה גפטר ואיפשר לה להקים את הבוטיק שלה מכסף, היה לא אחר מאשר איש-העסקים הישראלי **אלכס כהן**, לשעבר אחד ממנהלי חברת מערב-אפריקה, וכיום אחד השותפים של חברת הפקת הסרטים הישראליים רונני.

אולם אלה לא הספיקה לחגוג זמן רב את פתיחת הבוטיק שלה. למחרת התצוגה הי-חגיגית שלה, הוגשה נגדה תלונה פלילית, במחלוקת הרמאויות של משטרת תל-אביב. האיש שהשביח את שימחתה היה **מוט"ר**

היה נראה שבמקום הראשון תזכה הציירת היפה **אדרי עשת**, בעלת המיני הקצצר, אולם הבכורה נלקחה ממנה כשהופיעה בי-מקום **איה וייס-אדר**, מי שהיתה לפני שנה שפופה במועדון הפלייבוי בלונדון. איה הרגימה שמלת-שפופה שלא השאירה מקום לדמיון. היתה זו שמלה עם גב חשוף לגמרי ומחשוף שהפריע לכל הנוכחים לצי-פות בתצוגת האופנה שנערכה במקום. גם הגברים ערכו תחרות של העזה. בהתער-בות שנערכה ליד אחד השולחנות התרברב סטנואיהירקות הצעיר, **מושה קוריס**, כי יחזור על מביצע הבחשה שנערך לפני שנה במאגזינים. הוא סיפס על אחד השולחנות, החל במלאכת הפרימה, כשאחד מחבריו כבר מגיש לו כוס שאמפאניה לבחשה. אולם ברע האחרון נרתע קוריס, התחרט והפסיד בהתערבות. לא היה חסר הרבה שדיסקר-טק חדש שנפתח השבוע בתל-אביב, ישא עליו את שמו של הזמר **יהורם גאון**. איש-העסקים הישראלי **עמי אבר**, שהוא

אנשים

אבל, אין דבר, קינאת-סופרים תרבה ילודה.
ישראלים
בחו"ל

הישראלי הראשון שזכה לפירסום בירחון העיור האמריקאי פלייבוי לא היה דוקא נער-שעשועים אלא אדריכל ישראלי יורד, **מושה צפתי**, שהיגר לקאנדה, זכה שם לפירסום בינלאומי בעת שהקים דגם-ענק של בניין-השיכונים שלו, בתערוכת אקספוז-67. במדורו בזירה, שנועד להציג בפני קוראיו אנשים צעירים ועולים, כתב ירחון-השפנות על צפתי: "הטייס הציג אותו כי אחד האדריכלים המבריקים ביותר בעולם, הירוש החוקי של **לח קורבזווייה**... צפתי, שולד ישראל והוא בדיוק בן 30, עבר ב-1954 לקאנדה, נרשם כעבור שנה לי-אויברסיטת מקגיל, שם הגה את רעיון הי-שיכון בעל-התאים, שהביא בסופו של דבר לתוכניתו הנוכחית המכונה הביטאט (מי-שכן מגורים)". ישראלי חוזר שפתח השבוע בשורה של מיצעים אמנותיים היה הרקדן והכוריאוגרף **שמעון בראון**, מראשוני הי-סולנים של להקת בת-שבע. בראון בן הי-30, ששהה בארצות-הברית שנים אחדות, פותח אולפן למחול ג'אז, מורה בלהקת הי-מחול בת-דור — האחות התאומה של לה-קת בת-שבע — ומתכוון להופיע במועדון-הג'אז שיפתח בבוסטון. סיפר בראון השבוע לידיו: "בחול" אפשר להצליח. אבל בישר-אל זה משהו אחר. יום אחד פגשתי בי-ברודוויי, לבוש בתחפושת אבריים נוצצת, את המלחין והכוריאוגרף **מונדרור**, כשהוא מבקש נדבות. היה זה האיש שעיבד את הי-קטע נוקטורן שהוצג בארץ במסגרת הי-מחזה הנסיכה טורנדוט. זכה בארצות-הברית להצלחה גדולה. אבל שם — חישהר נשכח האיש, וגאלץ להופיע ברחוב ולקבץ נד-בות." לביקורת על המבקרים הצטרף הי-שבוע הפסל **יגאל תומרקין**, שתחילה נקט עמדה ניטראלית בין הצדדים. ברשימה שפירסם במעריב טען תומרקין: "המבקר העוסק באמנות... הוא בדרך כלל, אמני-ציקי מתוסכלי אכול-קינאה ומצוייד בסמ-מנים של קטנוניות ורוע-לב ונשים, משום מה, גם אם הם זכר". כאשר לעצמו, טען תומרקין: "אמנם המאפיה של הבינוניות ממררת את חיי בהווה, אך אני שייך כבר להיסטוריה. ולבסוף, מעולם לא אמרתי ש-אינני שחצן. השחצנות היא מגיני היחיד מפני כל מיני ממושלות. ענוה יפה לשוט-רים, פקידים, מורים וסתם יראי-שמים".

הדיסקוטק של

יהורם גאון

מסיבת-החברים הסגורה שנערכה השבוע בדיסקוטק של **מושה ינקא**, הפכה לתחרות פנימית בהעזה. הנשים שהופיעו למסיבה התחרו ביניהן בתלבושות נועזות. תחילה

קינאת

סופרים

תרבה ילודה

את הגירסה המקורית ביותר למאורעות התחנה המרכזית בשבוע שעבר, נתן הי-שבוע דובר משטרת-ישראל, **יעקב נאש**. נאש רואיין בגני-צה"ל, נשאל בין השאר על-ידי המראיית: האם היית אומר שההמון המתפרע בתחנה המרכזית היה אחוז אמוק? השיב הרובר: "בהחלט לא. לא הייתי אומר שהיה שם המון מתפרע. היו יחידים שהי-פרעו — אלא שהם היו יחידים רבים מאוד." פחות נרעש היה שופט-השלום הראשי בתל-אביב, **יעקב סגל**, שבא בצהרי יום השישי האחרון במיוחד מביתו לבית-המש-פט, כדי להוציא שם פקודת-מעצר נגד שניים מהחשודים בהנחת-הפצצות בתחנה הי-מרכזית. לסגל היה ברור שזהו מעמד מיוחד במינו, לכן הביא עימו גם את אשתו, בי-כובע נוצות מפואר, כדי לחזות במעמד. סוף-סוף הושמעה ביקורת מיקצועית אמי-תית על עלילות הסוכן החשאי גיימס בנוד, וזאת מפי אישיות בעלת-סמכא. האלוף **מאיר עמית**, מי שפרש לאחרונה מתפ-קידו כממונה על שירותי-הביטחון הישר-אליים, נשאל על-ידי העיתונאי **רפאל בשן** לדעתו על הגיימס-בנודים. השיב עמית: "לא קראתי אף ספר בכלל. בכלל אינני קורא ספרי-ריגול וברעשה. המציאות שהייתי בה עלתה על כל המסופר בספרים אלה... פעם גררו אותי לראות את הסרט גנדי-פינגר... לא התרגשתי. אלו סתם שטויות. היה לי חבל על הזמן". בין שתי ערי-הנגב, בארשבע ודימונה, נערכת תחרות סמויה בתחום הילודה. במשך שנים טענה כל אחת מן הערים כי בה נולדים יותר תינוקות מאשר ברעותה. השבוע יכול היה ראש מועצת-דימונה, **גרשון סבאג**, לחג-את ניצחונו. לפי פירסומי משרד-הפנים הי-תבר, כי דימונה תופסת את המקום הראשון בארץ בילודה וכי מדי שנה נולדים בה 33 תינוקות על כל אלף חושבים. סבאג לא התעצל, כתב מיכתב-ניצחון לראש-העיר באר-שבע, **אליהו נאוו**, בו הסביר לו מדוע טעו אנשי באר-שבע לחשוב כי ידם על העליונה בשטח זה: "אנשי באר-שבע היו סופרים את התינוקות בבית-החולים הי-מרכזי בנגב כדי להוכיח שהם הראשונים.

ציירת עשת
— יופי נועז

שפופה וייס-אדר
— בלי מקום לדמיון —

מתכרבל קוריס
חזרה לבחשה —

במדינה

הציבורי. דבר זה אינו פחות נכון, כשמדובר בפוליטיקאים מקומיים, של, נגיד, עירייה כמו ראשון-לציון. לפני שבועיים עברו ברחובות ראשון עשרה זוגות שהתדפקו על הדלתות, שאלו כל אחד מ-1339 תושביו של מרכז-העיר: "מיהו המועמד המתאים לראש-העיר?" ואז התברר שיש הפתעות, בפוליטיקה. **לא לוחם-הביוב.** ממודעות-התוצאה הסטגנוניות, שהודבקו בכל קצות-העיר ניתן היה לראות שעורך-הדין חנניה גיבשטיין, ראשון בין מתנגדי-הביוב, לא קיבל אלא כמה עשרות קולות.

או פעיל-רפ"י לשעבר, וסגן-ראש-העיר, הד"ר אברהם חולפנון; או אפילו מזכיר מועצת-פועלי ראשון-לציון, אלישע כהן. רק איש אחד זכה בתמיכה מברע: רחביה אופק (47) אשר קיבל לא פחות מ-668 קולות. **הגואל הגיע.** המנצח הוא עסקן בכיר בחוג הפועל, באיגוד המיקצועי וגם תושב ותיק של השכונה מחנה-יהודה, פרבר עצמאי העומד להתמוגג עם ראשון-לציון.

גיבור סעדיה מנצור ליד "מרכז" 7 ילדים + משפח

אופק לא התרגש. "כן", אמר השבוע, "שמעתי על תוצאות-המישאל מידיהם. הם טילפנו לי. אבל אני לא הצעתי לאיש לערוך את המישאל."

"מצד שני", הוסיף, "עובדה היא: קיימת אי-שביעות-רצון בראשון. העניינים תקועים." האם ירצה לכהן בתור ראש-עיר, אם יוצע לו? אופק אינו מתלהב: "יש לי סיפוק עצום בעבודתי", הוא אומר, וכדי להמחיש מהו סוג הסיפוק, הוא שולף שיר-הערצה, ששוגר לו על-ידי פועל בחברת החשמל:

"לפתע הגואל מופיע / אולי אותנו מטערה יושיעו / הקהל לו יריע / הלוא הוא חבר הועד-הפועל חבר אופק / בתוכנו ממשש הדופק / כיצד העניין דופק"

גאולת-דם. אופק אינו עומד לבדו. האיש, אשר שימש עד 1957 כמזכיר מועצת-פועלי ראשון-לציון, הוא נציג המוכר של קבוצת-עסקנים יוצאי-מארוקו, שהתארגנה כדי להדיח את בעלי-השררה במזכירות סניף מע"י המקומי — המזכירה פרניה קרני ומזכיר מועצת-הפועלים אלישע כהן. כי בראשון ידוע: מי שחולש על העירייה — שולט גם על המפלגה השלטת. ולא להיפך.

עסקני הקהילה יוצאת-מארוקו שונאים את שני המזכירים בגלל סיכסוך על חלוקת בגדים לנצרכים, שפרץ לפני שנתיים, הפך למאבק הנראה בעיני זר כימעט כמו גאולת-דם.

לכן — ומשום שכל יתר מועמדי-המישאל הם בלתי-ידועים, חדשים או לא יצוגיים, קיבל אופק — המועמד הבלתי-צפוי — את כרטיס-ההמנה לראשות-העיר — העשויה לפתוח בפניו קאריירה חדשה, בשנת-הבחירות הקרובה.

דרכי-אדם

גבורה לחוד

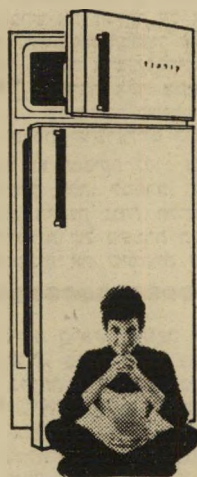
חוק לחוד

לפני ארבעה חודשים היה סעדיה מנצור, פועל נקיון בעיריית תל-אביב, גיבור האומה ומושיעה. התימני עטור-הפיאות משכונת-התקווה, ששירת בהג"א, גילה את הפצצה שהוטמנה בקולנוע מרכז. כולם רצו לחלוק בכבוד ויקר לפועל הצנוע, המגדל בעצמו שבעה ילדים בדירת חדר וחצי, לאחר שאשתו החולה עזבה אותו. אבל האורח למופת לא היה מעוניין כל-כך בכבוד. הוא פשוט רצה קצת יותר מקום, להשכיב בו את ילדיו. שכניו בשכונת-התקווה נעצו בו עיניים מקנאות: "עכשיו בטח יתנו לך שישן". אבל סעדיה מנצור השיב: "לא רוצה טובות, אני לא אבקש". **כמו בניו של גיבור.** משהפך לגיבור נערץ, החליט סעדיה לעשות לביתו. כסף לא היה, מלבד 280 הלירות, אותן קיבל במתנה מעובדי עיריית תל-אביב. הוא הלך

כמה פעמים בחודש את הולכת לקנות בשדר?

בדרך כלל את עורכת את הקניות אחת לשבוע, אולם אם תרצי, תוכלי לעשות זאת רק אחת לשלושה חדשים. זהו אחד היתרונות שמקנה לך ההקפאה העמוקה (-18°C) — במקרים המשוכללים — "קורעו" 14 סופר אוטומטי ו"קורעו" 11 סופר אוטומטי.

- * יתרונות נוספים:
- * 2 דלתות מגנטיות (דלת נפרדת לפירור).
- * הפשרה אוטומטית מלאה.
- * עיצוב ותכנון פנים אולמרה מודרני.
- * שרות קורעו המהיר והיעיל. להשיג בכל סוכנויות "מפיצים" וחנויות חשמל מובחרות.

קורעו משוכלל יותר

הגדול ונבד קטון חזרת-חיים ב- **דרמפון** הסבון ללא סבון חן חן - Taya

והשיג הלוואות, ממקורות שונים, הומין בנאי שיוסיף לו עוד חדר לביתו. על קירות החדר שנבנו בקומה השנייה של ביתו, תלה סעדיה מנצור את תעודת-ההצטיינות שקיבל מהג"א עבור מעשה-המופת שלו. כשקראו פקדי-העירייה וראו את התעודה — התרחקו מבלי לרשום לו דו"ח. קיווה סעדיה: "עכשיו, כשיהיה לי עוד חדר בבית, אולי תסכים אשתי לחזור אלי ואל ילדי. כמו שנאמר: זירה נאה מרחיבה דעתו של אדם."

אולם בטרם הספיק לחנוך את החדר החדש שהוסיף לדירתו, זכה סעדיה בתודה מקורית מצד ממשלת-ישראל: היועץ המשפטי לממשלה פתח נגדו את התיק הפלילי מס' 4141/48. הוא הואשם בכך "שבחודשים יולי/אוגוסט בנה בביתו חדר בגודל של ארבעה מטרים על ארבע ועשרים בגובה של שלושה מטר. מבלי שקיבל היתר לכך". היועץ-המשפטי לממשלה ביקש מבית-המשפט העירוני להורות לסעדיה מנצור להרוס את אשר בנה וכן "חלק מהמיבנה הקיים, שיהיה מסוכן עקב ביצוע ההריסה".

כמו כן ביקש היועץ-המשפטי להטיל עליו תשלום אגרות בסך 151.80 ל"י. והיכן ישנו שבעת ילדיו הקטנים של סעדיה מנצור?

זה לא עניינו של היועץ-המשפטי. גבורה לחוד וחוק לחוד, טען — כשביקש השבוע מבית-המשפט העירוני בתל-אביב לצוות על סעדיה מנצור להרוס את ביתו.

ראשון-לציון

האדם הרצוי

פוליטיקאים רבים משלים את עצמם, בקשר לאהדה אותה רוכש העם לדיוקנם

הלושחרל בלוד

עכשיו היה ברור לכולם שאם ראש העיר מצהה על מזכיר-העיר להתפטר — אות הוא שיש דברים בגו, והשערורייה שהקים בעלה של כוכבה מיו לא היתה על לא-כלום.

הרכילות פשטה בעיר כמו מגיפה. הוסיפו עליה כהנה וכהנה. מישוהו סיפר כי ראה במו עיניו את מזכיר-העיר שולף אקדח ומאיים באמצעותו על הבעל הקנאי. הבעל הכחיש זאת. אחרים הוסיפו נופך על היד: סים שנקמו, לדעתם, בין מזכירת ראש-העיר למזכיר-העיר.

במצב כזה אי-אפשר היה להשאיר את העניינים לטיפולו של ראש-העיר בלבד. מועצת-פועלי-לוד נכנסה לעובי-הקורה. מזכירות מפלגת-העבודה בלוד ראתה, אף היא, מחובתה לדון בעניין.

וכולם פסקו פה אחד: אילולי היתה זו שנת-בחירות אפשר היה, אולי, לעשות משהו. אבל בשנת-בחירות חייבים המפלגה ומע' מדי-הפועלים להגות ביד חזקה. על אורחי להתפטר.

היתה רק צרה אחת שעמדה למיכשול על דרכה של תנועת-העבודה בלוד: יוסף אורחי לא רצה להתפטר.

הוא טען שטופלים עליו האשמות-שווא, שלא היו מעולם שום יחסים אינטימיים בינו לבין כוכבה מיו, וכי כל יחסיהם היו יחסי-ידידות שנקשרו תוך עבודה משותפת.

למזכיר, בן ה-50, נראה היה העניין כאילו נאחזו בפרשת כוכבה מיו כדי לסלקו מתפקידו — דבר שפרנסי-העיר רצו, לדעתו, מזמן. כי אורחי — מוותיקי לוד, המכהן ב"תפקידו כבר 15 שנים — היה במשך השנים לצנינים בעיני רבים מפרנסי-העיר — ודווקא בעיני חלק מעסקני-מפלגתו, שלא שכחו לו כי בנעוריו היה בתי"רי.

עבריה רהוטה מדי

יתכן שהעובדה שהוא היה משכיל מ"ה, ודיבר עברית רהוטה — שבעיית-עולים כמו לוד נשמעה כמו שפה זרה — היתה לו למיכשול. על-כל-פנים, כבר לפני שנה ניסה ראש-העיר לשכנעו לפרוש מתפקידו, אף הציע לו פיצויים בסכום של 30 אלף ל"י.

אורחי — מפעילי ההצלה בגולה בתקופה שלאחר מלחמת-העולם השנייה, וקצין ב"צבא-הקבע, לפני שניכנס לתפקידו בעירית לוד — דחה את ההצעה.

אולם עתה לא יכול היה עוד לעמוד בלחץ. ראש-העיר היה מוכן להציע לו כל מה שיחפץ ובלבד שיתפטר. לבסוף, בהסכם שנחתם בנוכחות מזכיר-העבודה בלוד ואחד מחברי מועצת-העיר, הסכים אורחי להתפטר מהראשון לחודש מארס 1969.

כתמורה, הבטיחה לו עיריית-לוד פנסיה בסך של 50 אחוז ממשכורתו הנוכחית.

אומנם לפי חישובי-החוקקהדרגה של אורחי, רח"ה היתה מגיעה לו פנסיה רק בשיעור של 44 אחוז — אולם את ששת האחוזים הנותרים היתה העירייה מוכנה לתת לו ב"מתנה".

בשלב זה הגיעה הרכילות עד לביתו, גרמה לאשתו התקפת-לב וזיעזעה את בתו בת ה-17. לכן נראה הסכם זה לאורחי כמוצא של כבוד.

אבל הפרשה לא תמה עדיין. אנשי מפ"לגת-העבודה במועצת-עיריית-לוד עדיין חששו פן תשמש הפרשה כאמצעי בידי האופוזיציה לנגח את השלטון בעיר. הם החליטו ליטול את היוזמה לידם, הכלילו בעצמם את הפרשה בסדר-יומיה של המועצה תחת השם "מאורעות יום הראשון".

אורחי-קלושמרל זכו לדיונים מצמיקים סביב פרשת בתי-השימוש הציבורי בעיר. אורחי לוד יזכו בבדיור משעשע עוד יותר: ישיבת מועצה עירונית שתדון ביחסים ש"היו או לא היו בין מזכירת ראש-העיר ומזכיר-העיר.

מכל חשד, ולהפריך את גלי הרכילות שני פוצו סביבו, נטלה את כל האחריות למה שאירע על עצמה — יצרה את הרושם ה"הפוך מזה שכוכבה התכוונה לו.

כמה חברי-מועצה — בעיקר חברי הקואליציה — ראו בכך רמז ברור כי באמת היה משהו בין מזכירת ראש-העיר לבין מזכיר-העיר, טענו שמה שהיה, כביכול, אירע ב"יוזמתה ואשמתה של המזכירה.

את הביטוי "טראגדיה אישית שלי", הם לא ייחסו ליחסים בינה לבין בעלה אלא לאישיותה.

בעיקבות פירוש זה, אשר נתנו למכתבה של המזכירה, תקפה את העסקנים חדרה גדולה. "מה יגידו הכריות?" שאלו, "מה יאמרו אורחי-העיר, כשישמעו שדברים כאלה מתרחשים בין כותלי-העירייה?"

"הוא שלף אקדח!"

יחוד היה אחוז בהלה ראש-העיר איש-מע"י צבי איצקוביץ. "רק זה היה חסר לי", אמר למקורביו, "שערורייה כזאת בשנת בחירות. אסור לנאוף בשנת-בחירות."

איצקוביץ חרד כי העובדה שמזכיר-העיר שיך אף הוא למפלגת העבודה תתן נשק בידי האופוזיציה כדי לנגחו במלחמת-הבחירות. במקום להשתיק את הפרשה, להרגיע את הרוחות ולעבור על כך לסדר-היום — החליט ליטול את היוזמה לידו.

במילים אחרות: הוא החליט לסלק את מזכיר-העיר, יוסף אורחי, ממישרתו ומבניין העירייה, לנקות את הכתם שדבק, לדעתו, על העירייה.

וכך, מבלי שטרם להקים ועדת-חקירה ש"תבדוק את הפרשה ותמצא אם יש בכלל מקום להאשים את מזכיר-העיר בהתנהגות בלתי-הולמת, קרא ראש-העירייה למזכיר-העיר ותבע באורח חד-משמעי: התפטר!

עם העובדה שאשה מודרנית ועצמאית מחיפשת לעצמה תעסוקה במקומות-עבודה בהם עובדים גם גברים אחרים. הוא היה עוקב אחר אשתו, נאחז בכל רמז או פגישה מיקרית שלה כדי לערוך לה סצינות-קיאנה חוק-פניות ביותר.

בתוקף-תפקידה בעיריית-לוד, היתה כוכבה נאלצת לבוא במגע מתמיד עם מזכיר-העיר, המרכו בידיה את כל העבודה האירגונית של העירייה. תכופות נאלצה גם לנסוע עימו למקומות שונים, במסגרת עבודתה.

הידיעות על כך הועברו מייד לאוזני ה"בעל. יתירה מזאת, אמו של הבעל הועסקה כעובדת-נקיון במשרד-העירייה. היתה זו היא, כנראה, שלא ראתה בעין טובה ביותר את כניסותיה התכופות של כוכבה לחדרו של מזכיר-העיר.

וכך, יום אחד פרץ הבעל לחדר-המזכיר — כדי לתפסו שם בחברת אשתו. משהניכשל, שפך את זעמו על המזכיר. הוא גם הספיק לחבוט בפני אשתו, לעיני אנשים אחרים, השאיר לה חבורה כחולה גדולה ב"אחת מעיניה.

לאחר זאת לא חזרה עוד כוכבה לעבודה. היא הודיעה על התפטרותה. היא עשתה זאת במכתב רשמי, אותו שלחה לראש-העיר, מבקר-העירייה וחברי-המועצה.

אלא שבמקום להרגיע את הרוחות ליבה דווקא מיכתב זה את האש מחדש.

כי כוכבה מיו לא הסתפקה בציון עובדת-התפטרותה. היא ראתה לנכון לגולל את כל הפרשה שהביאה אותה לכך. בהסבריה טענה כוכבה, כי היא לוקחת את כל האחריות על מה שאירע על עצמה. וכי מה שקרה אינו אלא "טראגדיה אישית שלי."

"מה יאמרו האזרחים?"

העובדה שמזכירת ראש-העיר לא מצאה לנכון לנקות את מזכיר-העיר

חדרו של מזכיר עיריית-לוד, יוסף אורחי, בקומה השלישית של בתי-העירייה — שם פרצה השערורייה שהיכתה גלים בכל רחבי-לוד, משמשת עתה נושא לדיונים נרגשים במועצת-העיר ובמוסדות מפלגת-העבודה.

שתכנס מועצת עיריית-לוד — ישיבתה הבאה, יעמוד על סדר-יומיה סעיף מיסותורי ואופן-תעלומות המכונה: "מאורעות יום ראשון, ה-25 לאוגוסט". ביום הראשון דונ התנהל קרב ארטילרי של 12 שעות בעמק בית-שאן בין מוצבים ירדניים לתותחים ישראליים. באותו יום גם הגיעה לשיאה התקוממות תושבי-פראג נגד הכובשים מברית-הוארשה. בירושלים התקבלו ידיעות מעודדות על אפשרויות-השתחרור של מטוס אל-על החטוף. אולם מה שהסעיר את לוד אותו יום לא נגע כלל למאורעות אלה. "מאורעות יום הראשון" בלוד פירושו — השערורייה שהתחוללה בין כותלי בתי-העירייה, באותו יום. מאז ועד היום טרם נרגעה העיר. בסימטאותיה הצרות של לוד הישנה ובשיכונים החדשים שבדרום-העיר, עדיין משמשת אותה שערורייה כנושא-רכילות מר"כזי לתגרינות-השווקים ולעסקני-העיר גם יחד.

ריצח-אמוק

מאורעות יום-הראשון הגדול פרצו בבית-העירייה, שבמרכז המיסתורי החשו, בשעות-הצהריים. הם התחוללו בחדרו של מזכיר-העיר, יוסף אורחי, בקומה השלישית של הבניין, במרחק מטרים ספורים בלבד מ"חדרו של ראש עיריית-לוד, צבי איצקוביץ. אלתוך החדר פרץ גבר משולהב, אחוז אמוק, שפתח בצריחות ובניפנופניים ילדים: מה מיד את כל עובדי בניין-העירייה על רגליהם. האיש התנפל על מזכיר-העיר, הטיח בו שר"רה ארוכה של האשמות וחריפות. איים על המזכיר בלשון שאין להעלותה על הגייר.

אולם לא ההתפרצות היא שחוללה את ה"שערורייה". בעיירת-עולים כמו לוד למודים המוסדות העירוניים בהתפרצויות של אורחי. היה זה נושא-ההתפרצות שערור את הסערה: כי האיש שעשה סקאנדל בחדר מזכיר-העיר והורחק משם בכוח, האשים את המזכיר בלא פחות ולא יותר מאשר בקיום יחסי-אהבים עם מזכירת ראש-העיר — הגברת כוכבה מיו.

והיתה לו סיבה טובה, לדעתו, לעשות זאת: הוא היה בעלה של מזכירת ראש-העיר ואב שלושת ילדיה.

ההתפרצות לחדר מזכיר עיריית-לוד הס"ת"ימה בתחנת-המשטרה, שם נגבתה עדות מפי הבעל הקנאי, שהודה כי שעה שפרץ לחדר המזכיר לא תפס שם את אשתו במצב אינטימי כלשהו. הוא גם התוודה, כי הרכי"לות שהפזץ על יחסיה של אשתו עם מזכיר-העיר אין לה עובדות להסתמך עליהם.

בכל מקום אחר היו נרגעים, אולי, הפר"שה והרוחות. אך לא בלוד. לעירייה הקטנה, שאינה עולה בתכופות לכותרות החדשות, ניתנה סוף-סוף הזדמנות לעסוק בעניין של ממש. כמו דבור של שלג החלה השערורייה להתגלגל — בצורה שהזכירה במיקצת את סיפור העירייה קלושמרל.

קינאה חוקפנית

את הצער הראשון עשתה דווקא מזכירת ראש-העיר, כוכבה מיו. כוכבה, אשה בשנות השלושים של חייה, הנראית צעירה מכפי גילה, משמשת זה שלוש שנים בתפקידה — לשביעות-רצונם הכללית של הממונים עליה.

לפני שהגיעה כוכבה למשרה זו, עבדה ככאובעה מקומות-עבודה אחרים, שכולם נאלצה לפרוש ולהתפטר בגלל סצינות הקיאנה שערך לה בעלה. הבעל, יוצא-תור"כיה העובד במכון-הבדק בלוד, לא השלים

אנגלית

צרפתית ושפות אחרות

בשיטה אור-קולית AUDIO VISUAL

- * **כתות ערב וכתות בוקר**
לימודים בקבוצות קטנות
- * **חוגי בית ברחבי הארץ**
בחברה טובה ובאווירה נעימה
- * **קורסים לילדים (9-6)**
בשיטה אור-קולית מיוחדת לגיל רך
- * **קורסים לילדים (9 עד 14)**
בשיטה אור-קולית מיוחדת לבני-נוער
- * **קורסים למסדות וארגונים**
בתנאים והסדרים מיוחדים
- * **אולפן מרכז לשפות**
16-8 שעות לימוד בשבוע

סניפי המכון:

תל-אביב: רח' הס 12 (ליד אלנבי); **חיפה:** רחוב נורדוי 30; **רמת-גן:** ז'בוטינסקי 104; **רחובות:** רח' ויצמן 48; **חדרה:** השכונ האזרחי; **רמלה:** סמולנסקי 31; **אשדוד:** המועצה המקומית; **כפר-סבא:** מועצת הפועלים.

חוגי בית:

תל-אביב:	טלפון 233621	רמת-השרון:	טלפון 770184
אפק:	טלפון 415866	קרית-גת:	טלפון 747230
שכון בבני:	טלפון 440242	פתח-תקוה:	טלפון 915805
חולון:	טלפון 846409	כפר-סבא:	טלפון 925247
רמת-חן:	טלפון 36869	בית-יצחק:	טלפון 053'3140
קראון:	טלפון 750297	בת-יצחק:	טלפון 522728
סביון:	טלפון 751834	מבצע וועמק ירעאל:	טל. 04'931969
הרצליה:	טלפון 983173	כרמיאל:	רח' צה"ל 46

ועתה — חוגי-בית נוספים בצפון הארץ ובמרכז:

חיפה: קרית אתא, טל. 725171 * בת גלים, טל. 66422 * רח' מסדה 43, טל. 69902 * רוממה, רח' הפרחים 1, עליזה ארלינג * נוה יוסף, שבא, גב' עמליה שמאמה * **נהריה** — שכון עמידר, צירף 51, השכל אלעזר. **הרצליה ב'**, טל. 932257. **נוה-ימין** — שיכון מומחים 7/1 * **בני-ברק** רח' הרב אסי 13, אסתר טרופ * **בני-ברק** טלפון 737660 * **נוה אביבים** טלפון 417311 * **לוד** טלפון 962270 * **ירושלים** רח' צפניה 68.

הנהלת המכון: רמת-גן, רח' הרצל 68,

טלפון 728345, בשעות 9-1 לפנה"צ

מכון
תל-אביב

ביה"ס הגדול ללימוד שפות בישראל.

הסברה בע"מ

"ציפירוני"

סוכנות לאינפורמציה וחקירות פרטיות

טלפונים 757613, 623001 • רחוב החשמל 8, תל-אביב

- * **איתורי כתובות**
- * **חקירות מסחריות**

חשוב ולדוגמניות לשחקנים

אין צורך להיות רקדן מקצועי כדי לרקוד ג'ז
הרקדן והכוריאוגרף שמעון לוי, בוגר אולפני-מחול בני-יורק ובלוני דון, יקנה לך תוך חודשים ספורים כושר-תנועה ומיקצב.
קורסי-בוקר וקורסי-ערב (2 שיעורים בשבוע בכל קורס)
9 ר.ט.ט: טל. 25 17 13 — 08.00
10.00 לפנה"צ: 17.00—20.00 (בערב).

מבחר גדול של שעונים

מזהב ומזהב לבן
בחנחה 50%-30%

ישר מהיבואן

רחוב העליה 34, תל-אביב

במדינה

סטודנטים תעלומת הציונים

„או שכולנו מטומטמים או שמהו נורא הולך כאן?" הצהירו השבוע תלמידי השנה השנייה בפאקולטה למשפטים של אוניבר-סיטת תל-אביב.

היה זה זמן קצר לאחר שפורסמו תוצאות הבחינות ממועד א', משלושת מיקצועות-החסימה — בנויקין, חווים ודינר-עונשין, שמי שאינו מצליח בהם אינו זכאי ללמוד בשנה השלישית — פורסמו התוצאות בשני מיקצועות, היו אלו תוצאות חסרות-תקדים. הסתבר, כי בבחינה דינר-עונשין נכשלו 70% מהניבחנים. דינר-עונשין נכשלו 188 מתוך 240 ניבחנים — כ-69%. שיעור כזה של כישלונות הוא נדיר ביותר.

אם נכון שאלה הציונים המגיעים לנו, טענו הסטודנטים, „אז כל המרצים שלנו צריכים ללכת הביתה."

רווייה וריבוי. מאחורי סיפור כישלון המשפטים-לעתידי קיימת פרשה מוזרה. בעוד עורכי-הדין הפועלים בישראל מוסיפים לטעון כי קיימת רווייה במיקצוע זה, וכי יש להגביל את מספר עורכי-הדין שיוסמכו בעתיד — קולות האוניברסיטאות יותר ויותר תלמידים למשפטים.

אוניברסיטת תל-אביב עצמה פתחה השבוע לימודי-משפטים נוספים, בשעות הבוקר ו-הערב. חלק ניכר מהמרצים הם עורכי-דין העוסקים גם בפרקטיקה פרטית.

כתוצאה מכך קיים אצל המרצים אינטרס — ואפילו הוא בלתי-מודע — להכשיל עוד ועוד תלמידי-משפטים, לגרום לנשירה.

הטענה כי מיקצוע המשפטים הוא מיקצוע אקדמי טהור, וכי המשפטנות אינה נגמרת בעורכי-הדין הקיימים, אינה משפיעה עליהם. טוענים הסטודנטים למשפטים באוניברסי-טת תל-אביב: „האסיסטנט המתרגל אותנו במיקצוע דינר-עונשין הוא עורך-דין יורם טל. הוא הצהיר בבלוגי, עוד לפני שהתחל בבחינות: „אני אעביר רק רבע מן התלמי-דים, לאחר הבחינות העניק ציוני מעבר רק ל-30% מהתלמידים."

אולם התמרמרותם של הסטודנטים נובעת לא רק מההכשלה הסיטונית בבחינות. טוע-נים הם: באוניברסיטת תל-אביב לא קיים תקנון-בחינות במיקצוע המשפטים. אין זכות לערער על הציון אותו קבע הבוחן. יותר מזה: אין מוכנים להראות לניבחנים את עבודותיהם, כדי שיראו היכן ניכשלו.

אין גם למי לפנות: דיקן-הפאקולטה נמצא בחו"ל. מזכיר-הפאקולטה אינו מוכן לקבל את הסטודנטים. הבוחנים אינם מוכנים לקבל תלמידים לראיונות אישיים.

תופעה כזו אינה קיימת בשום מיקצוע אקדמי אחר, בשום מוסד אחר בארץ. אפי-לוי במכון הטכנולוגי בחיפה, משוכחים ש-אחוז ניכר של התלמידים ניכשל בבחינה מסוימת — מנמיכים בה את ציון-המעבר. לדעת הסטודנטים למשפטים נובעת ההכ-שלה ההמונית מטכניקה חדשה של בדיקת בחינות, המושפעת ממדיניות ליסכת עורכי-הדין, התובעת לצמצם את מספר גומרי-הפאקולטה.

השבוע החליטו הסטודנטים למשפטים ב-אוניברסיטת תל-אביב להתקומם נגד גישה זו. הם הקימו ועד-פעולה, איימו להחרים באופן סטאלי את הבחינות במועד ב' — אם לא ימלאו שלטונות-האוניברסיטה את דרישותיהם לזכויות-עידוד-ורביור.

באר-שבע

המיסמך שנעלם

זה יכול לקרות רק בבאר-שבע: כשנש-ארה משרת מזכיר מועצת פועלי העיר יתומה (העולם הזה 1616) סברו העסקנים המקומיים כי יש להמליך, במקום הבוס שפרש, שלושה יורשים: מזכיר כססים, מז-כיר טכני ומזכיר שיטפול בחד-עידודים.

וזאת כדי לספק את כל הזרמים במע"י העיוור מאוד החולש על סניף באר-שבע. כדי להמחיש הצעה תמוזנית זו, פנו ב-ועדת-עזרה, בצורת מיכתב, לפינחס ספיר, מזכיר המפלגה, היושב במרכז-מע"י הארצי, הכליכול. העתקים מן המכתב נשלחו לירד-חם משל, מזכיר האיגוד המקצועי בוועד ה-פועל של ההסתדרות; לאורי סגן, מזכיר מע"י בבאר-שבע ולדידי זילברט, רכז ס-עמ מע"י במועצת פועלי באר-שבע.

נוסחות שונות. אולם זו היתה רק התחלת השערוריה. ועודו בלתי-נעים נוסף

נגרם לאנשי-מע"י, משנוכחו לדעת, בדרך-מיקרה, שהגירסות שנשלחו למזכיר-מע"י ר-לראש סיעת-מע"י במקום — אינן זהות. על המיסמך חתמו שיבעה עסקנים. אלא שאין השמות זהים. סגן קיבל רשימה עם שם אחד פחות — ושם אחד יותר מאלה שקיבל זילברט. ואילו שם שלישי נמחק מאחד ההעתקים — כנראה לאחר שהגיע לארכיון מע"י.

חקירה קצרה העלתה, כי האנשים שחת-מותייהם נתווספו לשמותיהם של החתומים על המיסמך כלל לא היו בבירת-הנגב בזמן שיגור האגרות.

עתה מתפשטים כל הנוגעים בדבר את ה-מיכתב המקורי — ואת האיש שבישל את כל הפרשה. ייתכן שקשה יהיה לגלות את שניהם: עצם המיסמך שנשלח לדידי זיל-ברט — נעלם בינתיים גם הוא. כאילו בלעה אותו הביורוקרטיה של באר-שבע.

עבירות

הכסף הקטן

סעיף נכבד וטורדני של הוצאות עסיקי-השתייה הקלה, ברחובות תל-אביב, הוא סעיף הגניבות הקטנות.

כימעט בכל קיוסק גדול, מילק-באר או חנות לגלידה, נעלמים סכומים ועומים, המצטברים, במשך היום, לעשרות לירות ולפעמים — ליותר מזה.

השבוע סיפר עבריין שביצע, שעה ארוכה, גניבות מסוג זה:

„כשהתחלתי לעבוד במילק-באר הזה הייתי עדיין בחור הגון. השתכרתי עשר לירות ליום, עבדתי שמונה שעות ליממה, במיש-מרות — כשימשמרת-לילה מסתיימת בשעה אחת או שתיים בבוקר. „בהתחלה, התייחסתי לכסף הרב הזורם לקופת-הברזל של המילק-באר — באדישות. עד שהפכתי לאחראי על כמה עובדים אחרים במקום."

שיטת-הגניבה. „הקש ששבר את גב הגמל," ממשיך העבריין בחיזיונו, „היה שנוע לי שאני משתכר הרבה פחות מה-אנשים שעובדים תחת פיקוחי. „ראיתי אין שהם מכניסים יריים לקופה וסוחבים כסף. אני לא עשיתי את זה, ואו-לעגו לי. אחת משתכר 13 לירות ליום, נהג להגיד לי אחד מהם שלקח יותר מ-כולם, ושקרא לו הכריש. ואני מכניס לכיסי 50 לירות."

„דבריו היו משכנעים. התחלתי לסחוב. „השיטות היו פשוטות למדי. הכריש לימד אותי את כולו."

„לוקחים מטלית לניקוי שולחנות. מנקים שולחן. תוך-כדי-כך, עוברים על פני הקופה. לוקחים שטר של עשר לירות, מקמטים אותו בתוך המטלית. הולכים למיטבח ושם מכניסים את הכסף לכיס."

„אז מקבלים כסף מקלינט. נותנים עודף. מפנים גב. מכניסים לכיס. תמיד עשר לירות לפחות. חמש לירות זה סכום קטן מדי."

עודף בשטר דימוני. במשך הזמן, נסתייעו הגנבים בקטנים בשותפים מן החוץ. השותף היה נוהג להופיע, להזמין, לשלם כביכול — ביד ריקה — ולקבל עודף. מובן שהעודף מעשר לירות היה מתחלק, אחר-כך, בינו לבין העובד.

היו גם שיטות אחרות לעשות כסף מן הצד. „במילק-באר שלי היה מחסן," מספר הגנב. „שם שם אגוזים לגלידה. כל כמה ימים הייתי נותן לחבר שלי קילו או משהו של אגוזים — שימכור אותם למילק-באר אחר, בו הוא עבד."

„אלא שבמשך הזמן התחילו הבעלים לחשוד משהו. אז נאלצתי לעזוב."

פיקוח מתמיד. ריבוי מיקרי-הסחיבה הפך למגיפה. אולי משום כך עבר מילק-באר גדול אחד, השייך לחברת שטראוס והשוכן ברחוב דינגוף, לשיטה של הגשה תמורת פתקים: משלמים בקופה, והעובד מקבל פתק בלבד, ומגיש את הגלידה.

מורה גאל אושבי מנהלה של חנות-גלידה אחת של שטראוס, השוכנת ברחוב אלנבי 111 בתל-אביב: „כבר בחודש ה-ראשון להפעלת המקום נתגלו איהתאמות של עשרות לירות, בקופה."

מסכם בעליו של המילק-באר הראשון בתל-אביב הנימצא עתה, בפסו דינגוף בתל-אביב: „לי יש ניסיון של 25 שנה במיקצוע. וזהו ניסיון רע מאוד עם עובדים". אולי משום שהם משתכרים מעט ו-רואים כסף רב. ואולי משום שבחנות כזאת קשה מאוד להגהיג פיקוח מתמיד.

רחל מרחלת על כל העולם

רוקדים על השולחן

אם לא הייתי רואה את זה בעצמי, לא הייתי מאמינה: בדיסקוטק השקט והשלו של פרדריקה רוקדים על השולחנות, כאילו היה זה דיסקוטק פראי בג'ונגל של חשמו נאים. מצטופפים וצועקים יהיה. מוחאים כף לקצביתזמורת. ואלה שעושים את זה אינם רק צעירים שבאו ממזרח-העיר — אלא גם אותם יוש

גם יחד, רוקדת על הבמה בשמלת-רשת ש-משאירה מעט מאוד לדמיון המשתולל; פייטר, שקט, מכונס ומאוהב באורגן שלו; קלינט, המנגן על באס-גיטרה חשמלית; וסטרי, המתופף כאילו היה רוצה להטביע את כאב-הראש של אלה היושבים ליד הבמה בתוך העור של התופים שלו.

עוד בלילה הראשון לבואו ארצה, אחרי

זמרי, "הקטיפה השחורה"

ההצגה, אפשר היה לראות שבריאן הת-אקלם מהר, גילה את גודל-הירקון בחברתה של אחת ממעריצותיו החדשות. אחרי-כך נראה שם שוב ושוב, בערבים — אבל כל פעם עם מעריצה אחרת. מארשיה עדיין לא התאקלמה. היא השי-אירה בלונדון חבר קבוע ומאוהב מאוד. אבל יש להניח שבתקופת-שהותה הדי-ארו-כה בישראל עוד תספיק להתאקלם. היתר? הם מסתדרים לא רע, תודה. דבר אחד ברור: פרדריקה שוב לא יהיה אותו מקום. ולא רק בעיני המוזרים וה-מחזורים, האוהדים עור הוומה לקטיפה.

ביקבע נוצצים, שנהגו לרקוד עד עכשיו ברעש, אומנם, אבל בהרבה פחות התלהבות. מי שמרקיט את כל ההמון הזה על ה-שולחנות הם אנשי הקטיפה השחורה. זוהי להקה של בני-ג'מאיקה, שבאו ישר מלונ-דון. הביא אותם **רב סגל**, שבגללם — ובגלל קונגרס החייטות הבינלאומי בו הב-טיח לשמש דוגמן לאופנת-גברים — קיצר את חופשתו הנעימה בבירות-אירופה. הם באמת שחורים — או לפחות כהים — והם חמישה: **בריאן**, הזמר המשתולל והחתיך, שכל הנערות מתעלפות עליו; **מארשיה**, המשמשת זמרת ונערת-גוגו

לאנחות

ליאורה רמון היא אומנם כוכבת של הסרט „איריס“, אבל זה לא עוזר לה: היא צריכה לשרת בצה"ל כמו סתם צבנית רגילה, והיא צריכה, מס-תבר, לסבול מגעגועי-אהבה כמו כל נערת-טיפשעשרה בעולם. עובדה: השבוע נותרה הכוכבת הי-אחרונה של הקולנוע הישראלי — לבי-דה לאנחות. כשהחתיך-האוהב שלה נוי-סע למרחקים. יש סברות, שהוא אפילו הציע לה נשואים, אחרים אומרים שלא, שרק כבש את ליבה, והלך לו לעיסוקיו. אם כך ואם כך, ייתכן שכל הסיפור הבאנאלי הזה לא היה נכנס בכלל למי-דור שלי, אילמלא זהותו של המחזר. קוראים לו **דויד קירבושי**, והוא אחד המלחינים והמעבדים המוסיקא-ליים הידועים ביותר של ישראל. הוא יצא עכשיו לחו"ל, כדי לעשות חיים. והוא, לגמרי לא במיקרה, האיש ש-כתב את המוסיקה ל„איריס“. שם גם הכיר את ליאורה וחזר אחריה — דבר שלא היה ידוע לאיש מבין כל המשי-תתפים הסקרניים של הסרט, שהשתו-ממו, באמת, איך ליאורה הנאה מסתד-רת לגמרי בלי בחור פרטי משלה.

מתי עשה את זה?

אני צריכה לבקש את סליחתו של **יוסף פריי**, זה שהסתבך כשהיה מזכירו של הרב **יצחק ניסים**, על שאני דשה שוב ושוב בחייו. אבל עובדה: יוסף פריי הוא אדם מעניין נורא.

פריי

של שעתיים, אחרי חצות, כשרוב האורחים עמדו להסתלק. הסתבר כי אותו ערב קיבלה מכתב שפיענע עבורה את תעלומת השריפה.

היה זה מיכתב אנונימי:

„אני מאוד מצטערת על מה שקרה, למה הבן שלי חשב שזה הדירה של הזונה, האשה של (כאן נכתב שמה של אחת מי שכנותיה לבית), זה עשה כשביל נקמה על האבא שלו שנסע יחד איתה לחו"ל. אנחנו נעזור לך, נשלח לך קצת כסף.“

עכשיו הבינה סריטה כי נפלה קורבן לסעות. מיהרה רצה להצית כנקמה את דירת שכנתה, הצית תחת זאת את דירתה. נוסף למיכתב, היא היתה מזועזעת ממה שאירע מספר שעות קודם לכן בתחנה המרכזית. היא החליטה לוותר על הכסף שנאסף למענה. רפי שאולי ומאנדי מצאו עבודה בו במקום יעד יותר טוב לכסף: הוא ייתרם לשוטרים שנפצעו עלידי יהודים, שעה שניסו להגן על ערבים בתחנה המר-כית מפני פורעים.

אחרי זה יכלו משתתפי הנשף לשמוח באמת. כעבור יום נוכחו סריטה ורפי כי המצוה משתלמת. שעה שישבו באחד מבתי הקפה בעיר, ניגשה אליהם זקנה אלמונית שלא הכירה אותם, פרשה את כפות-ידיה מעל לראשיהם וברכת אותם באריכות-ימים. לפי בקשה מיוחדת — ובתוספת של 20 אגורות — היא הוסיפה ליתר-ביטחון גם ברכה מיוחדת נגד שריפות של ילדים המקאים שאביהם נסע לחו"ל עם נשים.

ליאורה

בהתחלה — גורש מתפקידו, לאחר ש-נעלמו כספירבנות. אחרי-כך סיפרתי לכם על חיי-האהבה הענפים שלו, לפני נשואיו לבת-טובים דתית וירושלמית בשם **לאה עהרנפז** — ואחריהם.

השבוע ביקר יוסף אצל הבלש הפרטי **נחום ציפרוני**, זה שדוף אותו במקצת, כדי להגן על כבודה של **נערה רמת-גנית**, איתה התעסק המזכיר הדתי. „דחיי-לק“, אמר לבלש, או משהו דומה לזה, „אני רוצה לחיות חיים שקטים וטובים. רד ממני.“

והבלש הבטיח לו לרדת מעליו. למה לא? את הרמת-גנית כבר נטש.

פריי הסביר לו, כתנא דמסייע לבקשתו, שמשפחתה של אשתו יורדת לחייו, ושהוא חושש מאוד שהוא עשוי לאבד אותה.

לא עברו שעות רבות מאז נטש פריי את לישכתו של הבלש — והנה מופיעים שם **קרויבה של לאה**.

„באנו לבד משהו, אדון ציפרוני“, בישרו מייד. „אנחנו צריכים לדעת עם החתן של משפחת עהרנפל עשה מה שעשה עם הנערה מרמת-גן לפני או אחרי החתונה שלו עם לאה.“

„אם עשה זאת לפני — איך לנו מה להגיד. סופי-סוף הוא גבר. אבל אם עשה זאת אחרי-כך — עלינו לשקול מחדש את מעמדו המשפחתי.“

הבלש היה במבוכה. אבל סוד מיקצועי הוא סוד מיקצועי. הוא סירב במפגיע למסור כל פרטים שהם אודות העיתוי של הקשרים אשר היו למזכיר-הרב עם הנערה מרמת-גן.

עכשיו מתנהל, בחוגים חודים מסוימים בירושלים, טוטו מיוחד במינו. הוא לא עוסק בסוגייה אם נאף פריי, אלא בשאלה: „מתי? לפני או אחרי החתונה שלו?“

אהבה גדולה

אני לא יודעת אם קיימת ביניהם אהבה גדולה, אבל הם הולכים כאילו זה ככה. כונתי ל**שמעון אבישר**, הצעיר השווף ורחב-הגס, ול**רותי נוימן**, הדיילת מ-מישרד-התיירות ומוכירת **מבוי דה-ישעיהו**. שמעון היה ידוע, בזמנו, בתור החבר של הקוסטיקאית הנאה **ז'אקלין** ושל הספירת-הלא-פחותיפה **סריטה**, זו שנשרפה לה הדירה.

רותי ידועה ומפורסמת עוד מימי היותה חברתו של נעיר-שעשועים **נחום (תחש) קפלן**, שהתחתן לא מזמן.

רפי הפצוע, סריטה והזקנה המברכת

מור, בשמים ולבונה... לרגלך מפתו

הבושם עתיק יומין הוא, ואהבת הבושם עתיקה כמוהו. נשים מפורסמות הטביעו חותמן-המבושם בהסטוריה: „היפה בנשים" משיר השירים אשר ידיה „נטפו מור" בקבלת פני דודה, פומפיי ונפרטיטי באמבטיית האגדות, מריאנטואנט בבשמה העדינים, מדם פומפדור שלא ידעה גבול באהבתה לבושם הסגלית והקיסרית הצרפתית ז'וזפין שעטרה עצמה במזרקות ריחניות של מי קולון.

הבושם מהזן

בושם טוב נבחן בייחודו. הוא שומר ריחו לאורך זמן. בושם טוב מתנדף באי-טיות ויוצר סביב האשה הילה של ניחוח עדין ומושך. הוא מלהיב, מעורר תשומת-לב וענין, גורם להנאה חושית ומעלה אסוציאציות של יופי ועדנה. הוא מגשים חלומות ומשאיר זכרונות. הוא מאפיין את דמותה של האשה. לא בכדי נאמר כי גבר זוכר את בשמה של אשה זמן רב לאחר ששכח את צבע עיניה.

Jolie Madame

בתהליך התנדפות הבושם שלושה שלבים:

בשלב ראשון מתקבל הניחוח הראשוני הנוצר ממגע הבושם עם העור. בשלב הביניים מתנדף הכוהל אט אט ומתגלה ריחו האמיתי של הבושם בכל עוון. בשלב האחרון נודף ריח הבושם הבסיסי וזאת 3-8 שעות לאחר האפליקציה. בשמים מעולים שומרים על אופיים בכל שלביהם. בשמים פחותי-ערך מאבדים את אופיים ולאחר שעות אחדות מתדרדרים לריח קלוש, וחסר-צביון.

כיום, מאפשרת התפתחות המדע לכל אשה ליצור לעצמה קיסרות-ריחנית מוקסמת משלה. הבושם ירד מהספירות העליונות הבלתי מושגות כמעט, אל כל בית. בימי קדם עלה גרם אחד של בושם 1000 דולר, כיום מחירו כמחיר עתון יומי, והוא אינו עוד מוצר מותרות. אף על פי כן השפעתו על חייה הרגשיים של האשה לא השתנתה. הבושם עוזר לה להמלט מאפרוריות היום-יום אל עולם-חלומות מעודן וריחני, והוא כיום חלק בלתי נפרד מעולם-היופי של האשה. הוא מבליט את אישיותה ומדגיש את קסמה.

את ובושמך:

—	1. פרפום
—	2. מי פרפום
—	3. מי טואלט
—	4. מי קולון

הפרפום הוא התרכובת העשירה בתמציות-ריח. מה-**PARFUM** הולך רכוז תמציות-הריח וקטן בהדרגה, עד ל-**EAU DE COLOGNE**.

את הבושם שלה צריכה האשה לבחור בקפידה ותוך תשומת-לב רבה. על האשה להחליט מה מאישייתה ברצונה להבליט ואיזה אורה ברצונה ליצור סביבה שכן הבושם מאפיין את האשה. האשה הרומנטית, הקלילה והעדינה תבחר בבושם פרחוני, מתקתק וקטיפתי. האשה האקסטטית, המסתורית והחרי שנית תבחר בבושם מזרחי עשיר וחמים. „אשת העולם" המטופחת והאלגנטית תבחר בבושם סמוי, זוהר ומודרני. הנערה הצעירה והאשה הספורטיבית תבחרנה בבושם הדירים רענן וקליל.

אולם, לא די לה לאשה לחשוב על אישיותה בבואה לבחור את בושמה. עליה להתחשב גם בהשפעה הכימית שיש לעורה על הבושם. מדת חומציות העור, הפרשותיו ורכוז הפיגמנטציה שבו וכן חום הגוף — כל אלה משפיעים השפעה רבה על ריח הבושם ועל דרך התנדפותו. לפיכך אין בוחנים בושם בהרחק מן הבקבוק או על נשים אחרות. כדי לבחון בושם יש למשוך טפות זעירות ממנו על העור, להמתין דקות ספורות ואז להריחו. אם הריח המתקבל מלהיב את החושים ומשכר אותך — זהו בושמך. רצוי לא לבחון בשמים שונים באותו מעמד, שכן חוש הריח מאבד מחדותו לאחר בחינת 2-3 בשמים שונים.

מתי, מה ואיך:

באקלים החם של ארצנו, עדיף להשתמש בשעות הבוקר והיום ב-**EAU DE TOILETTE** וב-**EAU DE COLOGNE** מפאת קלילותם ורענונותם. את ה-**PARFUM** שריחו מרוכז יותר — נשמור לשעות הערב והלילה. את ה-**EAU DE TOILETTE** וה-**EAU DE COLOGNE** מושחים על הגוף כולו ואפשר להתיז מהם גם על הבגדים. לעומת זאת את ה-**PARFUM** מושחים באזורים בהם פועל הדופק: מאחורי האוזן, בפרקי הידיים, בקפולים הפנימיים של המרפקים והברכיים ובעורף. על האפליקציה של תכשירי-בושם יש לחזור מדי כמה שעות. כדי להמנע מתערובת מבובלת של ריחות יש להמנע מהשימוש בתכשירי טואלט אשר ריחם חריף ועשוי להתנגש בריחו העדין של הבושם.

אין להמעיט, אף לא להגזים בכמות הבושם שמש-תמשים בה. האשה המודרנית אינה דוגלת עוד בדבקות בבושם אחד ויחיד. היא יוצרת לעצמה מלתחה-של-בשמים ה-מתאימים לארועים שונים, ללבוש שונה ולמצבי-רוחה המשתנים. כל תכשירי הבושם הללו צריכים להיות בתחום-הניחוח המתאים לאישיותה — כמובן, כדי לשמור על חיותו של הבושם אסור להניחו ב-שמש או במקום חם אלא יש לאחסנו במקום אפולני וקריר. כמו-כן צריך לדאוג לסגור היטב את הבקבוק. מכל מקום לא כדאי „לאגור" בשמים ומוטב לרכוש תכשירי-בושם „טריים" מדי פעם.

Réplique

תכשירי-הבושם האקסקלוסיביים PIERRE BALMAIN ו-RAPHAEL:

לאחרונה ניתנה לחברת רבלון הזכות הבלעדית לשווק את תכשירי הבושם המעולים ולנשים הצרפתיות הגדולים PIERRE BALMAIN ו-RAPHAEL. תכשירי-הבושם של PIERRE BALMAIN ו-RAPHAEL צועדים היום בראש בשמי העולם הנבחרים.

את JOLIE MADAME (גבירתי הנאה) של BALMAIN אין צורך להציג. הוא אחד הבשמים הקלאסיים האהובים על נשים בעולם כולו. זהו בושם פרחוני מעורב עם תתי-גוונים עשבים. הוא רך, נשי ועדין ומתאים לארועים ונסבות שונים.

MISS BALMAIN — יצירתו החדשה של BALMAIN — קורץ לבנות-הנעורים ולנשים הספורטיביות. יש בו משבירוח רענן, מרנין וחושני. הוא מגלם את התלהבות הנעורים עם חילה-קטיפתית של נשיות מעודנת.

בית האופנה הפריזאי הנווד RAPHAEL מגיש לנו שני בשמים מיוחדים: REPLIQUE (התגובה) — הוא התשובה לאשה הבררנית ואינטימית-הריח. הוא קלוע בזר פרחי יסמין ורדים ולבונה עשירה. הוא מטביע חותם מתקתק אך לא סכריני. הוא מעודן וחדיר. PLAISIR (הנאה) — יש בו מקסם הנעורים. הוא רענן, אוריינאלי ומושך.

צילום והסטרטה בידצועות ההווה והעתיד!

בחגמוות:

- * צילום מיקצועי
- * צילום אופנה
- * צילום פירסומות
- * צילום עיתונות
- * צילום הסרטה

פיטר הרצוג אשר כהן אלה זוהר צבי הדני יגאל בורשטיין יאיר גרינשטיין

פרטים והרשמה:

האכללה הפוליטכנית

טשרניחובסקי 3, ת.א. 8-1, 4-7

מרכז השפוע

הרכבת תריסי פלסטיק ואלומיניום
תיקוני תריסים מכל המינים
באחריות • מחירים נוחים

רחוב שינקין 14, תל-אביב • טלפון 612926

למכירה בגלל פירוק אולם לתעשייה

300 ממ"ר על שטח של דונם
באזור-התעשייה בכביש פתח-תקוה

פרטים: טלפון 914343

הולנוע

סרטים
חירות אמריקאית

ויאטינאם, מלחמה ללא גבול (אר- מון דוד, תל-אביב; איטליה) כל העולם הדי דעוץ מהשמדת-עם בכיאפרה. מחיאטנאם, איכשהו, כבר לא מזדעזעים. התרגלו לזה. עשרים שנה מושמד העם החיאטנאמי, יוסיים, שעה-שעה, ואי-אפשר להודעוץ עש- רים שנה. לכן חשוב לראות סרטים כמו ויאטינאם, מלחמה ללא גבול, כדי להיזכר שאי-שם, בכדור שלנו, נהרגים ילדים ואמ- הות, ובתים נשרפים, וגדל שם דור של אנשים שהגיעו כבר לגיל שלושים — והם עדיין לא יודעים מה זה שלום.

גוויות ללא סוף. הסרט, שנעשה בח- סות הצבא האמריקאי, הוא חד-צדדי באופן בולט. למרות זאת, הוא מזעזע — משום שיש בו תמונות אמיתיות המתארות את אימי ויאטנאם.

כפר הרוס. נשים וילדים נפחדים צועדים בידים מורמות לקרא החיילים האמריקאים. ויאטיקונגים שקטים ועקשנים מוצאים בכוח מתוך מחילות באדמה, פצצות-נאפאלם מתלק- חות בתוך היערות, והצבא האמריקאי בוסס בתוך שדות-האורז ומחפש את האויב הבל- תיגרה. שבויים ויאטיקונגים מופשטים ומר- בלים למקומות בלתי-ידועים, והרוגים. וגו- יות ללא סוף.

הסרט, שהוא בחלקו שיחזור מבויים של מאורעות ורק בחלקו אמיתי, הופך משעמם וחד-גונוני, לקראת הסוף — משום ששוב ושוב רואים את הצבא האמריקאי צועד וצו- עד והפצצות נופלות ונופלות.

אבל מה שגרוע יותר היא — הקריינות. היא מגוחכת באופן מחריד, היא זורקת ססימות שאפילו האמריקאים והמנהיגים של- הם כבר לא מאמינים בהן:

„אנחנו שיחזרנו את עצמנו מעול האנ- גלים“, אומר אחד המפקדים לכיתה של תל- מידות, „ועכשיו בואו לזכור אתכם.“

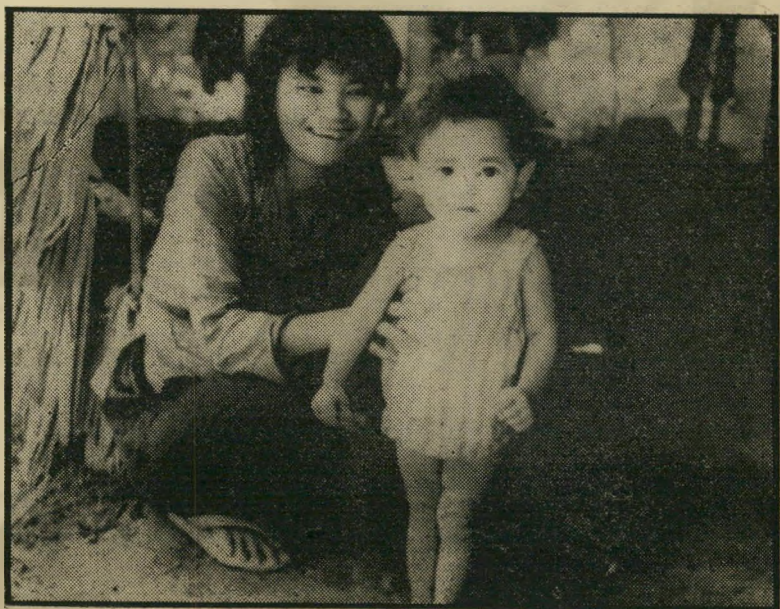
ממי? מעול האמריקאים? הקריין מסביר איך האמריקאים באו לה- בוא לעם החיאטנאמי את החופש, ואיך אני שי הוואיטקונג, המאמינים באמונות כוזבות, מודים בפחד ובאימה בשיגאות שלהם; ואיך החיילים האמריקאים הצעירים נלחמים בג- בורה ובהור למען החופש.

מלחמה שאיש לא רוצה. כל מה שהחיאטנאמים רוצים זה שההפצצות תיפסק- נה ושייתנו להם לעבד בשקט את האורז שלהם. היום אין אמריקאי שמאמין במלחמה בחיאטנאם. המגויסים מסרבים להילחם והול- כים לבתי-סוהר, הנוער מפגין ומורד, איש לא רוצה במלחמה הזאת והמנהיגים לא יודעים איך לצאת ממנה.

אבל כאמור — כיחן שהסרטים הטובים באמת שנעשו על ויאטנאם לא הגיעו ארצה, צריך לראות את הסרט הזה, שחלקים רבים ממנו הם אמיתיים ומזעזעים.

סוד קולנועי

סודי (אלנבי, תל-אביב; אנגליה) אולי משהו יודע על מה הסרט הזה? זה לא סרט-מתח על איש מקסים ומטורף העובד במחלקה סודית המפענחת כתב-צופן —

אשה ויאטינאמית ב„מלחמה ללא גבול“
השמדת-עמים משך 20 שנה

★ זוהי דליה להב - בארץ לא הלך לה אבל ברגע שהאיטלקים גילו אותה - נולדה

השחור. ומיד לאחר-מכן נודע לה שחיים טופול עומד לקבל תפקיד בסרטו של פרד- ריקו פליני, ושיש שם גם מקום עבודה לנערה, שחורת-שיער ושחורת-עניים. היא פנתה לסוכנים — והשבוע היא הוחתמה על חוזה. ומשם, מסרטו של פליני, הדרך פתוחה בפניה לכל העולם.

„אומרים שכדי להצליח צריך לעבור דרך מיטות של במאים ומפיקים“, היא אומרת, „או כל מי שמעיין אותו זה לא נכון. דרך מיטות מגיעים לעוד מיטות. וזה הכל. אם רוצים להצליח צריך לעשות סרטים. דרך סרטים מגיעים לעוד סרטים.“

★★★

ב התחלה, כשהיא הגיעה לרומא, היו לה עוד איזה רומאנים, הכרויות

ש מעת, ברגע צילצלה דליה לבוא. היא נמצאת באיטליה. שואלת אם יש עבודה? — אמר מפיך איטלקי לבמאי איטלקי.

„מה?“ שאל הבמאי, „דליה לבוא? תחתים אותה על חוזה. על המקום. תן לה כל מה שהיא רוצה.“

זה היה באחת משעות-הבוקר המוקדמות. כעבור שעתיים התקשר שוב המפיק עם הבמאי, בטלפון הפנימי, אמר לו: „היא יושבת כאן. אבל זו לא דליה לבוא. היא אומרת שקוראים לה דליה להב. אם תשאל אותי — חוץ מהשם אני לא רואה הבדל.“

הבמאי בא, ראה — ועוד באותו יום החתימו את דליה להב, הישראלית הצעירה שהגיעה זה עתה לאיטליה, על חוזה ל-

דליה להב מס' 2

ופרוטקציות. אבל אחר-כך התברר שהזמן שהיא מקדישה לעבודה לא משאיר לה פנאי לדברים אחרים. היא נהגה לשוב בלילה, לאחר יום עבודה, למלון, ונופלת הרוגה על המיטה.

„נכון, שצריך להיראות“, אומרת דליה להב, „צריך שידעו כל הזמן שאת קיימת. שכמישהו יחשוב על איזה סרט — שאני אעמוד לנגד עיניו; וכשהיה לו תפקיד מתאים לו — הוא יחשוב, אה, דליה! ויגיד לסוכן שלו להתקשר איתי. זה חלק גדול מהעבודה של השחקנית.“

„בשביל זה צריך להיראות טוב, להתלבש יפה. מה לעשות. זאת העבודה.“

וחוץ מזה צריך כישורון. הצלם הראשי

סרט שנקרא ההוצאה להורג — לצירו של ג'ון ריצ'ארדסון.

אומרים שכדי להיות כוכב צריך קצת כישורון, קצת יופי אבל בעיקר צריך להתחיל ולרצות. ודליה החליטה להחליט, ולא להזניח בו בזמן את שאר הנתונים שלה.

היא שכרה חדר בפנסיון דונה מאריה של רומא, התחילה לצאת בוקר-בוקר ל- עבודה. בימי-ההסרה היא היתה יוצאת ל- צילומים, ובימים אחרים הלכה לפגוש מפיקים, במאים, סוכנים.

וכך, עוד טרם סיימה את הסרטה ההוצאה להורג, קיבלה תפקיד בסרט ג'ק-

שעד מהרה מתברר שהמפענחת יוצאת מ- חיו של המפענח כמו שנכנסה אליהם.

מה כן? זה לא סרט מוסרי על התלב- טויותיהם של אנשים הקוראים בכתבי-הצופן, אודות מעשים מבישים שאמריקה עומדת לעשות לעולם, ואינם יודעים אם להציל את העולם או את משכורתם החודשית. כי כל בעיית-ההתלבטות הזאת תופסת רק חמש דקות מהסרט.

זה לא סרט-ריגול על שירותי-האויב ה- מנסים לחטוף את איש-הצופן המוכשר לג- לות יותר מדי דברים — משום שגם הנס- יונות הללו תופסים רק כמה דקות בסרט. וכמו כן זה גם לא סרט פסיכולוגי, למ- רות שאולי רצה להיות כזה, והוא עוסק באדם סגור ומסוגר שהקריב את עצמו לע- בודה שלו, וכל חייו נראים כמו כתב-צופן שאינו ניתן לפיענוח.

אם כן, על מה הסרט? סוד. ג.ב.: המשחק מצויין. ואם לא משחקקים לדעת מה הולך כאן, אפשר אפילו להתבדר מזה קצת.

תריך

אמנות

קולנוע פאריס בתל-אביב מומלץ באופן קבוע לכל צופה נאור. **אשה נשואה**, סרטו המרתק של גודאר על בעיות החברה המודרנית, כפי שנראות בעיניה ובחיה של אשה נשואה, יוחלף שם בקרוב ב**פרסונזה**, סרטו של אינגמאר ברגמן, ואחר-כך יעבור שם טור של סרטי-מופת שעוד ידובר עליהם

של ההוצאה להורג מספר: „היא עומדת מול המצלמה ואני מרגיש שהמצלמה שלי נהנית. המצלמה תופסת את העיניים הגדולות שלה, את עצמות-הלחיים הבולטות שלה. יש לה — איך קוראים לזה? — אישיות קולנועית. כשהיא נימצאת מול המצלמה, מרגישים שהיא נימצאת שם.“

בחוכרת השבוע ברומא, המייעצת לאנשים לאן ללכת ומה לראות, מופיעה כל שבוע, על השער, השחקנית הפופולארית של אותו שבוע. בשבוע האחרון הופיעה שם דליה.

„אני לא מרגישה את עצמי מפורסמת“, היא אומרת, „ואני באמת עוד לא. וגם אם אני אהיה פעם, אני לא חושבת שהחיים שלי ישתנו בגלל זה. אנשים יצביעו עלי ברחוב? אז מה?“

אני רק יודעת שבחרתי לי מיקצוע שיש בו הרבה עבודה ומעט תענוגות. מה לעשות. אני לא מתכוונת להחליף אותו.“

ובהם. לכן צריך פשוט לבקר שם באופן קבוע, ועיזור.

פעולה

הטוב הרע, והמכוער (אופיר, תל- אביב) מחפשים מטמון, בבית-קברות צבאי, מתחת לשריקות פגזי הצבא הצפוני והדורי מי, ומול היריות של אקדח-עצמם. מערבון מצויין שיכול לקבל מקום-כבוד, לצידם של סרטי-המערב הקלאסיים.

הומור

אידיוט בפאריס (גודון, תל-אביב) הוא סרט חביב — לא יותר מזה, אבל גם לא פחות מזה — על אידיוט חס-לב, המגיע לפאריס ומוצא שם זונה חמת-לב, המת- אהבת בו, בפשטות שלו, ובגופו ממנו עולה ריח-האדמה.

אחרים

הנוער לשלטון (חן, תל-אביב) הנוער שהופך אס-אט לגורם חשוב בחיי הכלכלה והחברה, אינו מקבל זכות-הצבעה — ולכן מתמרד. המרד בזקנים הופך, במשך הסרט, לשינאט-זקנים, והנוער שבא בתחילת הסרט לתקן את העולם של המבוגרים, מחליף שינאה בשינאה — שינאה לכושים, ליהודים ולסונים בשינאה לזקנים. **ויאטינאם, מלחמה ללא גבול** (ארמון דוד, תל-אביב) (ראה סרטים).

במדינה

עלילות

„גג“, המנורה והסוכנת צברה

המרחב המיסתורי חור, באירופה ובאמריקה, לשמש זירת שיא לתעלולים ולקוננויות. שוב מתהלכים סוכני חשד, חמושים בנשק חם ובחידוקי מוות, לרוחבן ולאורכן של ערבות המינור האכזריות. שוב מתעללות סוכנות-ריגול יפהפיות וקשוחות-לב עם אמריקאים בולטי-סנטר.

אלא שהשנה שוב אין זו קושטה או קאהיר המסמלות את מיסתורי המרחב הימסוכן והמבריק. עתה הפכה תל-אביב ל- מקובלת, קיבלה מעמד רשמי של בירת- מזימות.

סיפורת-המתת-הבלשים גילתה את מדינת- ישראל. ומהיום שנה קרה — שהוא סמוך מאוד ל-6 ביוני 1967 — שוב לא תהיה מדינת-היהודים, בתודעת קוראי-הבלשים, מקום מופשט וקרנתי אלא מרכז של זוהר ושל סכנות.

„תורה לקדונו נאש“. בנחשול ספי- ריה-הים האנגלים והצרפתים שהציפו לאח- רונה את דוכני-הספרים בישראל, יכולים שלושה לשמש מידגם נאה של הלך-הרוח הבלשי החדש.

הראשון שבהם הוא בלש נוסח אגאתה כריסטי, הכתוב, אף הוא, עלידי אשה: הסופרת הבריטית-היהודיה אולגה הסקי, שי- בקרה בישראל במיוחד כדי לאסוף חומר לרומאן שלה, הנושא את השם „חיוך הנחש“.

בתפת הספר, שיצא בהוצאת ספרי-אור הלונדונית, הצהירה: „אני מוקירה ומכירה בעזרתם האדיבה של הקולונל יעקב נאש, ושל הלויטננט-קולונל ד״ר אוטו ליף, ממשרת-ישראל, ורק הגון יהיה להודות

„חיוך הנחש“ „המשימה: ישראל“ ש״ב בנמל תל-אביב העוזב

GAG, שפירושו — לרצות להקיא. גג אינו הש״ב — המוזכר אף הוא בספר. המפקד של גג הוא יהודי ממוצא רוסי, עבר-כרס, שלשכתו במשרדים העזובים של נמל תל-אביב, ואילו העלילה מתרחשת על מסלול-הטיולים של קבוצת-תיירים — ללא ספק משום שהמחברת לא הכירה שום מציאות ישראלית מלבד זו של אוטובוסי- הטיולים והביקור בבתי-מלון גדולים. הפרט החביב היחיד שבספר הוא — גחיה של נרצה, אשר הרוצחים משאירים, בעמידה, בדוחק של רחוב דיונגוף של מוצאי-שבת — כשהם מסתלקים ואיש אינו מרגיש שהאיש העומד בין ההמונים הי-

שאישי מהם לא סיפר לי על האירגון החשאי גג — אותו המצאתי... כל המקומות והמוסדות הישראליים הם אמיתיים. הדמויות אינן קיימות, כמובן. והדמויות די מרשימות: יש שם קצין משטרה צעיר, זכרי מאוד, אבל שהוא דווקא בעל שם נשי: תמי. תמי זה מצטרף למעקב אחר סוכנים מצרים, המנסים להשמיד את כל אוכלוסיית-ישראל בעזרת חידוקי-מוות חדישים, שרק להם הנסיון לחיסולם. את המעקב מבצע אירגון ישראלי ללוחמה בריגול הנושא את השם המקורי גג — אולי מתוך אסוציאציה לביטוי האנגלי TO

לוחצים עליו מכל עבר כבר נפח מומן את נשמחו.

לוי אבן, ראשיהש״ב. לא יותר משעשע אבל הרבה יותר סאדיסטי הוא רומאן-ריגול הנושא את השם המשימה: ישראל, ובו מופיע הסוכן האמריקאי ניק קארטר, גיבורם של ספרי-ריגול בלתי- ספורים, שעלילותיהם מתרחשות בכל קצוות- תבל.

קארטר מחפש בישראל, ובעיקר בסוריה, את גזנתר (הטבח) גרהרט, האיש הכי המבוקש אחר אייכמן — רוצח היטלראי הפועל בסוריה הפרו-קומוניסטית. את המצוד אחר גרהרט מתאמים, בי- וואשינגטון, ראש אירגון-הריגול של קארטר, האוק, וראש הש״ב, לוי אבן — כשה אחרון מטיל על קארטר לקבל פקודות מסוכנת ישראלית יפהפיה וקשוחת-התנהגות, המניחה רימונים במכוניות ערביות בצפון- אפריקה, מחזיקה סכינים „בבירות שלה, בחלק הפנימי של הרגל“, ונושאת את הכינויים הצעירים „יסמין“ ו„צברה“.

רצח פלדחני. כיוון שמחבר הספר, הקורא לעצמו בשם גיבורו, לא היה בישראל או לכל היותר — ביקר בה לימים ספורים, כל מה שהוא מתאר הוא — החלק העילי של טבריה, הנות למכר-פלפל, והנוף של ים-כינרת.

יתר חלקי הספר מתרחשים בכל מיני מקומות קשורים בישראל: בתג'יר, ברמה הסורית — לפני מלחמת-ששת-הימים — ובשוייץ.

ברור שהגיבור מתעלס עם צברה הקשוחה והיפה. וברור עוד יותר שאחרי מנה הגונה של עינויים, שפכות-דמים והתקפות משור- לבות של יחידת-הבדווים של הש״ב הפרטי של צברה ושל יחידת-צנחנים ישראלים, נהרגת צברה בזרועות ניק קארטר — וזה האחרון מחסל את הטבח הנאצי, בעוד הבדווים האכזריים והגאים של הש״ב עורכים רצח פולחני סאדיסטי בגופו של הקולונל הסורי, שמילא את סקודותיו של הנאצי.

המנורה מבית-המיקדש. הרציני,

כל שבוע מערכת לבוש חיונים!

כל אשה יכולה לזכות במערכת לבוש אופנתית בשווי של - 200 ל"י וזאת לפי בחירתה, באחת מחנויות האופנה המובחרות:

- * ירושלים: קליין ושות', רח' יפו 33.
- * תל-אביב: אקסקלוסיב, רח' דיזנגוף 112.
- * חיפה: גבריאלי, רח' הרצל 18.

שלחי תווית זו המופיעה על גבי כל קופסאות מי בושם דלילה, לת.ד. 729 תל-אביב, עבור דלילה, וציני את שמך וכתובתך המדויקת.

כל תווית תשתתף בהגרלה, אשר תיערך בכל יום שישי בנוכחות הנהלת חברת תיא, רואי החשבון ופרסומאי החברה.

מבצע אופנתי זה, ייערך החל ב-15.8.68 ועד - 15.10.68 במסגרת 35 שנות נעורים של תיא.

התלבשי בבושם דלילה Taya

תענוג לגבר

KINGS MEN

סבין גלוח קינגסמן עשוי פלדת אל-חלד (סטיוונלס-סטיל),
החידוש האחרון בתעשיות סביני הגילוח בעולם.

נסה גם את: קצף לגילוח
Luxury Shave
מי קולון
Cool-Off
מי פנים
After Shave Lotion
דיאודורנט
Cologne Stick
קרם שיער
Hairdressing Cream

תענוג לגבר עם קינגסמן - השם שכבש את הגבר האמריקאי

הטוב והמשעשע שבשלושת הספרים הוא ארוכה הדרך לשילה מאת הסופר היהודי-בריטי ליונל דוידסון.

דוידסון כתב עד כה ספרייהרפתקאות על טיבט ועל חלקים אכזריים אחרים של העולם. אחרי ביקור - כנראה די ממושך - בישראל, עבר לטפל בחלק זה של העולם. הדמות המרכזית של הספר הוא ארכי-אולוג בריטי לא-יהודי שמתבקש על-ידי ארכי-אולוג ישראלי - שמתחת למסווה הדק שלו אפשר להבחין בתווי-פניו של יגאל ידין - לעזור לישראלים לאתר את מקום מחבואה של מנורה בית-המקדש.

מנורה זו, כך מסתבר, הוסתרה לפני בוא הרומאים להיכל. היא חבויה במקום כלשהו, ברחבי ישראל, ואפשר לאתר את מחבואה בעזרת מגילה דומה להפליא למגילות ה-גנוזות, שחלקים ממנה הגיעו לידיהצברים.

אלא שגם האויב הערמומי אורב למנורה. קבוצה של מברחים בינלאומיים, שבסיסה בעמאן, החזירה כמה וכמה סוכנים ערביים לישראל, כדי לנסות ולגלות מה שהישראלים יודעים על המנורה.

חברירשת אחרים מצטרפים, לילה-לילה, ליחידות-פידאין ולחבלנים החוצים את ה-גבול, עורכים חיפושים קדחתניים בשטח-ישראל - אחר המנורה הגנוזה.

התעלסות במכתש. הגיבור מקבל מ-צה"ל גיפ, סיוע - ונהגת בורגת סרן.

0 A PENGUIN BOOK

LIONEL DAVIDSON
A LONG WAY TO
SHILOH

"ארוכה הדרך לשילה"
מנורה במחתרת

שאונה אלא סטודנטית לארכיאולוגיה, ו-כמובן - יפהפיה.

זוהי התימניה שושנה, המאורסת לקצין-צנחנים תימני בשם שמשון - אך מאבדת את בתוליה בין זרועותיו של הארכיאולוג הגוי. בין השאר הם מתעלסים בבית-הוריה, שבכרם התימנים; במלון דן ובמכתש שב-נגב - שניות ספורות בטרם שיטפון מסיר מתחתיהם את הגיפ שלהם וכימעט מטביע אותם בנחל האכור, ברגע של התפעמות מינית.

למרות ההגזמות, ספר זה כתוב מתוך ידיעה מדויקת של המציאות הישראלית. תיאורי-הדמויות וראיית-הרקע כתובים על-ידי אדם רגיש-נפש, בעל חוש-הומור ו-יכולת-כתיבה.

אולי משום כך הפך הספר לרב-מכר, וזה בפרס מבקרים אמריקאים, היה ברשימת ספרי-החודש של אמריקה - והפך, לאח-רונה, לסרט שמבטיח להיות מוצלח לא פחות מאנסדוס - אם אפשר לכנות סרט זה כהצלחה, ישא את השם אנשי המנורה.

אגב: כדי להמחיש עוד יותר את הקשר בין דימיון לבין מציאות, ישא הגיבור בסרט - רתיעה על עינו הימנית.

ספורט

בריאים

בכיסא-גלגלים

בבית-ספיק שבמת-גן יש בריכת-שחייה עם שני חלונות צדדיים, דרכם אפשר להשקיף על הנעשה על-פני המים - וגם מתחתי-הם. ומה שרואה הצופה, בשני חלקי-החלון, מהווה ניגוד מוזעזע.

(המשך בעמוד 30)

ROJA
PARIS
BRILLANTINE RICINÉE
ליופי
ולבריאות
שערותיך

מועדון - דיסקוטק

המדרגות
הגבוהות

ת"א יצחק שדה 34 (קומה ד')

הפתיחה החגיגית

ביום ו' 13.9.68

ובמוצ"ש 14.9.68

עם

התזמורת המעולה

רביעית מיתרי הזהב

תוכנית אמנותית

עשירה

הקוסם עמוס הודיני

בהזמנות נא לפנות

ת.ד. 28092 ת"א

במדינה

(המשך מעמוד 29)

על-פני המים משקשים בבריכה בעולו ספורטאים וספורטאיות — שופים ושרי ריים. הם שוחים, צוללים, זורקים כדור, מתיזים מים זה לעבר זה.

אך מתחת לפני המים ניתן להכיר שה ספורטאים החזקים והבריאים הם — נכים. חלקם — קיטעים; חלקם — משותקים. אחדים — נכי מלחמת-ששת-הימים. אחרים — קורבנות מחלת-שיתוק-הילדים ומחלות אחרות.

אך כולם — חסונים ונכונים להתמודד עם החיים. וכולם ספורטאים העומדים לייצג

קמפנירגר בבריכה
צחק על פני המים —

את ישראל באולימפיית הנכים הבינלאומית השלישית, העומדת להיערך בחודש נובמבר בישראל.

רמת-גן במקום בואנוס-איירס.
אולימפיית הנכים עמדה להתקיים במכסיקו סיטי, במסגרת האולימפיאדה הכללית. מטעמים טכניים בוטלה תוכנית זו — ור שלוש ארצות התחרו, מייד, על הכבוד לארח את האולימפיאדה הקטנה: אמריקה, ארגנטינה וישראל.

ארצות-הברית ויתרה לטובת ישראל; ואילו מארגני-האולימפיאדה העדיפו את רמת-גן על-פני בואנוס-איירס. וכך, בין הרביעי ל-12 בנובמבר, אפשר יהיה לראות, בבית-ספינק, באצטדיון רמת-גן הסמוך ובמיתקנים הקרוי בים, אחת התופעות המופלאות ביותר של הספורט הבינלאומי.

בפתיחת-האולימפיאדה ישתתפו למעלה מאלף ספורטאים, שיגיעו לישראל מ-35 ארצות. התחרות תהיה רצינית — והספורטאים הישראליים נאלצים להתאמן, יומיום, במרץ רב.

נכים באים לבית-ספינק מכל קצות הארץ. הם מתאמנים באצטדיון רמת-גן בחץ וקשת. במיגרש הכדורסל אפשר לראות את כיסאות-הגלגלים הנעים בין הסלים. ור באולמות אפשר להקשיב לצחצוח-החרבות של הסייפים ולנשיות החדגוניות של כדורי-הפינג-פונג.

מרימי-משקלות מבצעים מיבצעים ש ספורטאי רגיל היה מתגאה בהם; ומי ש מסתכל במישוק הכדורסל של הנכים, נוכח לדעת שלפניו ספורטאים בריאים ברוחם — הגם שהם מרותקים לכיסאות-גלגלים.

ריקוד וצעדה. ציפי רוננבאום (22) סובלת משיתוק באחת מרגליה, כתוצאה ממחלת שיתוק-הילדים. "כששמעתי על צע דות וריקודים לא האמנתי", היא מודה. "אבל כשהתחלתי לבוא הנה, חזר אלי הי ביטחון העצמי."

"כיום אני עוסקת בכל ענפי-הספורט, ואף זכיתי במדליות. הגעתי לשיאים ספורטיביים. השתתפתי בצעדות, צלחתי את הכינרת — ואני אפילו רוקדת." משה מוסאי הוא קורבן מלחמת-ששת-

טיסה קבוצתית למזרח הרחוק

תכנית הטיורים כוללת

- יום בפרס
- 3 ימים בפיליפינים
- 11 ימים ביפן
- 4 ימים בהונגקונג
- 2 ימים בקמבודיה
- 4 ימים בתאילנד
- 2 ימים בנפאל
- 3 ימים בהודו

תאריך היציאה:

13 לאוקטובר 1968

המחיר* החל מ-4,180 ל"י
(כולל \$271.00)

המחיר כולל מס נסיעות, לינה וארוחת בקר בבתי מלון מח' ראשונה (2 לחדר), העברות משדות התעופה ואליהם.

בדבר פרטים נוספים פנה אל
סוכן הנסיעות שלך, או

SAS

רח' בן-יהודה 32, טל. 52233, ת"א
רח' יפו 25, טל. 23341, ירושלים

* לקבוצות של 12 נוסעים ומעלה

לא יאמרו כי יסופר!

עשב ברגליים

שיטת עבודתן החקלאית של נשי סורמוזה בשדות האורז היא מיוחדת במינה ואין לה אח ודוגמא בכל הר עולם. מקטנות הן מתאמנות במלאכה העדינה של עקירת עשבי-בר באצבעות רגליהן וכך הן מבצעות את כל מלאכת העישוב בעמידה. את עובדת, כנראה, בעבודה אחרת לגמרי. לעבודתן, אל תלכי בלי הגרבר נים של "מרסי" — תעודת הזהויה של האשה הלבושה היטב. הגרברונים של "מרסי" מיוצרים השנה בצבע האופנה — צבע "רומא" — ובשני סוגים: בסריגת "מחסום" עוצרת רכבות (5.40 ל"י) ובסריגת קריסטל (4.50 ל"י בלבד). גם זה וגם זה תסורים במיוחד בשיטת "פולי סיר שנד" להתאמה מושלמת לחיטובי רגליין ולנוחיותן המלאה.

נשים תאמינות בגרבי

Merici

קסם בשפתייך
וזהו לצפורנייך
בשפתונים ולכות של
דורה - גלוס

dura gloss

AMERICA'S LEADING BRAND

המנוי —

קיבלת
חשבונך,
נא פרע
אותו בחקים.

...היא והוא !

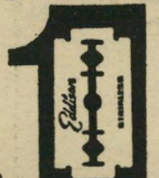
היא מחליקה על-פני הים
הוא מחליק על-פניך מבלי שתחוש בו

אדיסון

מיוצר בתהליך המשובר

7CD

חזק! 6

עלה בדיספנסר עם 6 סכינים + 1 חינום!

סכין אחד חינום!

חתנת 'אדיסון' לחברך כדי שגם הוא יהנה.

על כל פנים אדיסון יותר נעים

בעיות ולבטים
בחי המין

מאת
הד"ר מרדכי זידמן

הוצאת רשפים.
להשיג בחנויות
הספרים הגדולות

לאשה בהריון

חמתנה חטא ביותר —
ספרו של

פרופסור יוסף אשרמן
"לקראת אמהות"
לחשיג בכל חנויות-הספרים

מרכז

עדשות מגע

CONTACT LENS CENTER

"גרובסקי — אישון לנפ"

תל-אביב, רחוב שניאור 5 (פינת רח'
מינסקר 20, ליד מוגרבי, מול מגרש
חניה) טל. 55029

שעות קבלה 17-9

נשמח לשלוח חוברת חסברה
למי בקשה.

idole

בושם הנעורים

"אידול" — הבושם הצרפתי

שיפית בך רוח נעורים

תוצרת ביחד LUBIN, בארץ

להשיג בכל הפרפומריות
המובחרות!

משותקת יורה בחץ

— שרירים וכוח-עמיה

מסיים אשל, "הם הם אשר מעוררים את
בני-משפחותיהם ולא להיפך. הם פשוט
יודעים את כוחם."

תחבורה

המצברית

רחוב דיונוף היה שלי וישקט. אומנם
נעו על פניו עשרות מכוניות, במהירות
שבין 60 ל-100 קילומטר לשעה, אך כימט
ולא נשמע קול מלבד זימזום קליל. גם
הריח והעשן, האופייניים כל-כך לעבר
תחבורה כבדים, נעלם. אוטובוס דו שעבר
(המשך בעמוד 32)

במדינה

(המשך מעמוד 31)

בשקט גמור על-פני קפה רוול השאיר לריח-העצים להתפשט ברחוב האביבי הנעים. חוץ-אחרית-הימים? לא. אפשרות מעשית — אם יתחילו להפעיל, גם בישראל, מכיר גיות בעלות מנוע חשמלי. ואם כי רחוק עדיין היום בו תעבור כל תעבורת הערים הישראליות לשיטה זו — הגיעה כבר ה- שבוע המכונות הראשונה — המצברית.

מצבר-ענק. המצברית היא מכונת חשמלית קטנה, המגיעה למהירות של עד 60 קילומטר-שעה, והמיובאת על-ידי הממשלה המרכזי, הדגם שהגיע מיועד, בעיקר, לשימוש בתוך בתי-חולים.

בעולם כבר נוסעות יותר מ-10 אלף מכונות בעלות מנוע חשמלי, הנעזר ב- מצבר. רבים רואים בהן את מכונות-העתיד. אין הן עושות רעש, פולטות גזים או מצריכות תיפועל מסובך. והן זולות, יחסית.

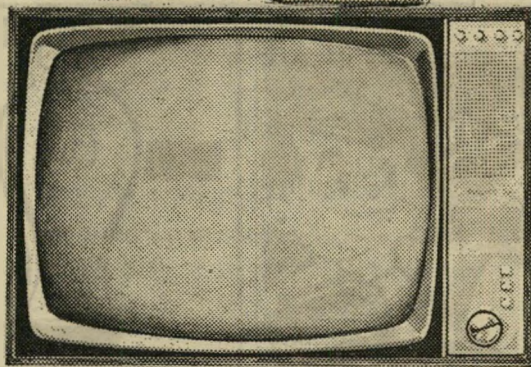
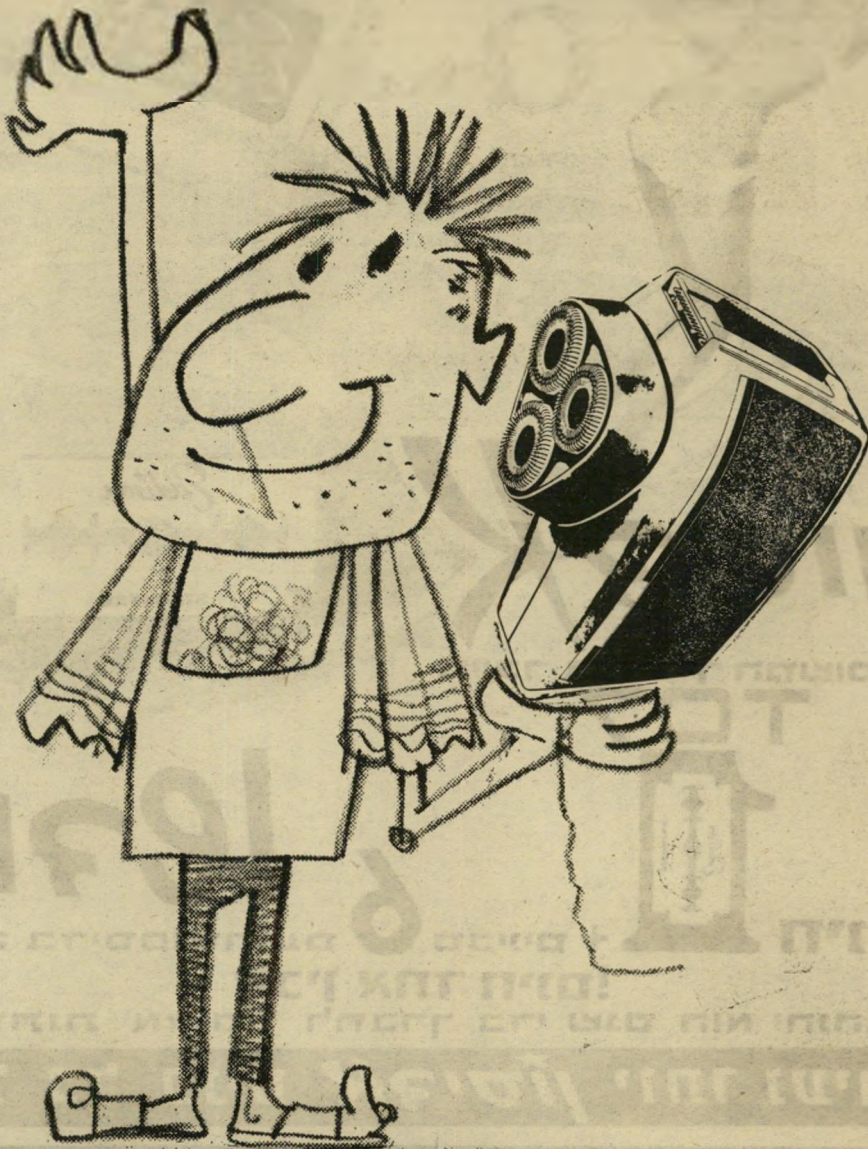
בתחילה, היה קיים קושי בפיתוחן של ה- מצבריות: המצבר החשמלי שהפעיל מכונות ניסיוניות היה ענק, סיבך את הוצאות הייצור, התרוקן כעבור קילומטרים אחדים. נוסף לכך, לא התלהבו יצרניות-מכונות ה- גדולים ממהפכת-החשמל, העשויה להוציא מן השוק מיפעלים שלמים.

אולם חברות-הענק החשמליות — כגון חברת ווטינגהאוס, ג'נרל אלקטריק ו- אחרות — השקיעו מיליארדי-דולרים במחקר. ובמקביל, התחילו יצרניות-מצברים לייצר, כי ארצות-הברית, באירופה וביפן, מצברים קטנים וחסכוניים, כגון מצברי-ליטיום, מצב- ריקובאלט ואף מצברי סודיום-סולפור — המסוגלים לצבור אנרגיה חשמלית רבה בנפח קטן.

חברות-המכונות הענקיות הבינו סוף-סוף כי מצברים קטנים אלה, הניתנים לטעינה שוב ושוב, אידיאליים ליצירתה של מכונת משפחתית קטנה וחסכונית. וכך ניתן האור הירוק ליצורה של המצברית.

7000 ל"י בלי רעש. עתה כבר מציגה אמריקן מוטורס את האמיתורן שלה

גילוח מושלם וטלוויזיה חנם

כל שבוע - פרס!

לך הגבר המתגלח עדיין בתער או בסכין. אליך מופנית מודעה זו! חברת פיליפס מכריזה על מבצע פרסים ללא תקדים! כל הרוכש מכונת גלוח פיליפס עשוי לזכות בטלוויזיה חנם. פנה עוד היום אל חנות לצרכי חשמל הקרובה אליך. רכוש מכונת גלוח פיליפס ותהנה פעמיים... מגלוח מהנה ומושלם ומסכין לזכות בטלוויזיה חנם.

ההגרלה הראשונה תתקיים ביום ששי, 20. 9. 68.

PHILIPS

פיליפס תחיצה אורה יותר

מכונות חשמליות

כבישים ללא רעש

(ראה תמונה) המחזיקת ארבעה נוסעים, הנוסעת עד 60 קילומטר-שעה. היא יכולה לנסוע 300 קילומטר ללא טעינת-מצבר מחודשת.

מחירה נמוך: כאלפיים דולאר, או שבעת אלפים לירות לפני המיסים.

חברת ג'י. אס. סי. לא פיגרה אחריה, יצרה את המצברית אלקטרונית. ואילו פורד הוציאה לשוק, לפני כחודש ימים, את הקוסוסה הנועית שלה — העוברת עתה ניסויי-מבחן יסודיים. היא עתידה להיכנס לייצור המוני בעוד שנתיים.

באירופה מיהרה חברת פיאט להציג את המצברית שלה, המורכבת מ-500 רגילה — עם מנוע חשמלי. חברה איטלקית אחרת העלתה כבר על קו-הייצור את האוברניה שלה, הנראית ככיסא ה- מוקף דפנות-פיברגלאס-וכוכית.

מקום-החניה הדרוש לאוברניה, כולל תמרון-כניסה: מטר ועשרים סנטימטר.

עתה הצטרפו גם היפנים למירוץ-ה- חשמל: הטושיבה של חברת טויוטה נמכרת כבר בעולם, ואילו הספקן מיוצרת על-ידי הקונצרן-הענק מיטסובישי כבר כובשת שווקים.

אין ספק שלא יעבור זמן רב עד שיגיע גם לישראל הגל החשמלי הגדול — העתיד לשנות את פניה-הכבישים בארץ.

הופיע * היסטוריה של מלחמת ששת הימים * מאת אריה חשביה * מבוסס על מחקר קפדני ושיחות עם כל אלוף צה"ל כמעט, עם קצינים וחיללים, וכן אורחים יהודים וערבים * המקיף, המהימן והמרתק שבכל ספרי הנצחון * כולל 32 עמ' צילומים * רק 8.90 ל"י * ספרי-תאום ל"נכתב בקרב" * ספר מלחמת ששת הימים כתוב בידי הלוחמים עצמם * 70 סיפורי-חיילים, 64 עמ' צילומים * אף הוא, עכשיו, 8.90 ל"י.

PYRENIN

פירנין

פירנין מחסל קשקשים לחלוטין!
תכשיר הפלא הפילנדי העולה על כל האמ-
עצים המקובלים — עתה להשיג בישראל
המחיר עתה 5.40 ל"י בלבד
המפיצים: מעבדות קליאו, טלפון 961100

אלוף הרמת משקלות מגלה כיצד 7 תרגילים אלה יכולים לפתח לך גוף שרירי וחסון תוך 49 שניות ליום!

חוברת חינם

מגלה לך כיצד לפתח, בדרך קצרה ומדויקת, מבנה גוף של מרים משקלות — ללא הרמת משקלות... ללא מטילי כדורים... ללא הזעה... וללא תרגול ממושך ומייגע. הקדש לך 49 שניות ליום בלבד. התוצאות מובטחות מהר פי ארבע. אם כל שריריך לא יוכו בכוח חדש ודינמי... אם לא תהיה מוצק יותר, חזק יותר, שרירי יותר, לא תשלם לנו פרוטה. שלח את התלוש עוד היום ותקבל חינם חוברת צבעונית מציירת בעלת 24 דפים.

1. זהו דיוב פראוס, אלוף הרמת משקלות אנגלי; הוא מרים למיד את סדרת התרגילים BULLWORKER הפשוטים, בני 7 השניות. אנו ערכים שתרגילים אלה ינסכו כוח חדש בשריריך מהר! שיטה מדעית זו לפתוח כוח וגמישות מאוונים, דורשת ממך רק 49 שניות ליום; תרגיל 7 השניות המדומם משמאל מפתח חזה נכרי שרירי ומוצק.

1. תרגיל זה מפתח אותך ורעויות מוחות. 2. תרגיל זה מפתח את השרירים העליונים והתחתונים. 3. תרגיל זה מפתח את השרירים העליונים והתחתונים. 4. תרגיל זה מפתח את השרירים העליונים והתחתונים.

5. תרגיל זה מפתח את השרירים העליונים והתחתונים. 6. תרגיל זה מפתח את השרירים העליונים והתחתונים. 7. תרגיל זה מפתח את השרירים העליונים והתחתונים.

גזור ושלח היום — חוברת חינם

נא לשלוח לי פרטים מלאים אודות תכנית ה-BULLWORKER יחד עם העעתכם הנדיבה לנשיון חינם בן 14 ימים בבית.

שם המשפחה: _____

שם פרטי: _____

רחוב: _____ מס': _____

גיל: _____

„בולדורקר“ (BULLWORKER) שרות של המועדון המוסיקלי מחלקה למוצרים מיוחדים, איזור התעשייה ב', אזור

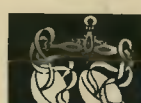
10/3

זמן להסיק מסקנות, ללמוד לקח, לא להת-
פנות לצעדים נמרצים מדי. מיוזג ההרפת-
קנות והשמרנות שלך עושה לך בעיות,
בתקופה כזאת: אתה נר-
טה לשמור יותר מדי
על נסיוןך החיובי בעי-
בר, פחות מדי על האפ-
שרויות של הרגע הזה.
בעיה אחרת: דרושה לך
הרבה יותר קומוניקציה
יה עם אחרים. לא ייתכן
שתחכה להזדמנות הגי-
דולה — העשויה לך
בוא, דווקא השבוע —
לבדך ומבלי לטמון על אף אחד מהקורבים
לך. לבשי צבע כסף או לבן-שחור חלק.

זני
20 בינואר -
18 בפברואר

**שבוע מצויין לתיכנון לטווח קצר: בעוד שבוע-שבועיים תוכל לעבור למעשים, ואז — בקצב נמרץ ובמרץ בלתי-רגיל. עד אז, מר-
טב שתתרכז בסידור כל פירטי-התוכנית, בי-
תשלום חובות קטנים ומטרידים, ובסילוק מיכשולים מן הדרך. מתחרה קנאי עלול לגרום לך בעיות, בלב כיבושך האחרון. אם אתה יוצא למסע — העדף את הים על האוויר, אפילו אם אתה סובל ממחלת-ים. לבשי תכלת.**

חאזניים
23 בספטמבר -
22 באוקטובר

חאזניים
23 בספטמבר -
22 באוקטובר

**בנימוס, באלגנטיות ובשקט, את מסוגלת בהחלט למרר את החיים לאלה הסו-
בבים אותך. מוטב ש-
לא תעשי זאת דווקא, השבוע. ככלות הכול, ייתכן שתתחרטי, אחר כך, על שקילתך ל-
עצמך קשרים, ניתקת יחסים או סתם פגעת באנשים קרובים. הי-
שפעות המרגיזות הי-
לוחצות עליך, השבוע, עלולות לפוג — אם רק תחזיק מעמד ולא תשקע במלחמות בטחונות-ירוח. לבשי אפור או חום בהיר.**

חאזניים
22 באוקטובר -
22 בנובמבר

**יש גבול לבטלנות! כמה זמן אפשר לשבת, לחלום, ולא לעשות אפילו את הדברים הטר-
בים ביותר עבורך, ואף אלה המוגשים לך על טס של כסף? אם תמ-
שיך כך, בקשתים, אתה עלול לאבד ברגע אחת הזדמנות שלא תשוב משך שנה או יר-
תר. מה עוד שכל יקר ריך ומקורבין מוכנים לעזור. הרבה במיפגשים חברתיים: זה טוב בש-
בילך, ואת, בתקשמים: אל תסתכני בהר-
פתקת-אהבה קלה ומטורפת, לא השבוע.**

חאזניים
23 בנובמבר -
20 בדצמבר

זה בא — זאת צריכה להיות מוכנה לה, מב-
חינה רוחנית וגופנית כאחת. על כן אל תרבי באכילה, שמרי על עצ-
מך מהצטננויות, אל תע-
שי מאמצים רבים מדי ובעיקר — שמרי על עצמך מן הבחינות הבי-
ריאותיות האופייניות לך. ייתכן שתזדמן לך נטייה, ברגע קח אותה בשתי ידיים. זוהי הזדמנות בלתי-חוזרת רצינית מאוד, שעשויה להביא לשי-
נוי סטאלי וחיובי בחיך. אולם עליך להיח-
זר מפזיזות. לבשי הפעם כתום או ארגמן.

זני
21 בדצמבר -
19 בינואר

חבל מאוד שאינך מסוגל לקשור קשרים עם אדם השומר את טובתך, זה עומד מן הצד. אין טעם שתאמצו לפגוש בו שוב: יחסו לעולם מע-
שי, קשה, ובלתי-מתאים לגישתך הרומנטית. אם אתה צריך להוציא כס-
פים רבים, השבוע, מר-
טב שתעשה זאת כלפי החצי השני, כלומר עד יום ו'. מתנה בלתי-צפויה תהנה אותך.

זני
20 בינואר -
18 בפברואר

השבוע יש פשוט צורך להתרכז עד כמה שאפ-
שר בעבודתך, בעיסוק קיך, ולא לשקוע עמוק יותר במרה השחורה. שמירה קפדנית על דיא-
טה רק תוסיף לבריאו-
תך. כוחרצון שלך דרוש כדי לא להפסיק מעשים ועבודות, בגלל טיבות צדיות וסדרות קטנות. יום ה-
הוא המתאים ביותר לסידורים כספיים.

זני
19 בפברואר -
17 במרץ

יום ה' הוא המתאים להתחלות חדשות, או עוד יותר טוב — לי-
תפניות חדשות בעי-
סוקים ישנים. אל תס-
מוך על הדימויון בלבד, בדוק קודם כל כל החלטה מכל צדדיה. אך אם אתה בטוח שזה בסדר, אל תהסס ללחום למען החידושים שלך. רומאן סו-
ער יציף את חייך בחוויות נעימות.

זני
21 במרץ -
20 באפריל

גם השבוע עומד בסימן של התכתבות עם אר-
צות רחוקות. עם זאת, בפעם הראשונה, מתג-
לות לפיך אפשרויות תימרון וכוח-הרצון שלך גובר והולך. תוכל לש-
נות דברים רבים הטי-
עונים שינוי, בחיך, ות-
חילת השבוע — הימים ד', ה', ו' — הם המתאימים ביותר לזה. הסתכל מסביבך ובחוכך, החלט — ופעל.

זני
21 באפריל -
20 במאי

אכזבה ניכרת תגרום לך ידידות עם אדם ש-
היכרת מזמן. ביום ד' תיווכח במלוא-הכישלון שביחסיכם. זהו שבוע טוב לחידוש מעשים משותפים עם בן או בת זוגך. לתיקונים בבית, לריסון היצרים שלך, ולהפניית המרץ לשיג-
רות בונות וברוכות. לאו דווקא שבוע רו-
מאנטי אבל שבוע משפחתי, לבשי אדום.

חאזניים
21 במאי -
20 ביוני

עוד גל של דיכאון ושל פחדים עלול להציף אותך, אם לא תדעי מראש מה צפוי לך. אדם חזק ובלתי-ירגיש יעזור לך להתגבר על כל המיכשולים, הש-
בוע, ותוכלי להיעזר בו, אבל לא בעיניים עצומות. סיבוב טכני מתגלה כברכה כלכלית בלתי-רגילה. יש לך רעיונות מבריקים. נצלם לטובתך.

זני
21 ביוני -
20 ביולי

אין דבר חזק וגמרץ ומוצלח יותר מבין-מול-
אריה בשיא-פועלו. אין דבר שביר ומסוכן יותר מבין-אריה בכישלונו וב-
רגעי-משבר. על כן מר-
טב שתמינע קפדנות ממריכות, מצעדים בלי-
תישקולים ומתבוסות רומאנטיות, השבוע, מר-
תר לך לקחת הלאה קטנה — בתנאי שאתה תעשה איתה משו יוצר. אל תהיה קנאי.

זני
21 ביולי -
21 באוגוסט

ספרים

מקור

צדיק בדורותיו

מיסדר הלוחמים; תרגומים עז גשר הירקון (נמאת חיים חפר, ציורים מרסל ינקו ויוסל ברגנר. הוצאת עמיקם וליון אפשטיין). לאנגלים ולצרפתים אין משוררים לאומיים. הם יושבים כבר שנים על אדמתם, בחור עמים, עם הכרה לאומית ותרבות לאומית, ואין להם שאיפות המאחי דות אותם בגעגועים הזקוקים לפה של משורר גדול. לרוסים, שהתעוררו מאוחר, היה פושקין. הספרדים, בזמן מאבקם עם מראקו גילו את סרונטס, וליהודים היה ביאליק.

מה זה משורר לאומי? משורר לאומי הוא אדם שקשה לו להבין בין הנעשה בנפשו מבחינה אישית ומבחינה כללית. בימים כתיקונם קשה מאוד לבטא את שאיפות העם. היום, למשל, שנה לאחר מלחמת-ששת-הימים, העם שואף לסלחיוניה. מי שלא היה בחור'ל שואף לחור'ל.

אבל בימי מלחמת-ששת-הימים, כשהיים חפר כתב: "ויצדיע הרמטכ"ל ויאמר: אדוני המלך הר הבית שוחרר". הוא ביטא את השמחה של כולם על מאורע שקרה לעם כולו.

וזה גם מה שקורה כשהוא כותב: "הסיבה שלמה של לוחמי מצדה ו' אנשי בר כוכבא הגיבורים והאמיצים * נלחמו לצידם בקשתות ובחצים * וליד אלה שמענו היטב את הצעדים * של כל

פינחס חפר
כימט לאומי

הנרצחים והטבחים והשדודים * של כל אלה שמתו מכיון שהם יהודים". הוא הרעיד את הלכבות משום שהוא ביטא את מה שכולם הרגישו ולא ידעו איך לומר.

מי לא התרגש? לכן, כשבזמן ה' אחרון קוראים לחיים חפר משורר לאומי, יתכן ומגוימים קצת. אולי ששה ימים לא מספיקים לשם כך. אבל אין ספק שבמשך ששה ימים הוא עשה לדור הזה מה שעשה ביאליק זמן ארוך יותר לדור התחייה.

כשמעיינים במיסדר הלוחמים, המלוה בציוויו המרשימים של מרסל ינקו, מתעוררים השירים שכתבו ומדברים: השיר על החייל שבא להרגיע את האמא של חברו, ובכן תדעי לך גברת כהן, שכל המפקדים כולנו מספרים בך שגן כאילו היה הבן שלנו * דואגים שיאכל וישתה בזמן, ו' מכבים לו את האורות שלא ישתובב אלא ישן.

ואחר-כך, לאחר הניצחון: הם יוצאים מתוך המטוסים המרוסקים ומן הטנקים השרופים * הם קמים מאחורי הסלעים מעבר לדיונות ומתוך תעלות הקשר * גיבורים כאריות עינים כנמרים וקלים כנשר * והם עוברים אחד אחד בין שתי שורות מלאכים * המאכילים אותם ממתקים ו' עונדים על צווארם פרחים * זאני מביס בהם והם כולם שמתים * אלה האחים שלי, אלה האחים. מי לא התרגש מזה? בספר השני רואים חיים חפר אחר, מעורר בפרפרים עליונים וליצנים עפים באוויר של יוסל ברגנר. הוא שר שירים לדינה ברזי לי. פזמונים משעשעים מלאי הומור על השכונה, על הנשים שעולות לו על כל החושים, ועוד ועוד. ועל זה אפשר להגיד את מה שאמר רש"י על הפסוק ונוח היה צדיק בדורותיו: הוא היה צדיק בשביל הדור שלו, הסביר רש"י, ואילו היה חי בדור צדיקים היה צדיק יותר.

קנה לידידיך את אשר היית קונה לעצמך!
שי לחגים - מבחר משקאות שטוק

שטוק - יצרן הברנדי הגדול בעולם

שטוק 84'STOCK

פרסום ר.ד.ר נתניה צילום ר מוטון

חדש!

מקלט רדיו FM

TELEFUNKEN

CAPRICE

מקלט הרדיו המשוכלל המצטיין בקליטה מעולה

- * 8 טרנזיסטורים
- * רמקול גדול, המעניק איכות צליל מצויינת.
- * אנטנה פנימית

259.- ל"י בלבד

להשיג בחנויות החשמל המובחרות הסוכנים: אלקטרו ויסטמה בע"מ, ת"א

תמרורים

נולד • בן בכור לעיתונאי אברהם בנמלך (כהן), חבר מערכת השבועון הדתי פנים אל פנים, בבית-החולים ביקור חולים בירושלים, שנסד לפני 110 שנים עלידי אבי סבו של בנמלך, הרב אברהם יעקב כהן.

נחוג • יום הולדתו ה-45 של

חיים גורי, יליד חל'אביב שעל אף פעלתנותו כאיש-מלחמה (קורס ה-הגנה בצי'ה, מפקד פלוגה בפלמ"ח ה-נגב) נשאר אפוף הילתו החולמנית של משורר. את ספר-השירה הראשון שלו, פרחי אש, פירסם מיד אחרי מלחמת תש"ח; עם שיחורו בחר בקאריירה עיתונאית (דבר, למרחב) בה הצטיין, בין השאר, כיוצר אגדות יוסף ג'י התמהוני.

גורי

נחוג • יום הולדתה ה-59 של ימיר מזה אבידריטשרנוביץ' סופרת ובתו של סופר, אשר ספרה הראשון בעברית התפרסם בהיותה בת 12. תחילת לימודיה בעברית הייתה במוסקבה, והם נמשכו בגימנסיה הרצליה ובבית-המדרש למורות בתל-אביב. לכן מיוגה בכתיבתה את נסיוניה כמחנכת, גם בכוחה ספרות בלשים (שמונה בעקבות אחד). נישאה לאלוף יוסף אבידרי, שכינה לאחר מכן כשגריר ישראל במוסקבה.

הכחיש • איטלקיה ג'יבה לזובריג'י'דה, את סיפורו של עיתון נאי איטלקי, כאילו ילידה במלחמת ה-עולם השנייה בן בלתי-חוקי לקצין הוורמאכט הגרמני. העיתונאי צירף לכתבתו תמונה של המאהב הגרמני ושל בנה-כביכול, ש-הוא כיום בן 23 וחי בגרמניה — דבר שדחף את לולו הסוערת להגיש נגדו תביעה על הוצאת דיבה.

לזובריג'י'דה

נפטר • בגיל 58, מרדכי כץ, האיש שהשגית על השתלמותם הרעיונית פוליטית של אלפי משתתפי-הקורסים של בית ברל. את ראשית דרכו בארץ, לפני 32 שנה, עשה כחבר קבוצת-עולים של מכבי הצעיר וגורדוניה, החישוב במושב ומאז 1951 כיהן כמזכיר בית ברל של מפא"י.

נפטר • בגיל 58, ד"ר אהמדם פריאנסים, לשעבר שר בממשלת אלג'יריה, ו-אחד מראשי המרד שסילק את הצרפתים מ-ארצו. רופא שהתחנך בפאריס, הוא הצטרף לתנועה שגיס, פרחת עבאס, עמד בראשה. כאשר התמנה עבאס ראש ממשלתה הזמנית של אלג'יריה, צורף פראנסים כשר האוצר והכלכלה. ייצג את הפל"ן בא"מ, שם נפגש גם עם מייסדי הוועד הישראלי למען אלג'יריה החופשית. בן-בילה הרחק אותו מה-ממשלה.

נפטר • בגיל 62, הפרקליט והעיתון נאי דויד פורטר, שנולד בכירות להורים מאנשי העלייה הראשונה, בדרכם ארצה. כ-בוגר הרצליה ראה את עצמו חלוץ מגיני השפה העברית בארץ, למד משפטים, בחר לאחר-מכן בקאריירה עיתונאית, כאחד מ-עורכי הבוקר.

נפטר • בגיל 64, הדנה פטריאנקובה, האשה היחידה שהגיעה ל-דרגת אלוף-מישנה בצבא הציכסלובקי, צב-יה תוך כדי כך את מירב אותות-ההצטיינות של ארצה. היא לחמה בשורות הבריג-דוט הבינלאומיות בספרד, הצטרפה אחרי-כיוש ארצה בידי הנאצים לבריגאדה ה-ציכית של הצבא האדום, זכתה בעיטורים סובייטיים רבים על גבורתה בקרב. עם כניסת הצבא הסובייטי לפראג, החודש נתקפה בדנאו, שלדעת ידידיה החיש את סופה.

נפטר • בגיל 68, הרב צבי יצחק פרידמן, האדמו"ר מהוסאטיין, שהיה צאצא של הרבי ישראל מרוזין בדור חמישי. הוא מת ערירי, ללא צאצאים, ובזאת באה השושלת לקיצה.

בן סימון פילטר

היא שונה... היא אחרת!

הכינו להפגנה באכזיב

רנה וואלי אביבי מזמינים את כל אוהדי אכזיב להפגנת-עם נגד המועצה האיזורית סולם צור, רשות הגנים הלאומיים, מנהל מקרקעי ישראל, ואגף העתיקות.

ההפגנה תיערך ביום שני, א' דראש השנה, 23.9.68, בשעה 9.00 בערב.

פ ר ט י מ כ ש ב ו ע ה ב א .

העמקת הייצור של טלויזיה „אמקור“

השבוע יצאו למפעלי נורדמנדה בברמן שבגרמניה המערבית המהנדס הראשי של ביח"ר לטלויזיה אמקור-אמרון, מר יצחק בן דוד, ומר גיורא יגאל, סכנאי הייצור של המפעל, הם ישהו במפעל הייצור ובמעבדות החקר של נורדמנדה מספר שבועות כדי לבחון את אפשרויות העמקת הייצור המקומי ב„אמקור“ והרחבת הפריטים שיכללו במקלט.

נורדמנדה הנמנה עם גדולי יצרני הטלויזיה באירופה מייצא ל-135 ארצות. היתה זו החברה העולמית הראשונה שהתקשרה בהסכם ידע עם ישראל על אף החרם הערבי.

את 'ואני והמלחמה הבאה

קברט סטירי

במועדון „בר-ברים“

רח' בן-אביגדור 28, ת"א

הצגות בכורה

יום ד' 11.9	ב' 9.00
יום ה' 12.9	ב' 9.00
יום ב' 16.9	ב' 9.00

כרטיסים במשרד „לאן“, באוניברסיטת ת"א ובערב ההצגה במועדון

העולם הזה

ביום הן בגימנסיה -
בלילה הן במועדונים

הנערות של אליהו השצב ה'עשראליים

בשנת בחירות — אסור לנאוף!

אחרי שמזכירתו נתפסה
עם מזכיר-העיר
פסק ראש-העיר: